

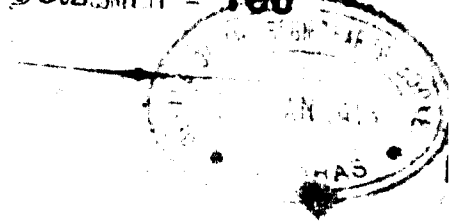
தேவியாதம்.

யுக முனி

வாநாக நிகழ்வித் - 300

பாநவநய விளக்கம் - 200.

மதவேண்டா - 100

U. R. அந்தாம் அவர்கள்

1915.

[விசை தயாய ஒன்று]

தேவிபாதம்.

யூ.கி.மு.னி

வாதாங்க தீகைவிதி - 300

வாதவைத்ய விளக்கம் - 200

மதிவேண்பா - 100.

இவை

பாலயோகியும்

ஆயுள்வேத பண்டிதருமாகிய

U. R. சுந்தரம் அவர்களால்

பல ஏட்டுப் பிரதிகளைக்கொண்டு

பரிசோதிக்கப்பட்டு

மங்கலம்-ஷண்முக முதலியாரால்

சென்னை,

கோமளேசுவரன் பேட்டை,

சுச்சிதாநந்த அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1915.

சாப்பிடை]

[நுபாய் ஒன்று]

* தே.சா.வி.வி.வி.யு. *
* செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் *
* கொள்ளப்பட்ட *
* 2-ம் மாதம் வருடம் 1983 *
* செப்பனிடும் முடித்த *
* 2-ம் மாதம் வருடம் 1983 *
* கிராமியர் உதவியாளரின் *
* கையொப்பம் *
* 10/1/83. *

யூகிமுனிவர் நூற்கள் முற்றிலும் ஒருவரிடம் இருக்குமாயின் அவர் ஒருவரிடத்தும் ஏமாந்து போகாமல் தாமே அதிற் கூறிய வண்ணம் செய்து அக் மதிமூலம் இதற்கு முன்னர் யான் வெளியாக்கியிருக்கும் யூகிமுனிவர் கரிசலில் முப்பு, ரசமணி, அயச் செம்பு முதலியன செய்யும் வாத முறைகளும், தாளகம் - கொந்தகம் - ரச முதலிய பண்புகளினாலு செய்யும் வைத்திய முறைகளும் தெளிவாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

நூற்பயன்.

1. வாதாங்க தீகைவிதி 200-ல்

திராவகம், ஜெயகீர், அயச்செம்பு, தாளகச்செம்பு, ஊச் செம்பு முதலியவைகளும், உப்புக்கட்டு - பூக்கட்டு - லிங்கக் கட்டு - வீரக்கட்டு முதலிய கட்டுகளுக்கும், சுத்திக்கிரமங்களும், அக்னிபடின ஒடும்க்கெந்தக பாஷாண வீரம் பூரம் முதலியவைகளைப் புடத்திற்கு நிற்குமாறுசெய்து அதனால் வேறையும், அப்ரகச் சித்திரம் - ரசச்சித்திரம், தாளகம், ஊமுதலிய, அநேகவிதவைத்ய முறைகளும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

2. வாதவைத்ய விளக்கம் 200-ல்

மிக அழகான பழமொழிகளுடன் வைத்யம் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; முப்புபாகம், ருணிகை, திராவகம் வைக்கும் விபரம், ஜெயகீர் முதலியன விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

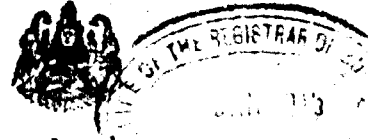
3. மதிவேண்பா. 100-ல்

அமுரி இன்னதென்பதும் அதனைச் சுத்திசெய்யும் விபரமும், பூகீர்-கல்துப்பு முதலியவற்றின் விபரமும் அதனை முடிக்கும் கைபாகங்களும் ஏனைய நூற்களில் மறைத்துக் கூறப்பட்டுள்ள வற்றையும் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இம்முன்று நூற்களும் வாதத்தையும் வைத்தியத்தையும் தெளிவாகக் காதலாமாகம்போலக் காட்டுகின்றன.

15—12—15.

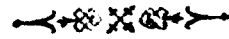
V. R. சுந்தரம்.

செவ்வாதம்.

யூகிமுனி

வாதாங்க தீகைவிதி-300.

இது

பாலயோகியும்

சூயஸ்வெத உண்டிதருமாகிய

V. R. சுந்தரம் அவர்களால்

பல கட்டுப் பிரதிகளைக் கொண்டு

பரிசோதிக்கப்பட்டது.

மங்கலம் - ஷண்முக முதலியாரால்

சென்னை.

கோமனேகவான்பேட்டை,

சக்கிதாநத்த வச்சியத்திரகாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1915.

சுப்பிரகாசம்.

யுகமுனி
வாதாங்க நிகைவிதி - 300.

அட்டவணை.

விஷயம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
காப்பு - தாற்பெயர்	1	கெத்தி பண்பம் செய்யத்	18
வாத உபதேச பரம்பரை	2	நிகை	19
கைபாச விவரம்	2	கெத்தகக்கட்டு	"
சவுக்காரக் குழம்பினால்		கெத்திச்சண்ணம்	"
கல்லுப்பைச் சண்		தருகடன் கெத்திசே	
ணஞ் செய்த ஜயநீ	2	ரத் தருக்கினால்	21
ராக்விடின, அதனால்		கெண் கலம்போ	
சகல சரக்கும் கட்டு		விருக்கு மெனல்	
மெனல்		மேற் கூறியதை இன்	
தருகச்செம் பெருக்கு		விண்ண தால்களிற்	22
மார்க்கம்.	3	பாடுனல்	25-47
கெடியுப்புத் திராவகம்	4	தருகக் கணக்கு	
அயச் செம்பு	6-16	கெட்டையா விருக்கும்	
தானகச் செம்பு	9	செம்பைப் பஞ்சு	25
தானகக் கட்டு	9	யிதரத்திலுருக்கிச்	
செம்புச் சிராசம்	12	சாய்க்ககெனல்	
இன்னதில்லாம விஃது	18	இன் விண்ணைத்	
உதவா தெனல்		முறையே புரக்கவே	26
கென்னிசத்தி	14	ண்டுமெனல்	26-41
கென்குச கெல்லாவந்		சார்க்கட்டு	
கையுஞ்செம்பாக்கிரிய		சென்சண்ணம்செய்து	
வாடைபோக்கி அர்தச்		சாத்தின்மேற் கல	27
செம்பை கென்னியிற்		சம் கட்டகெனல்	
கொடுத்தால் மதிபழுக்	15	சார்க்கண்ணம்	"
கும் மாற்றுகும் பொ		சாஜயநீர்	80-42
ன்னாகும் எல்லாம் நித்		கைக்கட்டு	80
தியாகும் எனல்.		சென்சண்ணம்	81
கெனரியல் அபழுருக்	16/	கெடியுப்புச் சண்ணம்	82-44
கல்		தருகச் சண்ணம்	51

விஷயம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
பாஷாணக்கட்டு	38	மேற்படிவேலை	55
வெள்ளி வித்தை	33-65-69	வாத்தகன் மடமை	55
	72-79	பச்சைத்துருசால் சரக்	56
ஸமஸ்தமும் வெள்ளி		கெல்லாங்கட்டவெனல்	
யினாலகவேண்டும்,	40	கல்லுப்புக்கட்ட, சமு	
அதனால் முன்னே		த்திர நீரெரிக்க, இது	58
அதைச்செய்ககெவெனல்		சச்சஜலமென்றும்	
எமது நூலிலின்னதைச்	43	புனைக்கொண்டும் பெயர்	
செய்துகொள்ளெனல்		கல்லுப்புக்கட்டு	
வெள்ளி வேலையில்		கல்லுப்பும் பாஷாண	61
வெள்ளி சேர்க்க	43	மும் சேர்ந்தகட்டு	
வேண்டுமெனல்		சகலரோகத்திற்கும்	
நூற்பாம்பரை	44-75	காட்டாமணககெண்	62
தங்கஞ்செய்ய இவை		ணைய	
வேண்டுமெனல்	47	வெள்ளிசெய்து விற	
உப்பாற்சகலமுமாமெனல்	50	முல் லாபமில்லை	68
வெடியுப்புத்திராவகம்	50	அதைத்தங்கஞ்செய்	
அயத்தங்கம்	52	தூண் துவிட்டால்வெண்	
கட்டுவகை	53	ளி யாகாதெனல்	71
பச்சைத்துருசால்		வாதவெள்ளியில் அயச்	78
கட்டுவகை	53	செம்பு கொக்க	
லிங்கக் கட்டு		வாதிகள் செய்யவே	
நெடி லிங்கத் தங்கஞ்	"	ண்டியவையிவையெ	79
சேர்ந்த வேலை	54	னல்	
பாஷாணங்கள் முத		சவுக்காரச் சுண்ணம்	79
லிய கட்டு	"	சவுக்காரக் குழம்பு	80

முற்றிற்று.

தேவியாதம். சூகிமாமுதி வாதாங்க தீகைவிதி - 300.

காப்பு - ஸுற்பெயர்.

சத்தியென்ற வுமைபவள்தன் பாதம் போற்றிச்
சதாசிவத்தின் மகன்பாதந் தலைமேல் சாத்தி
நித்தியமா மதுநினமும் போற்றி நின்று
நினைவாக ஆயுள்வே தந்தைத் தானும்
பத்தியாய் வாதாங்க முந்நா முகப்
பதிவான தீகைவிதி சுருக்க மாகச்
சத்தியா யாராய்ந்து எடுத்திச் சொல்வேன்
சொருபமா பிதின்விரிவைப் பார்த்துத் தேரே.

1

வாதமுபதேசித்த பரம்பரை.

தேரவே சிவன்சொல்ல அம்மை சொல்லச்
சிறப்பான அல்லவையுஞ் சொல்லக் கேட்டு
ஆரவே பஸ்வனியும் நத்திக் கோத
அடைவான நத்திதன் வந்திக் கோத
சாரவே தன்வந்திரி அகலத்தி யர்க்குச்
சாற்றஅகத் தியருகாக்கப் புலத்தி யர்க்கு
நாரவே புலத்தியருஞ் சந்தோ ஷித்து
நலமாகத் தேரருக்குச் சொன்ன வாதே.

2

சொன்னதொரு தோருமே மனது கூர்ந்து
சொற்பெரிய யுகிமுனிக்குபதே சித்தார்
நன்னயமா யுகிவட மொழியைப் பார்த்து
நலமாகப் புடித்துமே யுழைத்துத் தேறி
இந்நிலத்தி லாயுளுவின் வேதமாக
இன்பமா யுலகத்தோர் பிழைக்க வேண்டிப்
பின்னையொன்று மிணையிலா வாதாங்கத்திற்
பிரபலமாய் வாதத்தைச் சொன்னேன் பாரே.

3

இந்நூலில் கைபாக மனைத்துஞ் சொன்னேனெனல்.
பாருமே களங்குமுதல் சிந்து வங்கள்
பதிவான சவுக்கார மெழுகு தானும்
ஆருமே துமமுதல் வேதை மார்க்கத்
தடைவான கைபாக வரிசை தானும்
காருமே பெண்ணெய் முதல் ஸ்பா கேளு
கருதிய வகைவிபா மாகச் சொல்லி
ஏருமே முந்துறில் முடித்துச் சொன்னேன்
இதமான பொருளெல்லா மியல்பாய்க் கேளே.
சவுக்காரக் குழம்பினால் கல்லுப்பைச் சுண்ணஞ்செய்து
1 ஜெயநீராக்கிடின் அதனாற் சகலசர்க்குங்
கட்டுமெனல்.

4

கேளுமே தீகைவிதி தன்னில் தானும்
கெடியான நந்திசொன்ன சவுக்கா ரத்தை
ஆருமே அதைவைத்துக் குழம்பி னாலே
அன்பான புழுகுடனே விரங் காரம்
பாருமே போகாமல் தெளிவி றுத்துப்
பதிவான சவுக்காரக் குழம்பு தானே
நீளும் வுலகத்தில் நெறிகைக் கொண்டு
நிலையாகச் செய்திடிற் பின் நிகழ்வு பாரே.

5

பாரே சவுக்காரக் குழம்பைத் தானும்
பதிவாகக் கல்லுப்பி விட்டே யாட்டி
நாரே புடம்போடப் பொங்கி நீறும்
நலமான கடுஞ்சுண்ண மாறும் பாரு
வாரே சாரத்தை யிடையே சேரு
வடிவாக நீராரு மார்க்க மெத்த
தாரே சகலசர்க் கெல்லாங் கட்டுந்
தடையறவே சுருக்கிடவே யெல்லாங் கட்டே.

6

கட்டியதோர் சாக்குகளில் வேதை கோடி
கசடற்ற களங்குசெம்பு கோடி கோடி
தொட்டியதோர் கட்டுவகை கோடா கோடி
துடியான சிங்கிவகை களங்கு கோடி
முட்டியதோர் பழுக்கும்வகை கோடா கோடி
முத்திதருஞ் சிந்துங் குளிகை கோடி
பட்டியதோர் கொடுப்புபழுப் பினங்கள் கோடி
பகாரிது முந்துறும் பயின்று பாரே.

7

துரிகச் செம்பெடுக்கும் மார்க்கங் கூறல்.
பயின்றுபா ரின்னபொரு களங்கு சொல்வன்
பதிவான யுகிமுனி பயின்ற வாரே
நயின்றுபா ரினாகளுவு முன்னே பாரு
நதியான செம்பெடுக்கும் வகையைக் கேளு
நயின்றுபா ராப்பொடியும் பலமும் பத்து
தாட்டிகமா யெலுமிச்சம் பழச்சா ரிட்டு
நயின்றுபா ர் முன்றுபா ருந் வைத்துத்
தப்பாமல் முன்றும்நா ளிடுத்துக் கொள்ளே.
கொள்ளவே சொல்லுகிற னுற்றுக் கேளு
கெடியான துருசதுவும் பவமோ பத்து

8

மென்னவே நாதம் பழம் பத்த
மேன்மையாக் கலவத்தி விதனைக் கொட்டித்
தள்ளவே அயிரை ஸைத்து வில்லை
துடிபாகக் கலவையத்துச் சொல்லக் கேளு
வள்ளவே கிளிஞ்சிலென்ற கண்ணம் நேரே
வகையாகக் கலந்துபடைச் சேர்த்துக் கொள்ளே.
சேர்த்துமே அரைத்துவி வில்லைக் குத்தான்
சிறப்பாக மேல்கவசம் கணபால்ச் செய்து
பார்த்துமே கஜபுடமாப்ப் போட்டெ டிக்கப்
பதிவான வில்லைபது கறுத்தி ருக்கும்
வார்த்துமே கறுப்பதனைக் கல்வத் திட்டு
வகையான வேண்டாஞ்சேர்த்த கைத்து
முர்த்துமே வில்லைபண்ணிக் கைய கவத்து
முடிவான புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரே.

இதற்கு வெடியுப்புத் திராவகம்.

கடுத்துமே பார்த்தவுடன் கறுப்பு மாரும்
இதமான வில்லைதனை யப்பால் வைத்து
அடுத்துமே திராவகத்தைச் சொல்லக் கேளு
அடைவாக வெடியுப்பு பல்மேல் பத்து
கடுத்துமே சேனமது இருபத் தைத்து
நலமாக விரண்டுமே பொடித்துப் போடு
வடுத்துமே வானபென்ற சட்டி முடி,
வகையான அடுப்பெற்றி பெரித்தி டாயே.
வசித்திடவே முன்னீர்தான் வெள்ளை யாக
இதமாக வெள்ளையைத்தான் தள்ளிய போடு
அடுத்துமே புடிசைக் கால் மஞ்சளாக்
அடைவாக கிருக்குமர்த் தோத் தள்ளு
வசித்துமே கடைரீர்தான் மஞ்சளாக்
கனிவாகக் கடைரீர்தான் வாங்கிக் கொண்டு

வரித்துமே அரக்கென்ற குப்பி தன்னில்
வடிவாகக் குப்பியடை வைத்துக் கொள்ளே.
வைத்துமே முன்வில்லை கல்வத் திட்டு
வகையாகக் கடைரீர ஸைத்து வில்லை
சித்துமே வில்லைகட்டி ரகியில் போடு
சிறப்பாக முன்கவசம் மேலே கட்டி
நத்துமே கஜபுடமாப்ப் போட்டெ டெத்து
நலமாகக் குகையிட்டு உருக்கித் திரு
பத்துமே கசடற்றுச் செம்பு மாரும்
பதிவான செம்பினது பருவன் கேளே.

பருவமென்ன சொல்லுகிறேன் செம்பு தானும்
பதிவான பொன்போலே கண்ணிட்பாடுந்
துருவமாஞ் செவ்வலரிப் பூப்போ லாகும்
துடியுள்ள செம்புதான் வேகைத யாகுந்
மருவியிவ் வலகத்தா ரெவரு மெச்ச
வடிவான பொருளாகும் செம்பு தானும்
கருவமாஞ் செம்பொன்னு மிதுவே யாகுந்
கையித்தி லோகசித்தி கண்டு பாடு.

கண்ணிபார் செம்பினது பெருமை தன்னை
கர்த்தாவால் சொல்லிவ முடியா தையா
நண்டுபார் சித்தர்தா னிந்தச் செம்பை
நாதாகன், ஒளித்துமே மறைத்த செம்பு
கொண்டுபார் பொன்னுக்கு இதுவே யாதி
கொள்ளுயாய் சித்திக்கு இதுவே முத்தி
நிண்டுபார் ரயச்செம்பு இதுவே பாச்ச
நீடுழி காலமெலாம் வாழலாமே.

வாழலா மிச்செம்பைக் கண்ட போதே
வடிவான மதிபுழுக்குத் தங்க மாகுந்

தாழ்விலாக் குபேரணப்போல் வாழ்வுண் டாகுந்
தாட்டிகமாய்ச் செல்வம்வருந் தானே கண்டு
குழலே வாதங்கை கட்டிப் போச்சு
தெல்லுலவி லாசாளத் துவக்க மூங்கு
காழலாம் ஞானசித்தி கடிசி லாகும்
கனிவான தங்கமிது கடிசி லாமே.

16

அயச் செம்பு.

கடிசாகப் போகாம லயத்தைத் தரிந்து
கருத்தறவே ரீராக முறித்துக் கொள்ளு
படிசாகத் தருகென்றி சேர்த்த கைத்துப்
பதிவாகப் புடம்போடக் கருப்ப தாகும்
வடிவாகப் பாகமாய்ச் செய்து கொள்ளு
வனமான செம்பைமுந்தி வடிவ மாகக்
கொடிசுக்கச் சாத்திரத்தை யுழைத்துப் பாரு
கோடியும்க வாழலாம் குணம தாமே.

17

குணமான் அயச்செம்பை முன்னே பார்த்துக்
கடியே சிவபோக வழியிஷ்டித்து
மணமாகச் செய்துகிலோ மார்க்க மாகும்
மாண்டிறந்த போகாமல் சிந்து ரஞ்செய்.
பிணமான் வதுபோல வாதஞ் சுட்டுப்
பூட்டாகப் போச்சதென்பா ருலக வாதி
பணங்காண அயச்செம்பைக் கண்ட போத
பதிவான தயாமெல்லாம் போகுந் தானே.

18

தயாமென்ன அயச்செம்பைக் கண்ட போதே
கிடிவான் சிவபோகஞ் குஷ மாகும்
அயாமென்ன ஆதிஅயம் கண்ட போதே
அடைவான சித்தியெல்ல மடைவு மாகும்.

கயரமென்னக் காயசித்தி யிதுவே யாதி
கடாஷித்து யுகிமுனி கருணை கூர்ந்து
நயரமென்ன நால்வேதஞ் சொன்ன ரீதி
நாடியே பார்த்திடவே சித்தி யாமே.

19

சித்தியா மயச்செம்பு பலமும் பத்து
சிறப்பான தங்கமது பலமும் பத்து
நத்தியே யீதிரண்டு முருக்கிக் கொண்டு
நலமாகத் தகடடித்துச் சொல்லக் கேளு
முத்தியே கெந்தியது இடையே சேர்த்த
முதன்மைபாம் பாணிபா லரைத்துக் கொண்டு
வித்தியே தகட்டின்மேல் பூசிப் பூசி
விதமாக ஐந்துபுடம் போட்டுக் கொள்ளே.

20

போட்டிடவே அதராக ரொதுங்கிப் போகும்
போக்கோடே நிறமென்ன கருப்பு மாகும்
ஆட்டிடவே கருப்பென்று மயங்க வேண்டாம்
ஆதியாக் குருவாகு மறிந்து பாரு
வாட்டிடவே வெள்ளிபது பலமும் பத்து
வகையர்கத் தகடாக அடித்துக் கொண்டு
நாட்டிடவே புனகரீரில் மூன்று ரானில்
நலமாகப் போட்டுடுத்து உருக்கி டாயே.

21

உருக்கிடவே மாசற்று வெள்ளி யாகும்
உத்தமனே யிருபதுக்கு ஒன்று ரய
நருக்கிடவே மாற்றென்ன வேழு மாகும்
நலமான மாற்றைரீ விற்றுக் கொள்ளு
பெருக்கிடவே ஜீவனத்துக் கிடமே பண்ணிப்
பெலமான தேசங்க ளலைந்து சுற்றி
வருக்கிடவே குளிகைக்கட்டிப் பறந்து ஏறு
வகைபான பொருளறிந்து வடிவாய்த் தானே.

22

வடிவான வுப்புக்கும் காவிக் கப்பா
வரகாகப் புடமிறங்குந் தங்க மாநுந்
துடியான சொல்லறிந்தான் ஞானி யாவான்
தொல்லுலகில் செம்பறிந்தோன் யோகி யாவான்
மடியான தரித்திரவா னறிய மாட்டான்
மாயமாய் வறியவ னறிய மாட்டான்
குடியாகக் செய்தவனு மறியா னப்பா
குணங்கொட்ட வறியைநீ கூடத் தள்ளே.

23

தள்ளியே யொருமனதா யபத்தை நீயுந்
தடைபறவே யெடுத்துமே சொல்லக் கேளு
முள்ளியே யெனுகிச்சம் பழச்சாற் றுள்ளே
முக்கியபா யுரவைத்து நீரி றத்துக்
கள்ளியே கழுமியதை வெளிப்பாய் பண்ணிக்
கனக்கவே புடமிட்டு எடுத்துக் கொள்ளு
துள்ளியே யுருக்கிடவே செம்பு மாநுந்
துடியான செம்பைநீ பெடுத்து டாயே.

24

துடுத்துமே செம்பைத்தான் மதியி லீயந்து
இதமாகச் சிவனங்கள் பண்ணிக் கொள்ளு
துடுத்துமே யதின்பின்னே ஞானம் பாரு
அடைவான காயசித்தி யுடனே யாகுந்
தடுத்துமே போகாமல் தூலைப் பாரு
தாட்டிகமாய்ச் சகலமுந்தான் சித்தி யாகுந்
கொடுத்திடுமே ரசவாதங் கொள்ளை கொள்ளை
கூகக விதன்பெருமை கூற லாமே.

25

கூறலா மேமமென்று வித்தைக் கப்பா
குணமாக அபத்துநீ குறிப்பாய்ப் பாரு
கூறலாம் பொவெண்ணை வித்தை யப்பா
அடைவான கொடுத்தான் தாயு மாச்சு

மாறலாந் துருசென்ற ராஜா வாலே
மதிபான சத்தாச்ச வர்ணமாச்சு
பாரெல்லாம் புகைகீரா லெல்லா மாச்சு
பதிவான வாதத்தைக் கண்டு பாரே.

26

தாளகச் செம்பு.

கண்டுகொள்ளு தாளகத்தின் செம்பு சொல்வேன்
கனமான செம்புதான் பலமோ பத்து
பண்டுகொள்ளு சுத்தியது சொல்லக் கேளு
பதிவான வெடியுடனே சீனங் கூட்டித்
துண்டுமே கழுதையின்றன் கத்தத் தாலே
துடியாக வரைத்துமே குழம்பாய்ப் பண்ணி
வண்டுகொள்ளு செம்பைநீ தகட டித்து
வகையாக வேழுமுறை காய்ச்சித் தோயே.

27

இதற்குத் தாளகக்கட்டு.

தோய்க்கவே செம்புகட்டி ரொருங்கிப் போகுந்
தொல்லுலகில் செம்புகத்தி லல்ல தாகும்
ஆய்க்கவே யிச்செம்பு பலமோ பத்து
அடைவாகக் குகையிலவைத் துருக்கிக் கொள்ளு
நாய்க்கவே தாளகமும் பலமோ பத்து
நலமாக வெடுத்துமே சுக்கர னீரில்
பாய்க்கவே யதிலவைத்து எரித்துப் போடு
பதிவாக வுருகியது சிவந்து போமே.

28

சிவக்குமே முருக்கம்பு கிறம தாகுந்
கிறப்பாக வெறித்துமே யுடைத்துக் கொள்ளு
தவக்குமே முன்குகையில் ரசியில் தானுந்
தடைபறவே கிராமுநீ யிடையே தானும்
அவக்குமே செம்புவெண் கலமாய்த் தோன்றும்
அடைவாக வுடைத்திடவே வுடைந்து போகும்

பவக்குமே வுடைந்தசெம்பைக் கல்வத் திட்டுப்
பதிவான் புகைநீரால் லரைத்தி யாயே.

அரைத்துமே வில்லைபண்ணிக் காய வைத்து
அடைவாக கஜபுடத்தில் போட்டு வாங்கிக்
கரைத்துமே யெடுத்துப்பார் களங்க பாகுங்
கதிபெறவே வெண்கார மிட்டு ருக்கிப்
பரைத்துமே செம்பாகு முருக்கம் பூப்போல்
பதிவாக வேதையிது பலனு மாகுஞ்
சரைத்துமே செப்பினது மகிமை சொல்லச்
சதாசிவனு முன்பின்னுப்த் தயங்கி னாரே.

தயங்கின ரிச்செம்பைப் பார்த்துத் தானுந்
தண்மையுடன் சித்தருமே தயங்கிப் போனார்
மயங்கின ரிதனுடைய ஆட்டைப் பார்த்து
மயமான ரிஷிதேவர் மயங்கினார் பார்
கயங்கின ரளவற்ற வேதையாகுங்
கடிதான தாளகந்தான் திக வேதை
குயங்கின ரிதனுடைய ஆட்டைத் தானும்
குணமாக முந்நூறில் கொட்டி னேனே.

கொட்டினேன் தாளகத்தின் செம்பி னோடே
குணமான தங்கந்தான் சேர்த்து ருக்கிக்
கட்டியே தகடாகத் தட்டிக் கொண்டு
காரியமாய்க் கெந்தியது இடையே சேர்த்துப்
பட்டியே யரைத்துமே தகட்டில் தானும்
பதிவாகத் தடவியே புடமும் நான்கு
வட்டியே போட்டிடவே கொருங்கிப் போகும்
வாகாகக் கருப்பாக விருக்குந் தானே.

கறுப்பாக விருக்கிறது எல்லாந் தங்கங்
கருணைபெற வெடுத்துமே சொல்லக் கேளு.

29

30

31

32

வெறுப்பாக வெண்ணுதே நினைத்தி டாதே
வெருளாதே சொல்லுகிறே னுற்றுக் கேளு
பொறுப்பாக முன்மதியைப் போட்டு ருக்கிப்
பிரபலமாய்க் கொடுத்திடவே தங்க மாக்கும்
முறுப்பாகத் தீக்ஷவிதி தன்னில் சொன்னேன்
முந்நூறில் வாதாங்கம் முடிப் பாரே.

பாருமே தாளகந்தான் வேதை கோடி
பதிவான் கெந்தியிடு லதிலுங் கோடி
தாருமே புகைநீரால் வேதை கோடி
பதிவான் சவுக்காரக் குழப்பி னுலே
வேருமே நீற்றினங்கள் கோடா கோடி
வெருளாதே துருசின லதிலுங் கோடி
காருமே கைம்முறையால் வேதை யாகுங்
கருத்துவைத்துச் செய்திடவே சித்தி யாமே.

சித்திரீய யாகுமென்று பூகி சொன்னார்
ஜெகத்திலே வாதிமா ரயியா மற்றுன்
பத்தியாய்க் கெந்தியைத்தா னன் டி னோடே
பதிவாகக் கொடுத்துமே எடுத்துப் பார்த்து
நத்தியாய்ச் சத்தாகிப் போச்சுதென்று
நலமாக வெடுத்திதிரிவார் வாதி மார்கள்
சத்தியாய்ச் செம்பைத்தா னெடுக்கா தாரே
சகலமுந்தான் சித்திரினை தகர்த்துச் சாட்டே.

தகர்த்துமே சாடினால் தங்க மாகுந்
தாக்காட்டா லேமயில்லை தாணி யோர்க்கு
இகத்துள்ளே வாதமில்லை சித்தி யில்லை
பேங்கியே திரிந்திவா ருனுத்த வாதி
தொகுப்பாகச் சொற்கேட்டுச் சுட்டோர் கோடி
தொகையில்லா வகைகெட்டுத் திரிவா ரப்பா

33

34

35

பகையாகச் சொல்லவில்லை யுற்றுப் பாரு
பதிவாச விதியானி பார்ப்பான் பாரே.

செம்புக்கிரகம்.

வேதைதான் னிப்படிக்குப் பாரான் வாதி
வினைத்துமே வெள்ளிதன்னி லீபந் தன்னைக்
காதைதான் னிட்டுமே யுகி யுகித்
கடைகெட்டுத் திரிந்துமே வாதி மார்கள்
பாதைதான் பொய்யென்பார் புட்டர் தாமும்
பதிவான பதியறியார் மூடர் தாமும்
வாதைதான் படாமலே செம்பு கெத்தி
வடிவாகக் கிரகசபைதப் போட்டி டாயே.
போட்டிடவே செம்புதான் நெருங்கிப் போகும்
பேரான புகைநீரே ஊரைத்த வில்லை
தாட்டிகமாய் சலியில் வைத்துக் காயப்போடு
தப்பாமல் புட்டிட்டு யருக்கிப் பாரு
காட்டிடவே செய்பாருஞ் சிவப்பு மெத்த
கருணைபுரி செம்புதனை பெடுத்து நீயும்
பாட்டிடவே மதிதனிலே கொடுத்த யானுல்
பதிவான பொன்னுக்கும் பலனு மாமே.

பலனாக வாதாங்க முந்நூற் துள்ளே
பார்த்திடவே யேமமாம் கியம மெத்த
பிலனாகப் பார்த்தாக்கா லெல்லாக் தோன்றும்
புட்டாகச் சிசான்னதனு லென்ன லாபம்
கலனாகக் கலன்றிந்தால் வாதி யாவான்
கருத்திலா வாதிதான் காண மாட்டான்
பிலவானு யிருந்ததினுல் முட னுவான்
புட்டுருட்டுச் செய்யாமல் வேதை பாரே.

36

37

38

39

வேதைதான் வருகிறது அரிதே அப்பா
வித்தகனார் பத்தியுள்ள பேர்க ளுக்குப்
போதைதான் போக்கோடே. யருதும் பாரு
பொல்லாதார் மதுமயங்கித் திரிசு வார்கள்
வாதைதான் பட்டுமே பொய்யென் பார்கள்
கருதினோர் தங்களுக்குப் புத்தி சொல்லு
காதைதான் னில்லாமல் கல்லை ருக்கு
நலமான தானகத்தின் செம்பு சொல்லே.

40

இன்னதில்லாமல்தான் உதவாதேனல்.
சொல்லவே செம்புதன்னை விட்டா னுதிர்
சிறப்பான வாதமெல்லாம் பொய்யாய் போகும்
பையவே சவுக்காரந் தன்னை விட்டார்
பதிவான நீற்றினங்க ளெல்லாம் போகும்
நையவே தருசதனை விட்டா னுதிர்
நலமான சத்துவகை பெல்லாம் போகும்
கையவே தங்கத்தை விட்டா னுதிர்
கனகமது இல்லையிதைத் கருத்தாய்ப் பாரே.

41

பாருமே கல்லுப்பு விட்டா னுதிர்
பதிவான சாக்கெல்லாம் விட்டான் னுதிர்
வாருமே கெத்திதன்னை விட்டா னுதிர்
வடிவான வாதமெல்லாம் கிழவாய் போக்கு
சாருமே மனந்தனியே விட்டா னுதிர்
சரிபான யோடியில்லை செத்தியிலை
பாருமே தருசக்குஞ் பெய்ய விட்டால்
நலமான யேமமில்லை நடத்த பாரு.
நடத்தைபார் தருசெல்லா கத்தை பெல்லாம்
நலமான லுட்கடக்கத் தன்னிப் போடு
கடத்தைப்பார் தங்கயில்லை காதை மெல்லாம்

42

காரியமா வப்பாலே வறற்பப் போடு
கிடத்தையார் சிந்தூர் மில்லா வேதை
கிருப்பமாய்க் காய்சித்தி முறையு மில்லைத்
கிடத்தையார் பூதிமுனி சாஸ்தி ரத்திற்
சிறப்பான கைப்பாகந் திறமை பாரே.

43

திறமைபார் புனசுரீரு மில்லை யாயிற்
சிறப்பான கனக்கெல்லாம் வசப்ப டாது
வறமைபார் திருசில்லாக் கனக்க மெல்லாம்
வாசலிலே தள்ளிவிடு வன்மை யில்லைத்
திறமைபா ருப்பில்லாக் கட்ட தெல்லாம்
வாசலிலே போட்டிடவு மிஷ்டு கன்று
திறமைபார் புத்தியில்லா வாதி யொர்க்குச்
செய்தா னும் பொய்யாசுந் திறமை பாரே

44

வெள்ளி சுத்தி.

திறமைபார் வெள்ளியைத்தா னெடுத்து ரீயுந்
திரமாக வங்கத்தைக் கொடுத்தே பூத
வறமைபார் கொடுத்துத் வேண்டா மய்யா
வடிவாக பூதிமுனி யிந் தானுந்
திறமைபார் போகாது சொல்லத் தேனா
காரணமாய்க் கருக்கவெள்ளி யிருந்தா னுந்தான்
திறமைபார் திராவகத்திற் போட்டாற் செம்பு
கசடற்றுத் திராவகத்திற் கிளம்பு மாமே.
கிளம்பிட்டுத் துருசைப்போல் திறமு மாகுந்
கெடியாக வெள்ளியைத்தா னெடுத்து ரீயுந்
தளம்பிடவே வெண்காரக் கொடுத்து ருக்கு
தடைபறவே வுருகியே சுத்த மாகும்
வளம்பிடவே பிப்படிக்குச் செய்பா கிட்டால்
வாதமென்ற சொல்லெல்லாம் வழக்கு மாகும்

45

களம்பிடவே கைபாக மாகுச் செய்து
கருகினால் இரசவாதம் கணக்கு மாமே. 46
களங்குத ளெல்லாவற்றையுஞ் செம்பாக்கி ஈயவாடை
போக்கி அந்தச் செம்பை வெள்ளியிற் கோத்தால்
மதிபழுத்தும், மாற்றுகும் பொன்னாகும்,
எல்லாஞ்சித்தயாகும் எனல்.

கணக்காகக் களங்குவதை செப்தா யாகிற்
காரணமாய்க் களங்குக்குட் செம்பை ரீயுந்
துணக்காக வெடுத்துமே சொல்லத் தேனா
துடியாக மதிதனிலே தாக்கிப் பாரு
வணக்காக வுட்கொண்டு தழையும் பாரு
வகையான பொன்னாகும் மாற்று மாகுந்
திணக்கமா யெல்லாமுஞ் சுத்தியாகுந்
சிறிதான லோகமெல்லாம் பழுக்கும் பாரே. 47

பழுக்குமே கோத்தியஞ் செம்பில் நின்றூற்
பதிவான வெள்ளிதனில் துழைந்த போது
தழுக்குமே பூதிடவே சிதறிப் போகுந்
தாக்காகப் பொறுமியது தகர்ந்து போகுந்
சழுக்குமே வுருவெல்லாம் காணு கோடுந்
கனகமது துல்லியிது கருகிப் பாரு
வழுக்குமே வாதமென்ற சொல்லும் பொய்யாம்
வடிவான பொருளில்லை மருகிப் பாரே. 48

மருவவே சொல்லுகிற னாற்றத் தேனா
மனமொத்து வாதத்தைப் பாக மாக
கருவவே செய்துமே கலின்றே யுண்டு
நலமான துருசை ரீயடிப் பாரு
பருவவே வுன்னுடைய தரித்திர மெல்லாம்
பதிவாக ஒடியே பபந்து போகும்

வருவதையும் லாபம்வரும் வண்மை யாகும்
வடிவான பொருளாக வகைபாய்ப் பாரே.
வகைபெண்ணச் சொல்லுகிறே துற்றுக் கேளு
வகைபான வகையறிந்து களங்கு தண்ணைத்
தொகை பெண்ணச் செய்துமே செம்பு செய்து
துடியாகப் பொன்செய்து கடையில் விற்று
முனைபெண்ணச் செம்புதா னாகும் பாரு
முடிவான களங்கதுடி முடிவு யாகுந்
தொகையாகப் பொருளறிந்து தாகம் பார்த்துத்
துப்புரவாய்ச் செய்தாக்கா வெல்லா மாமே.

கேளரியால் அயமுநுக்கல்.

ஆமேதா னிரும்பு அரப்பொடியும் பந்து
அறவே கல்கத்தி விட்டுக் கேளு
ஆமேதான் கேளரியது இடைபே செத்துக்
கல்கமாக அருக்கிடவே யுருகும் பாரு
பூமேவும் வெள்ளிமணிப் போலே யாகும்
புருவமா விடைக்கிடதான் அருகை செம்பு
நாமேதான் செத்துமே யுருக்கித் கொள்ளு
நலமாக வுடைத்துமே யுருக்கி டாயே.

அயச் செம்பு.

உருக்கிடவே மீமமுறையிப் படியே செய்து
உண்மையா யுடைத்துமே கொண்க் கேளு
உருக்கிடவே புகைகீர வரைத்து கிணை
புகை கிருணாம மரைத்து நீயும்
பருக்கிடவே கிணைத்தடிக்காயப் போடு
பதிவாகப் பெரிபுடும் போட்டெடுக்க
உருக்கிடவே காமிட்டி உருக்கித் திரு
கசுடற்று விவராகுந் கண்டு கொள்பே.

49

50

51

கொள்ளவே செம்பாகுந் தங்கம்பேரலாங்
கொடுமையாய் மிதிதனிலே பெட்டுக்கொன்று
கள்ளமாய்க் கொடுத்திடவே யேழுமாற்றுக்
கணக்காகப் புட்மிறங்கு மிந்தச்செம்பு
துள்ளவே யிச்செம்பு போலேபாரு
துடியாகச் சகலமுந்தா னிதுவேபோலத்
தள்ளாடிப் பார்த்திடவே சித்தியாகுந்
சகலசித்தி பாடலார் தாக்கிப்பாரே.

தாக்கிடவே யிரும்பதுவுந் சொல்லக்கேளு
தண்மையாய்ப் புகைகீரான் செம்புதண்ணை
வாக்கிடவே பெடுத்திமே சொல்லக்கேளு
வகையாகக் கைப்பாக மாகச்செய்து
நோக்கிடவே யிரும்பை கிட்டால் வாதமில்லை
துணுக்கமா பெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
பாக்கிட்டால் பல்சிவக்கும் வேதைமார்க்கம்
பதிவாக வெல்லாமுஞ் சித்தியாமே.

சித்தியே யாகவென்று விரும்பப்பாரு
ஜெயமாகும் பொருளாகுந் தீர்க்கமாகும்
முத்தியா யாகவென்றான் மூலம்பாரு
முடியுமட்டுந் களங்காக முடிக்கப்பாரு
நத்தியே திரிந்துகீ ஞானம்பாரு
நலமாக யோகசித்தி காயசித்தி
புத்திமா னாகவே யிருந்து நீயும்
பிரபலமா யுகைத்திற் புகழ்ந்துபாரே.

புகழ்ந்துபார் வாதத்தைச் செய்துகொள்ள
புத்தியாய்ப் பொன்னிற்றுச் செலவுசெய்து
நகழ்ந்துபார் பொன்னிலைப் போனுகேளு
நாடியே வெள்ளியித்தை நலமாய்ப்பாரு

53

54

55

அகழ்ந்துபார் ஞானசித்தி யுடனேயா தும்
ஆரய்ந்து பார்த்தக்கா லெல்லாஞ்சித்தி
அகழ்ந்துபார் அரக்கெலின்ற சரபம்போலத்
அடியாகப் பார்த்துமேசெய்து கொள்ளே. 56

செப்திடவே வாதமெல்லாஞ் சித்தியாகுஞ்
சிறப்பான திணைவிதி தன்னில்தானும்
மெய்யாகக் களங்குசொளக் காஞ்சொன்னேன்
மேன்மைபாய்ச் சவுக்காரக் குழம்பைவைத்துக்
கைத்திடவே யுப்பெல்லா நீற்றச்சொன்னேன்
கலக்கமறறுப் பார்த்திட்டு உழைத்துமீயும்
வைபுகத்தி லுழைத்துமே செய்துகொறு
வலுவாக வுழைத்தக்கா லெல்லாமாமே. 57

ஆமேதான் சவுக்காரக் குழம்பினாலே
ஆடலம் வெகுநீகாடி வித்தைதானும்
வாமேதான் வித்தைபது தெரிந்துபோனால்
வைபுகத்திற் சித்தரைப்போல் வாழ்வீர்காணும்
பூமேவு நிலத்தனிலே யிருக்கவென்றாற்
போக்கான சொக்காரக் குழம்பைப்பாரு
நாமேதான் சொல்லிவிட்டோம் வாதாகத்தி
னலமாகச் சித்தியிலே வண்மைதானே. 58

கேத்திபண்டம் செய்ய தீவைக.

வண்மைதான் தெர்தியதின் கண்ணத்தனை
வாயாகச் சொல்லுகிறேன் வாதாகத்திற்
கண்மைதான் தெர்தியது படைமோபத்து
கணக்காக எழுக்கெலின் பாலில்தானா
தண்மைதான் தோய்த்துமே பெட்டுகளில்
தடையறவே போட்டுவாக் குடிக்குப்பாரு

உண்மைகான் குடித்தகொரு கெந்திதானும்
உற்றுமே பார்த்திடேவெள்ளையாமே.

59

கெந்தகக் கட்டு.

வெள்ளையாங் கெந்திதான் மடித்துபோகும்
வேதையாங் கெந்திக்கு எடையேசினர்
தள்ளையாஞ் சுண்ணத்தைச் செய்துகட்டு
தாக்கவே பெருங்கவசங் கட்டித்தானும்
பள்ளையாம் பெரியபுடம் போட்டெடுக்கப்
பனுவான கெந்தியது பஸ்பமாகுந்
துள்ளையாம் பஸ்பத்திற் செனக்காரத்தைத்
துடியாக விட்டுஇரு ஜாமமாட்டே.

60

கெந்திச்சுண்ணம்.

அரைத்துமே வில்லைதட்டி ரவியில்போட்டு
அன்பாகக் காயவைத்துச் சொல்லக்கேளு
நிரைத்துமே ஐந்துசுண்ணக் குகையில்வைத்து
நொப்பாகப் புடம்போடக் கெந்திதானும்
பரைத்துமே கடுஞ்சுண்ண மாகும்பாரு
பதையாமற் சுண்ணத்தை யெடுத்திக்கல்வத்
தரைத்துமே சவுக்காரக் குழம்பைவிட்டுத்
தாக்கியே அரைத்துவில்லை கட்டிடாயே.

61

கட்டியே பைம்முறையிப் படியேபோடு
கசடற்றுக் கெந்திகடுஞ் சுண்ணமாகும்
விட்டுமே கெந்தியது சுண்ணமானால்
விதமான சூதந்தா னுடனேதட்டும்
பட்டுமே சூதமெடை கெந்திச்சுண்ணம்
பனுவாகச் சொத்துமே புகைகீராற்றான்

தட்டுமே யரைத்திடவே வில்லைதட்டித்
தாக்காகப் புடம்போடச் சூதகீறே.

62

சூதமே நீறுனால் சொல்லக்கேளு
சுருதியாய்ச் செம்புதான் தங்கமாகும்
பாதந்தான் பூமிநிலே நடக்கவென்றால்
பகைவாமற் ககனசித்தி யாகும்பாரு
வாதந்தான் கைகட்டி வாய்புதைத்து
வடிவாக யேவலாய்க் கேட்கும்பாரு
நாதந்தான் பொன்னாகும் வேணதயாகும்
நலமான கருவதனை நாடிக்கேளே.

63

நாடிப்பார் கெந்தீயது சுண்ணந்தன்னை
நலமாகச் செம்புருத்தி னுறென்றிட்டாற்
பாடிப்பார் தங்கமது உடனே யாகும்
பதிவான ஆட்டெல்லாம் கெந்தியாட்டு
காடிப்பார் கெந்தகந்தான் வேதைமெத்த
கனிவாக நடராஜர் சமைத்த நேர்மை
வாடிப்பார் தங்கமது அதிகமாகும்
வடிவாக பெருமைதனைச் சொல்லொண்ணுதே. 64

ஒண்ணுதே கெந்தகத்தின் பெருமைதன்னை
யுற்றுமே முனிசித்த ராலேசொல்லக்
தண்ணாக முடியாது பெருமைதானும்
காரணமாய்ச் சித்தர்கரு முறைமறைத்தார்
விண்ணோர்கள் பெரியோர்கள் சொல்லப்போகா
விதமாகக் கெந்தகத்தின் ஆட்டுதன்னைப்
பண்ணாக நூல்தனிலே சொல்லிப் போட்டேன்
பதிவான யுகிமுனி பண்புள்ளோரே.

65

துருசுடன் கெந்திசேர்த்துருக்கினால்
வேண்கலம் போலிருக்குமெனல்.

பண்புள்ள யுகிமுனி யாபந்துதேர்தார்
பதிவாகத் துருசுடனே கெந்திசேர்தால்
நண்பாக வேண்கலம்போ வாகும்பாரு
நலமான வேண்கலத்தைச் செம்பாய்ப்பண்ணத்
தண்பாகத் தெரியாத படியினாலே
தாக்கான வாதமெல்லாம் பொய்யாய்ப் போச்சு
வண்பாகச் சொன்னதின லென்னலாபம்
வடிவான விதியறிந்தால் வாதமாமே.

66

வாதமென்ன செய்தவர்க்கு உடனே செம்பு
வடிவாகச் சேர்த்துமே கெந்திதானும்
நீதமாய்ச் சோவெண் கலம்போ லாகும்
நிலையாகு மிச்செம்பை யெடுத்தானாற்
காதமென்ன மதியினிடம் கொடுத்த போது
கதிபெறவே பொன்னாகுந் தருணமெத்த
சூதமென்ன, கெந்தகத்தின் சுண்ணஞ் சேரச்
சூக்ஷமாய் மாற்றுகுஞ் சூக்ஷமாமே.

67

சூக்ஷமாய்க் கெந்தகத்தி னுழைந்த செம்பைச்
சொருபமாய்ப் பார்த்தாக்காற் றங்கந்தோன்றும்
சூக்ஷமென்ன ஆபிரத்து எட்டுமாற்று
அருகுக்கட்டிப் புடத்திற்கு இறங்கும்பாரு
வாகுதமா யிவ்வேதை நிஜமதாகும்
வடிவாகப் பொருளறிந்த வாதமானே
தீக்ஷயென்ன தசவாய்வைத் தட்டிநீடிந்
தீக்ஷவிதி தன்னிலே சொல்லினேனே.

68

மேல் கூறியதைச் சிந்தாமணி - வாதகாண்டமிரண்டு -

உலா - கொம்மி-பள்ளு முதலிய

நூல்களிற்பாரேனல்.

சொன்னதொரு மதிசுந்தா மணியும்பாரு

சொற்பெரிய வாதகாண்ட மிரண்டும்பாரு

வன்னதொரு ஞானஉலா தன்னைப்பாரு

வடிவான ஞானத்தின் கொம்மிபாரு

நன்னயமாய்ப் பள்ளுதனிற் றொகையறிந்து

நாடாத சித்தியெல்லாம் நவிலப்பாரு

கன்னியமாய்ப் பொருளறிந்து கைப்பாகம்பார்

கணக்கறிந்தால் வேதைதான் கருதிப்பாரே.

69

கருதியொரு தாளகத்தின் செம்புசொல்வன்

கணக்காக அறிந்துமே சொல்லக்கேளு

கருதியொரு தாளகத்தான் பலமோபத்து

நலமாகக் கற்கண்ண ரீல்தானும்

வருதியே நாண் முன்று ஊவைத்து

வடிவாக எடுத்துமே சொல்லக்கேளு

தருதியே சோதித்து எடுத்துப்பாரு

தன்மையாய் வெள்ளையா பிருக்கும்பாரே.

70

பார்த்ததொரு வெள்ளையைத்தா நெறித்துக்கொள்ளு

பதிவாக சினத்தின் கண்ணமேலே

கார்த்ததொரு பெருங்கவச மாகக்கட்டுக்

கனிவாகக் காபவைத்துப் புடத்தைப்போடு

தார்த்ததொரு தாளகத்தான் நீற்றுப்போருக்

தாக்காக நீற்றினதை பெறித்துக்கொள்ளு

பார்த்ததொரு கல்வத்தி லீட்டுக்கேளு

பதிவான சவுக்காரக் குழம்பிலாட்டே.

ஆட்டியே கில்லிதட்டிக் காயப்போட்டு

அன்பாகச் சினத்தின் கண்ணமேலே

பாட்டியே கவசமிட்டுப் புடமாய்ப்போடு

பதிவான தாளகத்தான் கண்ணமாகுக்

தேட்டென்ன இதற்கிடோ கண்ணபாரு

ஜெயமான தாளகத்தின் கண்ணமேலே

வாட்டியே குயவப்ப நிறுத்தக்கொண்டு

வகையாக சவுக்காரக் குழம்பிலாட்டே.

72

குழம்பான சவுக்காரத் தாலேபாட்டிக்

கொள்ளவே பிப்படியே கீர்த்துதொந்தம்

அழும்பாகப் போட்டுமே சொல்லக்கேளு

அடைவாகத் தானுமது கட்டிப்போகும்

கழும்பான செம்புருக்கி நூறிலென்று

நாடிடவே திசைமாற்றும் நவிலுபாரு

கழும்பான வுப்புக்குக் காலிக்குத்தான்

காரியமாய்ப் புடமிறக்குத் தங்கத்தானே.

73

தானேதான் கதாசிவஞன் முடியாதப்பா

தயவான இப்பொன்னி நேர்மைதன்னை

வானேதான் தாளகத்தின் வேதைதன்னை

வாய்திறந்து சொல்லுமே ஆகாதப்பா

கானேதான் அரிதான பொன்னுக்கப்பா

நலமாக மாற்றிலினை ஆனியிலினை

கானேதான் அகஸ்தியத்தான் சொன்னகேர்மை

கனிவாக யான்கண்டு சொல்லினேனே.

74

சொல்லினேன் தீகைவிதி முற்றுறுத்தான்

கயமாக இல்லையென்று வாதாங்கத்திம்

நல்லவே சொல்லிவிட்டேனிர்த்துனை

நலமாகப் பார்த்துமே செப்துகொள்ளு

கல்லவே வாதாங்க முடிவுமாகுங்

கருத்துவைத்தாந் பொன்னெல்லா முடனேயாகும்

கல்லவே யிதையறிந்து செய்தானாகில்

நாடாத சித்தியெல்லாம் நாடும்பாரே.

75

நாடுமே கெந்தகத்தை விட்டால்வாணம்

நலமாகச் சித்தியில்லை நாட்டம்பாரு

பாடுமே தாளகத்தை விட்டாற்றங்கம்

பதமாகச் சித்தியில்லை பதிவுமெத்த

காடுமே தங்கத்தை விட்டால்வாணங்

கலனாகுங் காடுபுக்கும் வர்ணமில்லை

பாடுமே பாஷாணம் விட்டால்வெள்ளி

பலனில்லை யென்றுமே பரிந்துபாரே.

76

பரிந்துபார் வாதாங்கந் தன்னிற்றானும்

பதிவாகச் செம்பினது நேர்மைதன்னை

அறிந்துபார் கைப்பாக மாகச்செய்து

அடைவாகச் செய்தாக்காற் பலனுமாகுஞ்

செறிந்துபார் தாரத்தை யிவ்வா நேசெய்

தெரியாத வாதிக்குத் தெரிந்துபோகும்

கரிந்துபார் புகைநீரே யில்லாவேகை

கனிவாகச் சொல்லெல்லாம் வினாப்போமே.

77

வினாகப் போகாமற் சவுக்காரத்தை

விறுப்பமாய்ப் போகாமல் வைத்துத்தேறு

நானாக மனத்தன்னை நோகப்பண்ணி

நாட்டிலே சொல்லாமன் மனத்தையுணு

காணாகப் போகாமற் கெந்திதன்னைக்

கலக்கமற்று நீற்றியே கருணைகூர்ந்து

வாணனை வாங்காமல் தாளகத்தை

வகையாக வைத்திடவே சித்தியாமே.

78

சித்தியாஞ் சவுக்கார மில்லாச்சண்ணஞ்

சிறப்பாக லோகத்தில் பழக்கபாரு

பத்தியாந் தங்கமில்லாக் களங்கமெல்லாம்

பதிவான மட்டமில்லை பறிவுபாரு

சத்தியா யுபாசகக் களில்லாச்செம்பு

சதிராக வொன்றுமில்லை தன்மைபாரு

வித்தியாய்க் கைப்பாக மில்லாவேகை

விடிவில்லை பெல்லாமு முத்தியாமே.

79

துருக்களங்கு.

முத்தியாம் வேதையொன்று சொல்லக்கேளு

விறுப்பமாய் அயல்புமூ மொன்றுபோடு

சித்தியாய்த் துருசுபத்துப் பலமும்போடு

சிறப்பாகக் கெத்தியது பலமுமுன்று

நத்தியே யிவைமுன்று மகாத்துக்கேளு

நலமான புகைநீரே லரைத்தேயுண்டை

சத்தியாய் ரவியில்வைத்துக் காயப்போடு

சரியாக வெடுத்துமே சொல்லக்கேளே.

80

வேட்டையாயிருக்குஞ் சேம்பைப் பஞ்சமித்திரத்தி

வருக்கிச் சாய்க்கவேனல்.

சொல்லவே புடம்போட்டு எடுத்துக்கொண்டு

சிறப்பாகக் குகையில்வைத் துருக்கிப்போடு

கல்லவே ரவிபோலச் செம்புமாகும்

கலமாகச் செம்பெல்லாம் வெட்டைபோலாம்

பல்லவே பஞ்சமித்தி ரத்தில் சாய்த்தால்

பதிவான செம்பெல்லாக் தங்கம்போலாக்

கல்லவே செம்பெடுத்த மதியிப்பத்து

கனமாகக் கொடுத்திடவே சொல்லக்கேளே.

81

கேளுமே மாற்றென்ன ஐந்துமாகும்
 கெடியான எடைக்கெடைதான் தங்கம்சேர்க்க
 கேளுமே மாற்றென்ன எட்டுமாகும்
 அருகுக்கட்டிப் புடத்திற் குழிற்கும்பாரு
 நாளுமே யிச்செம்பைப் பண்ணித்தேர்ந்து
 நலமாக ஜீவனத்திற் கிடமாய்ப்பாரு
 வாளுமே செம்பைத்தான் முதன்மையாக
 வடிவாகப் பண்ணவே சித்தியாமே.

82

இன்னிள்ளை முறையே பார்க்கவேண்டுமெனல்.
 சித்தியா மயச்செம்பை முன்னேபாரு
 சிறப்பாக வதன்பின்னே கெந்திபாரு
 முத்தியா மதன்பின்னே சவுக்காரம்பார்
 முடிவுவந்த விடமெல்லாஞ் சினத்தையார்
 நத்தியா யதன்பின்னே தாளகத்தை
 நலமாக வதன்பின்னே பாகம்பாரு
 கத்தியே திரியாமல் செப்புதன்னைக்
 கருத்துவைத்தா லெல்லா முஞ் சித்தியாமே.

83

சாரக் கட்டு.

சித்தியே யாகவென்றால் சொல்லக்கேளு
 சிறப்பாகச் சாரத்தைக் கசிவெரிக்க
 முத்தியாய்க் கஞ்சண்ணம் கடுவேவைத்து
 முக்கியமா யிருஜாம மெரித்துப்போடப்
 பத்தியாய்ச் சாரமது கசிவுப்போகும்
 பண்பாக இன்னமொரு பாகங்கேளு
 நத்தியாய்ச் சினமது சோதொன்று
 நலமாகப் பொரித்துமே சொல்லக்கேளு.

84

சீனச்சண்ணஞ் செய்து சாரத்தின்மேல்
 சுவசங்கட்ட வெனல்.

கேளுமே வெண்கருவுங் கூடலிட்டுக்
 கெடியாக வரைசினம் பிள்ளைத்து
 நாளுமே காயவைத்துப்புடத்தைப்போடு
 நலமாகக் கடுஞ்சண்ணஞ் சினச்சண்ணம்
 பாழுமே போகாமல் சுண்ணம் தன்னைப்
 பதிவாக வெண்கருவா லரைத்துச்சாரம்
 வாழுமே கட்டியே காயவைத்து
 வடிவாகச் சொல்லுகிறேன் வண்மைகேளே
 சாரச்சண்ணம்.

85

வண்மையாய்க் கிளிஞ்சிலிரீர்க் குள்ளைவைத்து
 வடிவாகத் தீபெரிப்பாய் நான்குஜாமம்
 நண்மையா யெடுத்துப்பார் தந்தம்போலாம்
 நயமான சாரத்தைச் சுண்ணஞ்செய்ய
 சுண்மையாய்ச் சினமது சுண்ணஞ்சேத்துக்
 கடுமையா யரைத்திடவே யூசிப்போடு
 நண்மையாஞ் சாரமது சுண்ணமாகும்
 நலமான வேதைசெய்வாம் சாரத்தானே.

86

சாரஜெயகீர்.

சாரத்தில் சாரமிட ஜெயகீராகும்
 சுண்ணத்திலே நாகமது கட்டிப்போகும்
 பாரத்தில் செப்புதான் பழுக்கும்பாரு
 பக்குவமாய் வெண்ணெய்போ லாகும்பாரு
 வேற்ற மரந்தா லுர் தளிர்த்தும்பாரு
 வெருளாதே சாரத்தில் வெதுபோக்குத்தான்
 வீரற்ற விடந்தனிலே ஜீவஜெந்து
 நிலையில்லா திருக்கும்பா நேர்துபாரே.

87

பாருமே சாரத்தின் ஜெயதீர்தன்னில்
 பக்குஷமாய் நாகத்தை யுருக்கிச்சாய்க்கக்
 காருமே நாகமது சவடுதீர்ந்து
 கனிவாக நாகபங்கே கட்டிப்போகுஞ்
 சாருமே ரவிபழுக்கும் வேசையாகும்
 கூணத்திலே சகலமெல்லாஞ் சித்தியாகும்
 பாருமே சாரத்தை விட்டானான்
 சகலமுமே சித்தியில்லை தன்மைதானே.
 தன்மைபாய்ச் சாரமதை ராமதேவர்
 தாக்கியே சகலமெல்லாங் கட்டிநீற்றிக்
 கண்மைபாஞ் சாரத்தால் வெகு ஆட்டுத்தான்
 கலக்கமற் றுடினா ராமெட்டு
 லண்மைபாம் நார்த்தோடி சாரத்தாலே
 வகையாக நாகத்தைக் கட்டிநீற்றி
 உண்மையாய் வாதமது பண்ணினான்
 உற்றுமே பார்த்திட்டு இருந்தார்தானே.
 இருத்திட்டார் சிவயோகி யாயிருந்து
 எழிலான குளிகைமுதல் பார்த்திட்டார்பூர்
 நருத்திட்டார் சித்தியெல்லா மச்சபாரு
 நலாக்சார மென்றதனால் குளிகைபண்ணிக்
 நருத்திட்ட மலைமுழைஞ்சில் குளிகைசெப்து
 கலக்கமற் றிருத்திட்டார் ராமதேவர்
 அருத்திட்ட வெல்லாமுஞ் சேந்ததாலே
 ஆச்சரியஞ் சேந்தா னாபவச்சே.
 ஆச்சென்ற வெண்கண்டர் சின்மயாகும்
 அநிலில்லா வாதிகள் துரிசைநீற்றிக்
 காச்சென்ற ரீராதே போன்றாலே
 கனிவாக வாதம்போய் பென்பாரப்பா

முச்சென்ற ததுவடங்கிச் சரிசில்லாது
 முனையான சுழிமுனையில் நின்றுதேறு
 வாச்சென்ற விதியாளி கண்டுகொள்வான்
 வகையில்லான் காணுன்பார் மருவிப்பாரே. 91
 மருவிப்பார் சித்தர்முனி சிஷிகள் தேவர்
 மாட்டியே துரிசுமுதல் கண்ணம்பண்ணி
 அருவிப்பார் சூதத்தைக் கட்டிநீற்றி
 ஆண்மையாய் குளிகைமுதல் பண்ணித்தேர்ந்து
 வருவிப்பார் இரசவாத யோகியாவார்
 வடிவான சமாதியிலே யிருந்துதேறு
 கருவிப்பார் கேள்வியினால் சுட்டுசுட்டுக்
 காணா விருந்தவர்தாங் கோடிதாமே. 92
 கோடிபேர் சுட்டுமேயொன்றுங்காணா
 குணங்கெட்ட மடையாப்பா வொன்றுங்காணா
 தேடியே யிதோ ஆச்ச ஆச்சுதென்பார்
 குணமில்லார் மணமில்லார் குடிகெடுப்பர்
 தேடிப்பார் சாஸ்திரத்தைத் தேடமாட்டார்
 தெருவிலே யலைகுலா ரொன்றுமில்லை
 நாடியே வாதாங்க முந்துற்றுள்ளே
 நாட்டிலுள்ள அதிசயமுஞ் சொன்னேன்பாரே. 93
 சொன்னதெல்லாந் தீகைவிதி தன்னில்தானுஞ்
 சுருக்காக விதிநீண்டும் ஒத்துப்பார்த்துக்
 கண்ணல்போல் தொகைவகையாய் கண்டுபேசிக்
 கணக்கறிந்து பொருளறிந்து கண்டுகொள்ளு
 இந்நிலத்தில் பொருளறியா னுலுத்தவாதி
 எப்போதுமீ போலவே சாரத்தனை
 நன்னயமா யுழைத்தக்கால் வாதமாகும்
 நாடியே பொருளறிந்தால் வாதியாமே. 94

வாதிபாஞ் சாஸ்திரத்தை யறியாமற் றான்
வகையெல்லாச் சாக்குதலைப் பார்த்துப்பார்த்துச்
சோதியா தகனிலை வாதம்பொய்யாஞ்
சூஸ்திரத்தை யறியாமல் தவிப்பார்பாரு
கோதியே பாராயல் குணமுமில்லை
குடிசேடு செய்திடுவா நுலுத்தாப்பா
பேதியா திகுவெல்லாம் பிறழ்ந்துபோகும்
பிரபலமாய் ஞானத்தைப் பேணிப்பாரே.

நாகக்கட்டு.

95

பேணிப்பார் நாகத்தை யிழைப்பையெய்யில்
பிரபலமாய் யுருக்கிச் சாய்த்துக்கொண்டு
ஊணிப்பார் சாரத்தை மேலேபோடு
உற்பணமாய்ப் புகையடங்குங் கட்டித்திரும்
நாணிப்பார் புகையடங்குஞ் செம்புதன்னிலை
நலமாக இருபதுக்கு வொன்றிறதாக்கு
தாணிப்பார் மாறறென்ன திசையாற்றுகுந்
தடையற்றுக் கடைதனிலே விற்றுக்கொள்ளே. 96
விற்றுமே செலவழித்து ஞானந்தன்னை
விரும்பியே பார்த்திடவே வெளியாய்த் தோன்றுஞ்
சித்துமே செய்துநீ ஜெபத்தைப் பண்ணு
சிறப்பாக மோகத்தைத் தெளிந்துபாரு
முத்தியே பலனாகும் வேதைழாகும்
முடியுமடும் ஞானத்தை விரும்பிதில்லா
சித்தியா வெல்லாமுஞ் சித்தியாகுஞ்
செவ்வர்த்தில் ஞானத்தைப் பார்த்திடாயே.
சீனச்சுண்ணம்.
பார்த்திடவே பின்னுமொரு வேதைமாரக்கம்
பதிவாகச் சொல்லுகிறே னுவகைதோர்க்கு

97

வத்திடவே வுவர்மண்ணுஞ் சுண்ணம்கேரோ
உண்மையாய்க் கலந்துமே காப்பச்சிக்கொள்ளு
நார்த்திடவே சினமது நான்குசேரு
நலமாகப் பொரித்துமே கல்வத்திட்டு
வார்த்துமே சவுக்காரக் குழம்பினிலே
வகையாக அரைத்துவிலலை கட்டிக்கொள்ளே. 98
கட்டியே விலலைதட்டிக் காயப்போடு
கனமாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுத்தி
கட்டியே யெடுத்துப்பார் சுண்ணமாகும்
நலமாகச் சவுக்காரக் குழம்பினிலே
வட்டியே யரைத்துவிலலை காபவைத்து
வடிவாகப் பின்பொருணல் புடத்தைப்போடு
வட்டியே கடுஞ்சுண்ணஞ் சினச்சுண்ணம்
வகையறவே சொல்லுகிறேன் தண்மைபாரே. 99

வேடியுப்புச் சுண்ணம்.

தண்மையாஞ் சினத்தின் சுண்ணந்தன்னைத்
தடையறவே வெடியுப்பு ஐந்தாங்காச்சல்
வண்மையாய்ச் சேர்த்துமே பிசையேதானும்
வகையாகச் சேர்த்தரைத்து விலலைதட்டி
நண்மையாய்ப் பழச்சாறு விட்டனாத்து
நலமான சட்டியிட்டு எரிநீர்ஜாமம்
உண்மையாய் நீறியது சுண்ணமாகும்
உருகிபெற்ற சுண்ணமது வுற்றுப்பாரே
உற்றுப்பா ரிப்படிக்குச் சினச்சுண்ணம்
உறுதியா னாந்துமுறை சேர்த்தேயுது
நற்றுப்பார் கடுஞ்சுண்ண மாகும்பாரு
நலமான வெடியுப்புச் சுண்ணமாச்சு

100

கற்றுப்பார் சான்றிதத்திற் சொல்லிவிட்டு
கனிவான வாதாகக் தன்னிற்சொன்னேன்
கற்றுப்பார் வேடியுதிற் பெருமைதன்னேன்
சிறப்பாக அரண்மனை முடியாவாதே

துருகச் சுண்ணம்.

முடியாது வேடியுப்புப் பாகமாக
முற்றுபெறச் செய்துமே சுண்ணத்தன்னில்
கடியாமற் சரத்தை யிடையேசெரு
கருணைபெற நீராகும் நீறுதன்னில்
வடியாக விரமொடு பூயிட்டு

வகையாக வைத்துமே சொல்லக்கேளு
துடியாகத் துருகரீர் அருக்குப்போடு
தப்புவாய்ப் பத்துதான் போட்டுப்போடு

போட்டுமே துருகதான் சுக்கான்போலப்
பெருமையாய்க் கட்டியே யிருக்கும்பாரு
நாட்டுமே வங்கமென்ற சுண்ணத்தன்னே
நலமாக மேல்கவசம் நாடிப்போடு

பாட்டுமே குக்குடமாய்ப் போட்டுக்கொண்டு
பதிவான கடுஞ்சுண்ணர் துருகச்சுண்ணர்
திட்டுமே அம்பாத்தில் செருக்கிவாடுந்
திடமான துருகதான் வேதையாமே

வேதையார் தில்லம்பால் படிவந்து
கிருப்பமாய்ப் பணவெடைதான் பாலிட்டுக்
காதையாம் போட்டிடவே முரிந்துபோதும்
கனிவான சாக்கெல்லாஞ் சொன்னார்க்குமே
நாதையாம் உப்புமுத கிருபத்தைதரும்
நலமாகக் கட்டாகும் வேதையாகும்

101

102

103

பாதையா பிதுபோகும் போக்குத்தானும்
பதிவான ஜம்மாகும் பண்புள்ளோரே

-பாஷாணக் கட்டு.

பண்பாக வெள்ளைப்பா ஷாணத்தன்னில்
பதிவாகச் சுருக்கிடவே கட்டிப்போருந்
தண்பாகத் திணைவிதி தன்னிற் சொன்னேன்
தண்டயறவே பிதுசேர்த்து வெள்ளிபண்ணு
உண்பாரை யுடுப்பாரைப் பார்த்துளங்கி

உறுதியா யிருக்கவே வேண்டாமையா
நண்பாகப் பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
நானிலத்தில் தபசியா யிருந்திடாயே

இருந்திடவே வெள்ளைப்பா ஷாணம்போல
இதமாகக் தெவிரியையிப் படியேபண்ணு
நருந்திடவே தாளகமிப் படியேபண்ணு

நலமாக விங்கத்தைப் பண்ணித்தேற்று
சுருந்திடவே கார்முதிலிப் படியேபண்ணு
கணமான வாதமிப்படியே யாச்சு

பருந்திடவே கட்டாகு மெழுதாமாகும்
பதிவரவே விதியாகும் பண்புள்ளோரே.

பண்புள்ளோர் விதியாளர் கண்டுக்கொள்வர்
பதியில்லார் காணும் லைகுவார்பார்
திண்பாகத் திண்ணியமே பேசிக்கொள்வர்
திருடர்ப்பா அவரைத்தா னம்பவேண்டாம்
உண்புள்ளோ ரொருவரது பேச்சைக்கேட்டு
உறுதியில் லாமலே யணுகுவார்பார்
நண்பாகக் கெட்டபுத்தி பாயிருப்பார்
நானிலத்தி லவந்தருக்கு நாகமாமே.

104

105

106

107

நாகமா மிவ்வேதை நிஜமதாகும்
 நாடியே பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
 உலகமாம் உள்ளபடி சொன்னேன்பாரு
 உற்றுமே பார்த்தக்கா லெல்லாமாகும்
 முாகமாம் பண்ணுத வாதிமார்கள்
 முகமினுக்கித் தலைதுளக்கிப் பேசுவார்பார்
 நாகமா மிவர்பேச்சை நம்பவேண்டாம்
 நாடியே பார்த்திடவே நலமதாமே.
 10
 நலமாக வெடியுப்பு ஜெயரீதன்கில்
 நாடியே சாக்கெல்லாங் கட்டிக்கொள்ளு
 உலகமாம் ஜெகமெல்லாஞ் சித்தியாகும்
 ஒழுங்காக எல்லாமுஞ் சித்தியாகுஞ்
 சிலகமாம் வெடியுப்பே ஆதியாகுஞ்
 சிக்கெனவே பார்த்தக்கால் தோன்றுந்தோன்று
 முலகமாக் தோன்றாமல் செய்யவேண்டாம்
 ஒவ்வாத படியெல்லாஞ் செய்யவேண்டாம்.
 10
 செய்யவே உலகத்தில் வாதிமார்கள்
 சொற்பமாய் முலிகையில் வெடியுப்பைத்தான்
 மய்யவே அரைத்துமே புடத்தைப்போட
 மதியாகக் கரிபாகப் போகும்பாரு
 நய்யவே ஜெயரீதான் பண்ணிப்பண்ணி
 நலமாகச் சாக்கைத்தான் துவைத்துவாட்டி
 மெய்யாக ஜெயரீதா னுச்சுதென்பார்
 மதிக்கட்ட வாதிதாஞ் சொல்லுவாரே.
 11
 சொல்லுவார் பலபேச்சுச் சொல்லுவார்பார்
 சுருதியில்லை சாஸ்திரத்தைப் பொய்யேயென்பார்
 வல்லமையாய்ப் பேசுவார் மாயக்காரர்
 வடிவுடைய வெல்லாமும் பொய்யேயென்பார்

நல்லவாய்ப் பேசியே கழுத்ததுப்பார்
 நாடியே சித்தியெல்லாம் வெடியுப்பாலே
 பொல்லாமை யில்லாமல் மார்க்கமாகப்
 புஞ்சையாங் கோபத்தைப் போக்கிப்போடே.
 111
 போக்கியே சாஸ்திரத்தைப் பார்த்துப்பார்த்துப்
 பொறுமையாய்ப் பாகமாய்ச் செய்துகொண்டு
 நோக்கியே சமாதியிலே நின்றுதேறு
 நொடிக்குள்ளே ரசவாதஞ் சிக்கிப்போகும்
 பாக்கியமாய் யெல்லாமுஞ் சித்தியாகப்
 பதியாகும் விதியாளி வெடியுப்பைப்பார்
 நோக்கியே யாறுமுறை வெணியாய்ப்போகும்
 112
 நுணுக்கமெல்லாம் வெடியுப்புத் தன்னாலாமே.
 ஆமேதான் சினத்தைச் சுண்ணும்பண்ணு
 அடைவாகப் பின்னேதான் வெடியுப்பைப்பார்
 காமேதா னதன்மேலே சாரம்பாரு
 கருத்துண்டாம் வாதமெல்லாஞ் சித்தியாகும்
 பாமேதான் சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
 பதியாகுந் துருசென்ற சுண்ணந்தன்னை
 வாமேதான் சித்தியெல்லா மெனியிலாகும்
 113
 வடிவான துறையறிந்த வாதிதானே.
 வாதிதா னென்று சொல்வார் துலைக்காணர்
 வாய்பேச்சால் சுட்டிலைது மாளுவார்பார்
 நீதியாய்க் கண்டனென்பார் பொன்னித்தானும்
 நிலையிலை பொந்தினையே காட்டுவார்பார்
 சோதிபெற நான்செய்தே னென்பார்பாரு
 சொருபநிலை தெரியாதா ருலுத்தவாதி
 ஆதியென்ற பொருளைத்தா னறியாரப்பா
 114
 ஆச்சுதே வெள்ளிவித்தை சுருக்குகானே.

வேள்ளி வித்தை.

கருக்காகச் சொல்லுகிறேன் வெள்ளிவேலை
கப்பிரமா பிதலகுவு முன்னேபாரு
நருக்காகப் பார்த்திடவே சித்திசித்தி
நாணயமா பிவ்வேலை நாடிப்பாரு
பருக்காகக் கல்லுப்பு படிதானெட்டு
பதிவாக நல்லதண்ணீர் படியிரெட்டு
வருவாக வுப்புதன்னி ஊற்றிக்கொண்டு
வகையாகச் சுண்ணாம்பு படிதானென்றே.

115

ஒன்றாகப் போட்டுமே காச்சக்கேளு
உறுதியாய் வடிவட்டித் தெளிவிறுத்து
நன்றாகக் காச்சியே யுறையப்பாரு
நலமாக வுறைந்தபின்பு நாட்டங்கேளு
கன்றாக மறுசட்டி அகப்பையாலே
காணாய் மொண்டுபுது சட்டியிட்டு
வன்றாக வெட்டவே காச்சிப்போடு
வகையாக நீப்போகக் காச்சிப்போடே.

116

போடவே சட்டிநடு பள்ளஞ்செய்து
பேப்பெரிய ரசந்தாணஞ் சேர்தொன்று
நாடவே நடுவதனில் இராமமிட்டு
நலமாக மேல்சட்டி முடிப்போடு
காடவே சிலைமண்தா னெழுசெய்து
கருத்தறவே பன்னிரண்டு ஜாமத்தானும்
நாடவே பெரித்திடவே வுயாவேது
நலமாக இருக்குமது பதங்கமாமே.

117

ஓமேதான் சட்டியைப் பிரித்துக்கொண்டு
அடைவாக மயிர்க்குச்சி யாலேதானே

போமேதான் வழித்துமே பதங்கந் தன்னைப்
போக்காகக் கல்வத்தி லிருசே ரிட்டு
நாமேதான் வெள்ளையென்ற புஷாணத்தை
நலமாக எடைசேர்த்துக் கல்வத் திட்டு
வாமேதான் வெடியுப்பு ரீரா லாட்டி
வடிவாக நாற்சாம மரைத்துக்கொள்ளே.

118

அரைத்துமே வில்லைதட்டிக் காயவைத்து
அடைவாகச் சட்டியிட்டு நடுவிலவைத்துப்
பரைத்துமே மேல்முடி சிலைசெய்து
பதிவாக அடுப்பேற்றி யிருஜாமந்தான்
கரைத்துமே பெரித்திடவே வுயாவேறுங்
கனிவாக வெடுத்திமே மயிர்க்குச்சாலே
துரைத்துமே பெடுத்து அரை வில்லையாக்கித்
துடியாக முன்போல எரித்திடாயே.

119

எரித்துமே பிப்படிக்கு ஐந்து அப்பா
இயல்பாக வெரித்தெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
நரித்துமே வெள்ளியம் பலமுமொன்று
நலமான தாளகமும் பலமுமொன்று
கரித்துமே தாளகத்தைப் பொடியாய்ச்செய்து
கனிவாக வங்கத்தி லுருக்கிக்கொண்டு
பரித்துமே யிடைசமமாய்க் கொடுகொருங்கும்
பதிவான இன்னமொன்று பகரக்கேளே.

120

பகரவே சாரத்தை யிடையேசேர்த்துப்
பதிவாக வரைத்துமே யுருக்கித்தீரு
நகரவே வெள்ளியஞ் சத்தியாச்ச
நலமாக வெள்ளிப்போ லோசைகேட்கும்
வகரவே ருகையிலிட்டு ருக்கிக்கொண்டு
வடிவாக ஊற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கிப்

பகாவே வெள்ளியது பத்துமாற்று
பகாரிய வங்கத்தின் பெருமைதானே.

தானென்ற காரியங் குத்தியது
தடையறவே வேடாது திற்கும்பாரு
வானென்ற வெள்ளியைத்தான் விற்றுக்கொண்டு
வரிசையாய் ஜீவனமும் பண்ணித்தேரு
கானென்ற சிவயோக நிஷ்டைபாரு
கருத்திவைத்தால் வெள்ளிவித்தை வருகும்பாரு
வானென்ற சுழிமுனையில் நாட்டம்பாரு
உற்றுணர்ந்தா லெல்லாமுஞ் சித்தியாமே.

121

சித்தியா யாகவென்றால் சொல்லக்கேளு
சிறப்பாக வெள்ளைப்பா ஷாணத்தாலே
முத்தியாய் வெள்ளியது ஆச்சுபாரு
முடிவான யோகத்துக் கிதாநாதி
சத்தியா யிதைவிட்டால் வெள்ளியில்லை
சரியான பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
நத்தியே சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
நலமான பொருளறிந்த வாதியாமே.

122

வாதியாம் பொருளறிந்தால் சொல்லக்கேளு
வகையான வெள்ளியைத்தான் நறியவேண்டும்
நீதியாய்ச் சகலசித்தி யாடவேண்டும்
நிலையான பொருளறிய வேண்டும்பா
கோதிலா தறிந்தவனே சித்தன்சித்தன்
கொடுமைபெறச் சொன்னாக்கா லொன்றுமில்லை
பாதிமதி யணிந்தவனே யாடும்வித்தை
பதியறியார் விதியாளி காண்பான்பாரே.
பார்க்கவே வெள்ளிவித்தை சொன்னநேர்மை
பதியான பொருளறிந்து பண்புபார்க்குச்

123

124

சேர்க்கவே ஒருமுறைதான் தப்பிற்றாளு
சிறப்பாக மும்முறைதான் செப்துகொள்ளு
ளர்க்கவே கைப்பாகத் தப்பிற்றாளு
ஏழைபோ லிருக்காதே பின்னும்பாரு
வார்க்கவே பார்த்திடவே சித்தியாகும்
வனமான பொருளறியார் மாடுதானே.

125

மாடுதா நொருபோக்கா யிருக்கும்பாரு
மனிதருக்கு ஒருபோக்குத் தெரியாகப்பா
காடுதான் நாடுபோல் திரிவார்பாரு
கனிவாகப் பொருளறியார் காட்டுவாதி
நாடுதான் நாட்டிலுள்ள வாதியார்கள்
நலமான பொருளையறி யாமற்றாநும்
பாடுமா பாடியவர் முடியப்பாடி
பதமில்லை யென்பார்கள் வாதியாரே.

126

வாதியான் பாடுபட்டுப் பலனில்லை
வடிவாகப் பொருளுமில்லை யென்பார்ப்பா
நீதிதா னறியாதா ரிவ்வாறந்தே
நிகழ்த்துவா றுண்மையினை நெறியினோர்
பாதிமதி யணிந்தபார் பொருளின்செய்கை
பாதனி லெவரறியார் பரிந்துபார்க்கின்
சோதிதான் சிரித்ததுபோல் சொல்வாரப்பா
சுருதியிலே யாராய்ந்து துலக்கம்பாரே.

127

துலக்கமாஞ் சினத்தைச் சுண்ணஞ்செய்து
துடியாக வெடியுப்பு தன்னில்சேர்த்து
பலக்கமா யரைத்துவில்லை காயவைத்துப்
பதிவாகும் ஜெயகீராய்ச் செய்துகொள்ளு
வலக்கமாஞ் சகலமெல்லாஞ் சுண்ணஞ்செய்து
வடிவாக நீற்றியதை பெல்லங்கட்டுந்
துலக்கமாம் ஜெயகீரா லெல்லாமாகுந்
துடியாகச் சரக்கெல்லாம் கட்டுமாமே.

128

ஆமேதான் திகைப்பிதி ஐந்துறுதன்னில்
அடைவாக வெள்ளிதான் செய்யச்சொல்லி
நாமேதான் சொல்லியிட்டோம் வாதாங்கத்தில்
நலமாகப் பொருளறிந்து வாதிமர்கள்
காமேதான் கருத்தாகச் செய்துகொள்வார்
கருத்திலார் செய்யவே மாட்டாரப்பா
பூமேவும் நிலத்தனிலே யிருக்குமட்டும்
பொறுமையா யிருந்துமே செய்துகொள்ளே. 129

சமஸ்தமும் வெள்ளியினாலாகவேண்டும்
அதனால் முன்னேயுதைச் செய்கவேண்டும்
கொள்ளவே சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
கருண சித்தியெல்லாம் தீயிலாச்ச
நள்ளவே வெள்ளியென்று சொல்கிறதால்
நலமாக மதியைத்தான் செய்துகொள்ளு
களமாய்த் திரியாதே நுலைப்பாரு
கருத்தாக நூலென்றால் கற்கக்கேளு
முன்னமாய்க் கேள்வியினால் சுடவும்வேண்டாம்
முடியுமட்டும் பார்த்திடவே யுழைத்துத்தேரே. 130

தேரவே கைபாக மாகச்செய்தால்
ஜெயமாகும் வேறையெல்லா மெனிலாகும்
ஆரவே பாகமது தப்பிப்போனால்
அடைவாக முடியுமட்டி முறைத்துப்பாரு
காமே வரிசையாய்ச் செய்துகொள்ளு
கடினமாய் வாதமெல்லாங் கைக்குள்ளாகும்
தாரவே வாதம்வந்தால் சொல்லவேண்டாம்
தடையறவே பொன்னாகுத் தன்மைபாரே.
பாருநீ கலைசால் தீங்கனெல்லாம்
பதிவாகப் பார்த்துமே தேர்ந்துகொள்ளு. 131

காருமே பாகமெல்லாம் தெளியும்பாரு
கருத்தான பாகமது எளிதிலாகுஞ்
காருமே பாகம்வந்தால் எல்லாமாகுஞ்
சரிதையாய்த் திரியாதே சாரும்பாரு
காருமே ஞானம்வரும் யோகமாகுங்
கடிதென்று விட்டாக்கா லெல்லம்போமே. 132

போகாமல் சாரத்தைக் கட்டிக்கொள்ளு
போக்கோடே ஜெயநீரும் வைத்துக்கொள்ளு
தாக்காமல் சொன்னதெல்லாஞ் சித்தியாகுந்
தடையறவே சித்திக்கும் வேகையாகும்
வாகாம லுப்புமுதல் தாதுவெல்லாம்
வடிவாகச் சித்திக்கு முத்தியாகுந்
தேகாமல் சிந்தார பாகமெல்லாம்
தேசத்தில் வாதமெல்லாம் ஜெயமுமாமே. 133

சாரக்கட்டு

ஆமேதானின்னமொரு சேதிகேளு
அடைவான சாரத்தின் குருவுதன்னை
நாமேதான் சொல்லுகிறேன் வாதாங்கத்தில்
நலமான பொருளாகும் நாட்டில்தானுஞ்
சீமேதான் சினமது பலந்தான்பந்து
சிறப்பாகச் சவுக்காகக் குழம்பைவிட்டுக்
காமேதா னரைத்துவிட்டே காயவைத்து
கருத்துறவே பெரியபுடம் போட்டுக்கொள்ளே. 134
போட்டுமே கடுஞ்சண்ணம் சினச்சண்ணம்
போக்காகச் சவுக்காகக் குழம்பைவிட்டுக்
நீட்டுமே யரைத்துவிட்டே காயவைத்துத்
திரமாக ஐந்துமுறை யிவ்வீதந்தான்

வாட்டுமே கடுஞ்சண்ண மாசும்பாரு
வடிவாக விச்சண்ணம் வீரங்கட்டி
நாட்டுமே சாரத்தின் மேலேபூசி
நலமாகப் புடம்போட்டு எடுத்திடாயே.
எடுத்திடவே சாரமது முத்துப்போல
இதமாகத் தந்தம்போ விருக்கும்பாரு
அடுத்திடவே சாரத்தின் மகிமைசொல்ல
அரனா முடியாது மற்றோர்காணார்
கடுத்துமே சாரமது அண்ணமானால்
கனமாகச் சரக்கெல்லாஞ் சண்ணமாமே
விடுத்துமே யம்பரத்தை யகற்றியோடும்
விருதாவாய்க் சொன்னாக்கா விசைவாகாதே.

135

136

நாகக்கட்டு.

இசைவாக நாகத்தை யிலுப்பையெண்ணெ
பிதமாக விருபத்து ஒன்றுசாய்த்துப்
பசையாக வருக்கையிலே சாரம்பப்
பதைபதைத்துக் கட்டுமே நாகந்தன்னம்
விசையாகக் கட்டினதோர் நாகந்தன்னம்
விருப்பமாய்த் தங்கத்தி விடையேதாக்கு
துசையாகப் புட்டாரு மெடுத்துக் கொண்டு
துப்புரவாய் ரவிதனிலே நூற்றோன்றியே.
நயவே மாற்றுதான் பத்துமாகும்
இனிதாக சிவசொத்தை நிறுதியும்
மாயவே செலவுசெய்து யோகம்பாரு
மதிமயங்கித் திரியவே வேண்டாமையா
நாயமாப் போலவே நடத்தைசெய்து
நலமாகக் குருசெய்து குளிகைசெய்து

137

வாயமா யுலகத்தி விருந்து தேரு
வடிவாகச் சித்தியெல்லாம் வருதும்பாரே. 138
வருகுமே வாதத்தைக் கண்டீபோதே
மதிமயங்கிக் கொஜித்துத் திரியவேண்டாம்.
நருகுமே குரும்பாகச் செல்லவேண்டாம்
நாட்டியவான் போலவே யுடையவேண்டாம்
கருகுமே சிவஞான போதமாகக்
கருத்துவைத்தால் மோனமா பிருந்துகொள்ளு
உருகுமே உன்னைத்தான் தேவராக
உத்தமனே சொல்லுவா ருறுகிதானே. 139
எமது நூலி லின் னதைச் செய்துகொள்ளெனல்.

உறுதியா பென்னுடைய சாஸ்திரத்தில்
உண்மையாய் வாதாங்கத் தன்னில்தானும்
நருதியாய் வெள்ளிவித்தை யுப்புச்சண்ணம்
நலமான சாரத்தின் அண்ணமோடு
வருதியா யாராய்ந்து பார்த்துப்பார்த்து
வடிவாக வறுதியாய்ச் செய்துகொள்ளு
நருதியாய் நாட்டிலே பெல்லாமா தும்
நாடாக்கா லொன்றுநிலை நடத்தைபாரே. 140
வெள்ளிவேதையில் வெள்ளிசேர்க்க வேண்டுமெனல்.
பாரேகி வெள்ளிமுறை தன்னைத்தானும்
பக்குவமாய்ப் பார்த்துமே தெரிந்ததேரு
கரேகி சகலமெல்லாஞ் சித்தியாகும்
குணங்கெட்டுத் திரியாதே வேதைபாரு
நாரேகி வெறுமரத்தில் புதையாவாறு
நலமாகப் பொருளறிந்தால் சித்தனாவாய்

காரோரீ யெல்லாமுஞ் சித்திக்குந்தான்
கருணைபெறப் பார்த்தவனே யோகியாமே.

141

யோகியர் யுலகத்தில் வாழும்பாற்று
உத்தமனே ஜீவனத்தைச் செய்துகொண்டு
பாகியா யிருந்தாலே சித்திசித்தி

பதிவான குருவாலே கோடிகாலம்
யூகிநான் கண்டுமே பிடித்தேனப்பா
உற்றுணர்ந்தால் சித்தியா மொளிவுகாணும்
மோகியாய்த் திரிந்தாலே லாபமில்லை
முடியுமட்டுத் தேடியே யிருத்திடாயே.

142

நூற்பாரம்பரை.

இருந்திடவே சிவன்சொல்ல தேவிகேட்க
இதமான தேவிநர் திக்குச்சொல்ல
நருந்திடவே நந்திதான் தன்வந்திரிக்கு
நாட்டவே தன்வந்திரி யகனையிர்க்கு
வருந்திடவே யகஸ்தியரும் புலத்தியர்க்கு
வளமான புலத்தியருந் தோருக்குக்
கருந்திடவே தோர்தான் யுகிக்குச்சொல்ல
கருணைபெற யுகிதான் சொன்னவாறே.

143

திருகச் சுண்ணம்.

வாரோது யென்றாகால் சொல்லக்கேளு
வரிசையாய்ச் சினத்தின் சுண்ணத்தோடே
பாரோது ருடனைத்தான் சேர்த்ததைத்துப்
பதிவான சவுக்காரக் குழம்பினாலே
காரோது அரைத்துருட்டி விலையாகிக்
கருணைபெற ரவிதனிலே காயப்போடு
தாரோது ஐந்துகண்ணம் நடுவில்வைத்துத்
தப்பாமல் புடம்போடச் சுண்ணமாமே.

144

சுண்ணமார் துருசதுவுஞ் சுண்ணமானால்

சூதத்தைக் கால்வாரி யடிக்கலாகும்
அன்னமார் துருசினது சுண்ணந்தனை
அடைவான விராஜியிலே பிழிந்துவிட்டு
வன்னமார் சூதத்தை கிட்டுக்காய்ச்சி
வடிவான சூதமது அட்டைபோலாம்
பின்னவே நிலைப்பா வாதந்தானும்
புரட்டிலை யெல்லாமுஞ் சித்தியாமே.

145

சித்தியா மத்தங்கா யுள்ளையிட்டுச்
சிறப்பாக நூறுபுடம் போட்டுத்தேடி
முத்தியாக் கரியிலிட்டு நுருக்கப்பாரு
முனைவாக வயிரம்போ நுருகியாடும்
புத்தியாய்க் குகையிலிட்டு நன்குருக்கி
முனிவாகத் தங்கமது ஒன்றுபோடு
சத்தியாய் நாகமெடை தங்கத்துள்ளே
சதிராகப் போட்டிடவே களங்கமாமே.

146

களங்கமாம் நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
காட்டிடவே திசைமாற்று கருகிப்பாரு
பளங்கமா முப்புக்குங் காலிக்கப்பா
பதிவாக நிற்கும்பா சொல்லக்கேளு
நளங்கமாம் பொன்னிவற்றுச் செலவுசெய்து
நாதாந்தச் சற்குருவின் நாட்டம்பாரு
பளங்கமாம் வாகியோ கத்தைப்பாரு
பத்தியா யிருந்தாக்கால் சித்தியாமே.

147

சித்தியே யாகவென்றால் சொல்லக்கேளு
சிறப்பாகக் களங்கத்தை நொருக்கிக்கொண்டு
புத்தியாய்க் கெந்திதான் கடச்சேர்த்து
பொதுவான புதைரோ லரைத்துக்கொண்டு

நத்தியாங் காகியாங் குப்பிதன்னில்
நலமாக வைத்தெரிக்கச் சிந்தூர்தான்
முத்தியாய்ப் பணவெடைதான் தேனிலுண்ணு
முடியுமட்டுங் காயமது இரும்பாம்பாரே.

148

இரும்பாகுந் தேகந்தான் கல்லைப்போலாம்
இருந்திடவே சமாதிக் குளிருக்கலாகும்
அரும்பாகும் நோயெல்லார் தவிடேயாகும்
அடைவாகச் சீனமது கற்றாணாகும்
நரும்பாகும் வஜ்ஜிரமார் தேகந்தானும்
நலமாக விருக்குமா சிந்தூர்தான்
இரும்பாகும் வேதமிது சொன்னபுத்தி
இதமான நவலோகம் பொன்னதாமே.

149

பொன்னாக வேண்டுமென்றால் சொல்லக்கேளு
போக்கோடே நவலோகம் நூற்றொன்று
நன்றாக சுயந்திடவே மாற்றுப்பத்து
நானிலத்தில் கூறுகிறேன் திகைத்தன்னில்
பின்னேவே ரிஸ்ஸையப்பா வாதமார்க்கம்
பிரபலமாய் நூலின்விதி யடுத்துப்பாரு
கன்னல்பொ லிருக்குமே யுலகநீதி
கருதியே யெல்லாமுஞ் சித்தியாமே.

150

சித்தியே யாகவென்றால் சொல்லக்கேளு
சிறப்பாகச் சூதத்தைக் கட்டிக்கொள்ளு
முத்தியா யுருக்கியே கரியிவிட்டு
முனிவான தங்கமென்ற சூருவைச்சேரு
நத்தியே சேர்த்தாலே யெல்லாமாகும்
நாடினால் சகலநூல் பார்த்துத்தேரு
கத்தியே திரியாதே யெல்லாமாகும்
கருத்துவைத்து வா தாங்கம் பார்த்துக்கொள்ளே. 151

கொள்ளவே வேதார்த்தச் சித்தார்த்தத்தைக்
கொடிதாகப் பார்த்துமே ரிஸ்சிறுத்து
விள்ளவே சகலமுஞ் சித்தியாகும்
வேதார்த்தத் தின்பொருளை விளம்பலாகும்
அள்ளவே திரியாதே அனந்தம்பாடி
திடமாகப் பட்டாக்கால் தீர்த்தோன்றுங்
கொள்ளவே விதியானி காண்பான்பா
கொடுமைசொன்னு லொன்றுமில்லை குறியுமாமே.

தங்கஞ்செய்ய இவை வேண்டுமெனல்.
குறியாக வேண்டுமென்றால் சொல்லக்கேளு
குறியான துருசைத்தான் நீற்றவேண்டும்
பொறியாகச் சூதத்தைக் கட்டவேண்டும்
போக்கோடே செம்பெல்லார் தங்கமாகும்
பறிசேர்ந்து தங்கமது ஆகவேண்டும்
பதியவே இரசவாத மெல்லாங்கேட்கும்
நரிபோலத் திரியாமல் நூலைப்பாரு
நாடினால் வாதமது ஏவலாமே.

153

துருசுக்களங்கு.
ஏவலாஞ் சத்துவகை சொல்லக்கேளு
இதமான அரம்பொடிதான் பலமும்பத்து
காவலா யெலுமிச்சஞ் சாறுதன்னைக்
கனிலாக மிதக்கவே கூடவிட்டு
நாவலாய் மூன்றுநான் வைத்துப்பாரு
நலமாகத் தெளிவைத்தா னாடிப்பாரு
நாவலார் தெளியிறுத்து வைத்துக்கொண்டு
தடையறவே பின்னமொன்று சாத்துவேனே. 154
சாத்துவேன் துருசுதான் பலமும்பத்து
சரியான கெந்தியது பலமுமுக்கால்

காத்துவே நீதிசாண்டுங் கல்வத்தாட்டு
 கணக்காக அயத்தெளிவா விருஜாமந்தான்
 பாத்துவேன் வில்லைத்தடி ரவியில்போடு
 பதிவாகச் சுண்ணாம்பு உப்புநீரோ
 காத்துவேன் கைசமிட்டுப் புடமாய்ப்போடக்
 கனிவாகக் கருப்பாக விருக்கும்பாரே. 155
 இருக்குமே புடமிட்டுக் குகையிலிட்டு
 இதமாக வருக்கிடவே சத்துமாகும்
 நருக்குமே சத்துநீந்து தாமேயூது
 நலமான சத்துத்தான் சொல்லக்கேளு
 கருக்குமே வெண்கலம்போல் நகருப்பாரு
 கனமான சத்தையே புருக்கினாலும்
 மருக்கிடவே தங்கமொன்று நாகமொன்று
 மனதாகச் சேர்த்திடவே சொல்லக்கேளே. 156
 கேளுமே களங்காக விருக்கும்பாரு
 கெடியாக நவலோக நூற்றொன்றிய
 ஆளுமே மாற்றெட்டு ஆகும்பாரு
 அடைவாக வுப்புக்கும் நிலைக்கும்பாரு
 வாளுமே புத்தியினால் செய்துகொள்ளு
 வடிவான பொருளறிந்தோன் ஞானியாவான்
 காளுமே பொருளறியார்க் கொன்றுமில்லை
 கடைகெட்ட வாதிமாச் அலைவார்பாரே. 157
 அலையாம விருக்கவென்று லுப்பைப்பாரு
 அலைந்துமே வுலையாகத் துருசைப்பாரு
 கலையாமல் சூதத்தைக் கட்டிப்பாரு
 கருத்தான வாதமெல்லாம் எளிதிலாகும்
 வலையாமல் வாதம்வந்தால் ஞானமாகும்
 வருகாதே போனாக்கா லுலுத்தமாடு

மலையாமல் சாஸ்திரத்தை மருளினின்று
 மனதுவைத்து நூலெல்லாம் பார்த்திடாயே. 158
 பார்த்திட்டால் ரசவாத மேவலாகும்
 பாராட்டா லொன்றுமில்லை பரமநூல்தான்
 சேர்த்திட்டால் மட்டமாஞ் சேரானிட்டால்
 செழிப்பில்லா ஒருவருடன் பேசவேண்டாம்
 முத்திட்டாள் முத்தாள்தான் முகத்திலின்று
 முதேனியாய்த் திரிய வேண்டாமையே
 போர்த்திட்டா லேமமா மில்லாவிட்டால்
 பூதலத்தி வில்லாமல் பிச்சைவாங்கிக். 159
 வாங்கியே திரியாமல் சொல்லக்கேளு
 வடிவான துருசைநீ வைத்துக்கொள்ளு
 தாங்கியே முக்காலுந் திறமாய்ப்பாரு
 தடையிலலா வேதைதான் சரிதையாகும்
 ஒங்கியே பொருவருடன் பேசவேண்டாம்
 உலுத்தனவன் யோகியா யிருக்கவேண்டு
 தாங்கியே திரியாமல் ஞானந்தன்னைத்
 துப்புரவாய்ப் பார்த்துமே சொல்லிடாயே. 160
 சொல்லிடவே ஞானந்தான் மிகவுமாகுஞ்
 சொற்பெரிய பெரியோரை யடுத்துக்கேளு
 நல்லிடவே வழிசொல்லார் பெருமையாக
 நாதாந்த சாரமெல்லாம் நலமாகும்பார்
 பொல்லிடவே பொறுமையாய் வாதம்பாரு
 போக்கோடே சகலசித்து முடனையாகும்
 முல்லிடவே வெகுதூர மோடிப்போகும்
 முடியாத பொருளெல்லாம் முடியுந்தனை. 161
 தானென்ற வுலகத்தி வில்லாமார்க்கக்
 தப்பாம லுண்டாகுந் தபசிக்குத்தான்

ஊனென்ற பொருளறிந்தால் வாதமாகும்
 உண்டாட்டா லொன்றுமில்லை யுலுத்தமாகு
 கானென்ற சாக்கறிந்தோன் வாதியாகுங்
 காணாட்டால் உப்பறிந்தால் சிலதுமாச்சு
 னானென்ற ஆணவத்தால் கெடவும் வேண்டாம்
 நானிலத்தில் தொகையறிந்தால் நாடும்பாரே. 165

உப்பால் சகலமு மாகுமெனல்.

நாடுமே உப்பாலே யெல்லாமாச்சு
 நலமான பொருளாச்சு நன்மையாச்சு
 கூடுமே தீவ்மாச்சு தேகமாச்சு
 குணமாச்சு மனமாச்சு குறிப்புமாச்சு
 வாடுமே வீரத்தான் மிகவேயாச்சு
 வழியோடே ஆறுதலம் வடிவுமாச்சு
 நாடுமே யெல்லாமுஞ் சித்தியாச்சு
 நாடின லெல்லாமும் நாடிப்பாரே.
 நாடிப்பார் இரகவாதஞ் செய்யவேதான்
 நலமாக அறிதல் சொல்லக்கேளு
 கூடிப்பார் தொகையறிந்தால் வாதமாச்சு
 குணமாக அறியாட்டால் வாதம்போச்சு
 தேடிப்பார் சேதியறி ஞானமாச்சு
 தேடாட்டா லொன்றுமில்லை திருட்டுவாதி
 மோடியே அறியவென்றால் வாதத்தன்னை
 முடியுமட்டுக் தருசைநீ முயன்றுபாரே.

வெடியுப்புத் திராவகம்.

முயன்றுபார் வெடியுப்பு புதைக்கேளு
 முதலான வரமதனைச் சொல்வேன்பாரு
 நயன்றுபார் வெடியுப்பு பலமுட்பத்த
 நலமான சினமது விரும்பத்தகந்து

கயன்றுபா ரிரண்டுமொன்றுப் பொடித்துக்கொண்டு
 காரியமாய் வால்வென்ற சட்டியிட்டுக்
 கயன்றுபார் அடுப்பெற்றித் தீயைமுட்டு
 காரணமாய் வெள்ளைநீர் வருதும்பாரே. 165

பாருமே வெள்ளையைத்தான் விசிப்போடு
 பதிவான சிவந்ததிறம் வருகுப்பாரு
 சேருமே ரிதைப்பிடித்து வைத்துக்கொண்டு
 சிறப்பாக விண்ணுசேர் கல்வத்திட்டு
 நாருமே பூரீர்தான் பலமும்போடு
 நலமாகப் பொங்கியே கரைந்து திற்கும்
 வாருமே பிங்கானி விட்டுக்கேளு
 வழியோடே சொல்லுகிறேன் வண்மைகேளே. 166

துருகச் சுண்ணம்.

வண்மையார் துருகதான் பலயிரண்டு
 வாகாகக் கரிதனிலே வாட்டிப்போடு
 தின்மையாய் வெள்ளையா யிருக்கும்பாரு
 திறமான முநீரில் தோய்த்துப்போடு
 வண்மையாய்ப் படிமொன்று தோய்த்துப்போடு
 வகையான வீரமது சுண்ணங்கேரே
 உண்மையாய்க் கூட்டியே புடைத்துப் போடு
 உறுதியாய்த் துருசற்று தீறுமாமே. 167

நீளுன நீரிலே விராவியிட்டு
 நிலைக்கவே பிழிந்திடவே தண்ணீராகும்
 வாரான தண்ணீரில் பாஷாணஞ்சேர்
 வடிவான கௌரிமுதல் விக்கங்கட்டிங்
 காரண குதமுதல் வீஞ்சாகுங்
 கடுசான யிரும்பையெல்லாம் உறிஞ்சியாடும்

ஊதிடவே பக்குவமா பூதநீயும்
உத்தமனை வெண்மைபா பூதிப்போடு
காதிடவே பெடுத்துமே பொடித்துக்கேளு
நலமாக வெடியுப்புச் சண்ணமேலை
காதிடவே பொடியாப்பி பதன்மேற்கேளு
கனமான லிங்கமது பலமும் நான்கு
வாதிடவே கட்டியா பதினமேல்வைத்து
வண்மைபாய்த் தருகலென்னை மேலைப்போடே. 175

போட்டுமே அழுத்தியே பதினமேற்கேளு
பொருந்தவே வெடியுப்புச் சண்ணம்போடு
காட்டுமே அழுத்தியே அடுப்பிலெற்றி
நலமாக இருகாம மெரித்துவாகுங்
காட்டுமே யுருவிபது கட்டிப்போருங்
கனமான லிங்கமது முழுக்கட்டப்பா
திட்டுமே அம்பாத்தே செருக்கியோடுந்
திறமான கட்டெல்லார் தருகக்கட்டே. 176

ஐடி லிங்கக் தங்கஞ்சேர்ந்த வேதை.
கட்டியே லிங்கமெனத் பெடுத்துக்கொண்டு
கனமான லிங்கமெனத் தங்கஞ்சேர்த்து
கட்டியே யுருக்கிடவே பிரண்டுஞ்சேர்த்து
நலமாக வருக்கியே மணிபோல்வீற்றும்
ஒட்டியே நவகோக மிருபாற்கொண்ட
உண்மையாய்க் கொடுத்திடவே பத்தாநாறு
பட்டியே போகாமல் புடயிறக்கும்
பதினான்கு கொழிலெல்லார் தருகொட்டே. 177

பாஷாணங்கள் முதலியகட்டு.
தருதியால் பச்சையிலே வேதைபாருந்
தடியான காக்கெல்லாம் பச்சைகட்டுந்

வரிசையாய் விங்கம்போல் வெள்ளைகட்டும்
வகையான விரமுதல் கொளிகட்டும்
நரிசையாய் வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான்
நலமாகக் குதிரையென்ற பாஷாணந்தான்
கரிசையாய் விப்படியே யெல்லாங்கட்டும்
கனிவாக விப்படியே கட்டிக்கொள்ளே.

178

செ. வேதை.

கட்டியே நவலோகந் தன்னிலேதான்
கனிவாகப் பாய்ச்சிடவே வேதையாகும்
முட்டியே பச்சையிலே வேதையாகும்
முடிவான ஆட்டெல்லாந் துருசினுட்டு
கட்டியே வாதத்தா னெனினிலாகும்
நலமாக வெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
முட்டியே யோகமுதல் ஞானமாகும்
முடியுமட்டும் யோகமா முனிந்துபாரே.

179

முனிந்துமே நாதாக்கள் சொன்னசொல்லை
முனிவாகப் பார்த்துமே யுழைத்துத்தேறு
கனிந்துமே பாராமு ளுழைக்கவேண்டாந்
கதிபெறவே சரக்கிலே யுழைத்துஆடு
நனிந்துமே உழைத்தாலே யெல்லாமாகும்
நாதாக்க ளாடினார் பச்சையாக
வனிந்துமே பாகமா யுழைத்துத்தேறு
வடிவான பொருளறிந்தால் வாதிகானே.

180

வாதிகள் டிடமை.

தானென்ற வாதிகான் கட்டுமார்க்கந்
தடைபறவே துருசைத்தான் புடத்தில்வைத்து
வானென்ற கரியாகப் போனகாலே
வகையாகக் கெட்டுமே அலைவான்பாரு

நானென்ற ஆணவத்தால் கெட்டேனென்று
 நலமாக அழுவார்கள் புத்தியினால்
 நானென்ற ஆறுதலாய்க் காணுமற்றான்
 பதிகெட்டு அழந்துமே திரிவார்பாரே.

181

பக்கைத்துருசால் சங்கக்கெல்லாங் கட்டவேனால்.

திரியவே வேண்டுமென்றால் துருகைத்தாறு
 அடியாகப் பச்சையாய்க் கரியிலவைத்து
 நரியவே சட்டியிட்டுச் சாக்குவைத்து
 நலமாக வெறித்திடவே கட்டிப்போகும்
 பரியவே கட்டினதோர் சாக்கினால்
 பதிலாக வேதைபாஷ் கோடாகேடி
 தரியவே பெல்லாமுஞ் சித்தியாகுந்
 தடியெல்லாம் துருகினது ஆட்டந்தானே.

182

ஆட்டான திண்ணியினால் வாதஞ்சுட்டால்
 அறிபாமற் போய்விடுமே கரிபோவாரும்
 நீட்டான பாகமாய்ச் சுடவும்வேண்டும்
 நேரான கைமுறையுங் குருவும்வேண்டும்
 பாட்டான வாதங்கள் தன்னில்தானும்
 பரிவாகத் தருகபச்சை கட்டும்மார்க்கம்
 ஊட்டான பொருளாகச் சொல்லிவிட்டேன்
 உத்தமனே பொருளறிவுவேண்டும்தானே.

183

தானென்ற வலகுதனில் வாதிமார்க்கம்
 தடையறவே கட்டுவதை தெரியாதாலே
 ஊனென்ற சாக்குத்தான் கரியாய்ப்போகும்
 உற்றுமே பார்த்துத்தான் சொன்னதாலே
 நானென்ற ஆணவத்தால் கெட்டோமென்று
 நலமாக வேங்கியே அழுவார்பாரே

காணென்ற கடைமருத்தி வில்லையென்று
காரியமாய்ச் சொல்லுவா ருறுத்தமாதே.

184

மாட்டைப்போ லலைத்தமே மறுமயங்கி
மடையாப்பா கெட்டுமே கெடுகெட்டு
காட்டவே முனிகையைப் பிடுங்கிப்பார்த்துக்
கடைகெட்டுத் திரிவார்க ளுலகமன்னர்
கட்டிலே அடைந்ததொரு கெளியப்போல
குடிக்கெடுத்துத் திரித்தமே யுலகவாதி
கீட்டுமே சொன்னதெல்லாம் நிஜமதாகும்
விச்சயமாய்ப் பார்த்துநீ பறித்திடாயே.

185

அறிபவே துருசைநீ வைத்துத்தேறு
அடைவாகப் பொன்னாகும் வேதையாகும்
செரியவே துருசானால் பொன்னாகும்
நிலவாமாய்ப் பொன்னாகு மெனினிலவேதை
பிரியவே சொல்லியே திரிந்தாலென்ன
புரட்டாகச் சொன்னதின லென்னலாபம்
கரியவே சொன்னதெல்லாம் நிசமதாகும்
கனிவாகப் பார்த்துணர்ச் சித்தனாமே.

186

சித்தனால் சித்தனென்றால் காந்திரத்ததைச்
சிறப்பாகப் பார்த்தமே சோதித்தேறிப்
பத்தனா யிருந்திவான் கைபாகத்தைப்
பார்த்தமே சோதித்தப் பரிவாய்ச்செய்து
முத்திபெறப் பாகத்தைக் காண்பானப்பா
முதலாட மாட்டுவித்த துருத்தானால்
சித்தியாய்ச் செய்திவான் சித்திக்குந்தான்
நிறமாக போகித்தி பார்ப்பானப்பா.

187

பார்க்கவே துருகுரு இதுதானப்பா
 பதிவான பச்சையிலே வேதையாகுங்
 கார்க்கவே பச்சையென்று ஸெனிகேதாவல்ல
 கனமான பச்சையிலே முடியும்வாதம்
 ஏர்க்கவே பச்சையென்று மயங்கவேண்டாம்
 இன்பமாய்ப் பச்சையல்லோ பொன்னதாச்சு
 வார்க்கவே யெல்லாந்தான் பாகத்தாலே
 வண்மையாய் விதியறிந்த வண்மைதானே. 188

கல்லுப்புக் கட்ட - சுழுத்திரநீரெரிக்க.
 இது சுத்த ஜலமென்றும் புகை நீரென்றும் பெயர்.
 வண்மையாக் கல்லுப்புக் கட்டுமார்க்கம்
 வகையாக வென்னுடைய நூலில்தானும்
 உண்மையாய்க் சொல்லிவிட்டே நூலில்தானும்
 உற்றுமே வாத்தாக மொத்தப்பாரு
 திண்மையாக் கடல்நீரைக் கொண்டுவந்து
 திறமாக வாய்பென்ற சட்டிமுடிக்க
 கண்மையாய்த் திறெறிக்கப் புகைநீராகுங்
 கருத்தாகச் சுத்தஜலம் போலாகாரே. 189

கல்லுப்புக்கட்டு.
 காருமே கல்லுப்பு படிதானெட்டு
 கருத்தாகக் கடலநீர்த் திரா வதமும்பத்து
 வாருமே கடலநீரைகண் ணப்பிரண்டு
 வகையாக விரண்டுமொன்றுய்க் கலக்கிக்கொள்ளு
 சேருமே ஓட்டிலே காக்கிப்போடு
 சிறப்பாக வுப்பெடுத்தி அகப்பையாலே
 காருமே துணிதனிலே போட்டுக்கட்டு
 சரியாகப் பந்துபோல் கட்டிடாயே. 190

கட்டியே அனல்சுனிலே பொட்டக்காய்ச்சிக்
கனமாகக் காய்ச்சியே கெட்டியாக்கு
கட்டியே அதன்பேரில் கவசங்கேளு
கடியாக தருகிறது சேருமொன்று
முட்டியே கடல்துறாதான் சேருமொன்று
முதண்ட ரூப்பைமேனி சேருமொன்று
கட்டியே யிவைமூன்று மறைத்துக்கொண்டு
கனமாகக் கல்லுப்பு மேலேகட்டே.

191

கட்டியே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
கனிவாக வெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
முட்டியே முன்போலக் கல்லுப்புக்கு
முடிவாகப் பழய்படி வைம்போடு
கட்டியே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
சிறப்பாக இப்படியே முன்றுபோடு
கெட்டியே மேல்கவசக் தன்னிப்போடு
கனமாகக் கல்லுப்பைக் கவசத்திட்டே.

192

கவசத்தி விட்டுமே சொல்லக்கேளு
கனமாகக் கட்டினதோர் உப்புநேரே
கவசமாம் வென்றாயென்ற பாஷாணஞ்சேர்
கனமாக முன்னீரா கரைத்துக்கட்டு
கவசமா புண்டைபண்ணிக் காயவைத்துத்
கடியினதன் மீதுகடல் தகையுஞ்சினம்
கவசமாய் மேனியிலே முன்றரைத்து
கிணுப்பமாய்க் கல்லுப்பின் மேலேகட்டே.

193

கட்டியே சிப்படிக்குப் புடவிரண்டு
கனிவாகப் போட்டெடுக்கத் தந்தம்போலாக்
கெட்டியே வயிரம்போ சிறுதிரைணுக்
தேசத்தி கையாதே சிந்தவுப்பு

பட்டியே குகையிலிட்டுருக்கித்திரு
பதிவாக வைரம்போ லாகும்பாகு
முட்டியே யிதுபோகும் போக்குத்தானும்
முனிவற்கும் நானினால் சொல்லப்போமே.

194

சொல்லவே யிவ்வுப்புக் கரியிலின்று
சுகமாக வருகுமது குடிக்காதப்பா
மெல்லவே யிவ்வுப்புக் கடுமைமெத்த
மேதினியில் சித்தர்தாம் மறைத்தார்பாரு
நல்லவே வாதங்கந் தன்னில்தானும்
நலமாக யிவ்வுப்பி னுட்டஞ்சொன்னேன்
பொல்லமை யில்லாம விந்தவுப்பைப்
பொறுமையாய்ச் செய்திடவே சித்தியாமே.

195

சித்தியே யாகடுவன்றால் கல்லுப்போடே
சிறப்பாக வேளாப்பா வாணஞ்சேரு
முத்தியாய்க் கல்லுப்பு உருகியாடும்
முர்க்கமாம் வேகைபிது முடிவுகாணும்
நத்தியாப்ப பாஷாணஞ் சேராவிட்டால்
நலமாகச் சித்தியிலலை நாட்டுளோர்க்குச்
சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டே னுலகினுள்ளே
தாட்டிகவான் கண்டுகொள்வான் தரணிதானே.

196

தரணியாம் கல்லுப்புச் சத்துதன்னைத்
தகைபெறவே யுருக்கியே கரியிலிட்டுப்
பரணியா மாடாதே போனாற்கேளு
பதிவாகத் திரும்பவுந்தா னுருக்கியாட்டு
கரணியாம் வைரம்போல் கம்மாதாகில்
காரணமாம் விதங்களினி சொல்வேன்பாரு
தரணியாம் வைரம்போ னுருகிற்றானால்
சரியான விதமினித்தான் சொல்லக்கேளே.

197

கேளுமே வைரமுமா முப்புச்சத்துக்
கெடியாகப் பலம்நான்கு உருக்கிக்கொண்டு
பாளுமே போகாமல் தங்கத்தாயைப்
பதிவாக நான்கிலொன்று சேர்த்துருக்கி
வாளுமே தங்கமெடை நாகஞ்சேரு
வடிவாகச் சேர்த்தொன்றுக் களங்கமாகும்
நாளுமே நவலோகம் நூற்றுக்குத்தான்
நன்மையா யுருக்கியொன்று ஈந்திடாயே.

198

ஈய்த்திடவே உட்கொண்டு சுழித்துவாங்கி
இதமாக வுள்ளேதான் சென்றுதேறிப்
பாய்த்திடவே பத்தரைதான் மாற்றுக்காணும்
பதிவான வுப்புக்குக் காலிக்கப்பா
வாய்த்திடவே வோடாது கடையிலிற்று
வழியோடே சென்றறிந்து யோகம்பாரு
காய்த்திடவே கனகமது கண்டபோதே
கருத்தாக வெண்ணியே வாழ்த்திடாயே.

199

வாழ்த்திடவே வாதந்தா னெளிந்தாவல்ல
வகையான மவுனமா யிருந்துகொண்டு
தாழ்த்திடவே புத்திதான் தணியவேண்டுந்
தணியாமல் மனமுதுதான் துணிந்துபேசக்
காழ்த்திடவே துணிந்தக்கா னுன்னையோகோ
கருத்தாகக் கொண்டுமே போடுவார்பார்
மாழ்த்திடவே கெட்டபுத்தி யாய்ந்த
வடிவுகெட்டுத் திரியாத வதைதான்பாரே.

200

கல்லுப்பும் பாஷாணமுஞ் சேர்ந்த கட்டு.

பாருமே கல்லுப்பைக் கட்டிக்கொண்டு
பதிவாக வெள்ளைப்பா ஷாணமோடே

சேருமே சேர்த்து ஸீ புடத்தைப்போட்டால்
 சிறப்பாகக் கல்லுப்பு சுயம்போல
 வேருமே யுருகியது சத்துமாகும்
 வெண்மையாய்ப் பளிங்குபோ லுடையும்பாரு
 சாருமே யிப்படிக்குச் செய்வேண்டுந்
 சரியான கல்லுப்பு மணியுமாமே.

201

மணியான கல்லுப்பு மணியைக்கோத்து
 மதிபெருகத் தாவடமாய்க் கோத்துப்போடு
 பிணியான நோயெல்லாந் தவிடேயாகும்
 புரட்டில்லா ஐந்துமெட் டெழுத்துமோது
 கணியாகத் தேரியலன் முன்னிற்பான்பார்
 கருத்தாக வாசியது இறகும்பாரு
 நணியாக வாந்மொடு யோகஞ்சித்தி
 நாடுமே சகலமுந்தான் சித்தியாமே.

202

சித்தியா யாக வென்றால் கல்லுப்பைத்தான்
 திரமாக வருக்கியே சத்தெடுத்து
 முத்தியாய்ச் சத்தோடே தங்கஞ்சேரு
 முனிவான நாகத்தைக் கூடச்சேரு
 பத்தியாய் வா தமது எல்லாமாகும்
 பதிவுபெறச் சத்தியமாய்ச் சொல்லிப்போட்டேன்
 முத்திபெற எல்லாருஞ் சித்தியாகும்
 முவுலகு சித்தியெல்லா முடனேபாரே.

203

சகலரோகத்திற்குங் காட்டாமணக்கெண்ணெய்.
 பாருமே பெண்ணெ யொன்று சொல்லக்கேளு
 பதிவான காட்டா மணக்குக் கொட்டை
 சாருமே ஓற்றியே படிநால்தானுஞ்
 சரியான இளநீரு கூடகேரே

வாளுமே விட்டுமே காப்ச்சிக்கொள்ளு
வடிவான மண்டியது தெளிந்துபோகுங்
காளுமே பெண்ணெய்தா நெடுத்துவைத்துக்
கனிவாகச் செய்திநற் பாகங்கேளே.

204

கேளுமே வல்லாரை புனிபாரைத்தான்
கெடியான கையானும் திலையாவா
பாளுமே யிவைநான்கும் புட்டவித்துப்
பதிவாகப் பிழிந்துமே சொல்லக்கேளு
நாளுமே பெண்ணெயெடை ஊற்றிடும்
நலமாக மூன்றுநாள் வைத்துக்கொண்டு
வாளுமே கடுக்காயுஞ் சிவதைவரும்
வழியாக கடுகுரோ கணியுங்கட்டே.

205

கட்டியேதான் நிக்காய்வா ஹழுவையோடு
குணமான கொத்தமல்லி தாலுஞ்சேர்த்து
தாட்டியே நெல்லிமுள்ளி தன்னோடுந்தான்
தயவாக வகைக்கொண்டு நிறுத்துக்கொண்டு
பாட்டியே மூன்றுடனே கிராம்புகிங்கி
பதிவாக வகைக்கொண்டு இடித்துப்போடு
நாட்டியே முன்னெண்ணெய் தன்னிலிட்டு
நலமாக வெரிபதத்தைப்பார்த்துக்கொள்ளே.

206

பார்த்துமே தானெடுத்துக் கரண்டிவிதம்
பதிவாக வுண்டுவாத் தினந்தான்முன்று
சேர்த்துமே நோயெல்லாந் தவிடேயாகுந்
தேசத்தில் போனா மித்தாண்ணெய்
கார்த்துமே வருகாது நோவுபோகுந்
கனிவாகக் குஷ்டமுதல் காணுதோநம்
நார்த்துமே மேகமெல்லாம் மாண்டுபோகும்
நலமான எண்ணெயிது நாடிப்பாரே.

207

நாடியே யெண்ணெயது கொள்ளும்போது
 நலமான சர்க்கரைதான் போட்டேயுண்ணு
 விடியே வாதமென் பத்துநான்கும்
 விருப்பமாய்ப் பித்தமெல்லா மோடிப்போகும்
 நாடியே அண்டி யா தங்கள் திரும்
 நலமான சிலேத்துமழு நாடா தோடுங்
 கோடியே சுஷபகாசம் ஈனோபோகும்
 குணமான விப்புருதி யோடுந்தானே. 208

ஓடுமே ரத்தபித்த காசத்தோடு
 உத்தமனே பவுத்ரமு மகோ தாமும்போகும்
 ஓடுமே பித்தமகோ தாமும்போகும்
 அடைவான வியாதியெல்லாக் காணுதோடும்
 பாடுமே பத்தியமா யுண்டுதேது
 பக்குவமா யுண்டாக்கால் பலனுமாகும்
 ஏடுமே பிதைகிற்துச் செலவுசெய்து
 எத்தேச காலமெல்லா மிருந்துதேறே. 209

தேறவே ஜீவனத்துக் கொண்ணெய் பண்ணிச்
 சிறப்பாகக் கைபாக மாகச்செய்து
 வாறவே யெண்ணெய்புண்ணி விற்றுக்கொண்டு
 வடிவாக வா தந்தான் மிகவும் பண்ணு
 நாறவே பிவ்வெண்ணெய் சகலத்திற்கும்
 நாடினால் வியாதியெல்லாம் பொடியாய்போகும்
 பாறவே பிதைவிட்டு வைத்தியோர்கள்
 பதிவான கொட்டையா மணக்குளெண்ணெய்
 வாறவே யெண்ணெய்தான் செப்துவிற்து
 வியாதியெல்லாந் திராதே போனதாலே
 காறவே சாஸ்திரந்தான் பொய்யே பெண்பார்
 கதியில்லாற் கொன்றுயில்லை கணக்குமாமே. 210

கணக்காக வென்னுடைய தீக்ஷதன்னில்
கனிவாகச் செப்பிவிட்டே னுலகத்தோற் ப்
பிணக்காகச் சாஸ்திரத்தில் பொய்யோசென்னென்
பெரிதாக வுலகத்தில் வாதிமார்கள்
தணக்காக வாதாங்கத் தன்னில்சொன்னென்
தண்மையா யிவ்விரண்டு மொத்தப்பார்த்து
வணக்காகச் செய்திட்டு வுலகத்தன்னில்
வண்மையாப் வாழலாம் வேதைதானே.

211

தானென்ற எண்ணெய்தான் சொன்னமார்க்கக்
தாயான ஈஸ்வரிக்கும் அகஸ்த்தியற்கும்
பானென்ற குருவிற்கும் பொய்யோசென்னென்
மகத்தான் அபகேசங் கேட்டுத்தேறி
வானென்ற வுலகத்தில் பிழைக்கவேண்டி
வடிவான் வுலகத்தில் சொன்னென்பானுக்
தேனென்ற தேரரினைப் பாதம்போற்றித்
தேறியே வுலகத்தில் சொன்னென்பானே.

212

சொன்னதொரு வாதாங்க முந்துற்றுள்ளே
குட்டினென் வென்னிமுறை பொன்னின்மார்க்கம்
நன்னயமாபச் சொல்லிவிட்டேன் பாகமாக
நலமாக யோகமுதல் கிரியைமார்க்கம்
இந்நிலத்தில் வாதிக்குச் சொன்னென்புத்தி
இதமாகச் சொல்லிவிட்டே னுலகத்துள்ளே
கண்ணல்போ விருந்தாலே வாதமாகுங்
கனகமது பிறக்குமது கருத்தால்தானே.

213

வெள்ளிவித்தை.

கருத்தாக வெள்ளியென்ற பதங்கங்கேளு
கனிவெள்ளிப் பாஷாணங் குதிகாப்பல்லாம்

வருத்தாகத் தாளகமும் சூரீர்வீரம்
வடிவான சாரமொடு துருசசினம்
நருத்தாகக் கல்லுப்பு வெடியுக்கொளி
நலமான வெள்ளையப் பேகத்தோடு
நருத்தாக நாகமொடு வெள்ளியந்தான்
நலமாக விவையெல்லா மொக்கச்சேரே.
சேர்த்துமே பெருக்கம்பால் தன்னிலாட்டிச்

214

இதமாக அரைஆறு ஜாமமாட்டு
பார்த்துமே வெள்ளியால் கண்ணம்பண்ணி
பக்குவமா யதற்குள்ளே பிட்டுக்கொளு
நார்த்துமே மேல்முடி வெள்ளியாலே
நலமாகச் சிலைசெய்து சொல்லக்கொளு
வார்த்துமே முக்கவரில் கண்ணிவைத்து
வடிவாக விளக்கேற்றி எரித்திடாயே.

215

எரித்திடவே யகல்வைத்துத் திரிபேபோடு
இதமாக முன்னகலில் வார்த்தளண்ணெய்
நரித்திடவே மூன்றுநா ளவியாதேற்று
நலமாகப் பதங்கமது ஏறப்பாரு
கருத்திடவே பதங்கமெல்லா மெடுத்தவாங்கிக்
கனிவாக வெள்ளெருக்கம் பாவினாட்டி
வார்த்திடவே வுண்டைபண்ணிக் காயப்போடு
வடிவாக மேல்கவசஞ் சொல்லக்கொளு.

216

சொல்லவே அப்ரோகம் பலமுன்தீர்த்து
சொற்பெரிய வீரமதுபலமுந் கால்தான்
மெல்லவே அரைத்துமே பாணியாலே
மேன்மையா யரைக்கநவ நீதமாகும்
நல்லவே முன்பதங்கம் மேலேகட்டி
நலமாக கவியிட்டு தினந்தானேழு.

- வல்லவே புடமிட்டு எடுத்துப்பாரு
வைரம்போல் தானிருக்கும் பஸ்பந்தானே. 217
- தானென்ற பஸ்பந்தைக் கிரிஸ்வைத்துத்
தாட்டிகமா யுருக்கிடவே யுருகும்போது
வானென்ற வெள்ளியென்ற சுயஞ்சேரு
வகையான சாரமிட்டுருக்கிச்சாய்க்க
நானென்ற வெண்மைபா யுருகும்பாரு
நலமாகச் சூதத்தை எடையேசேரு
கானென்ற இந்தஎடை வெள்ளிபோடு
கனிவாக முனைப்பாலில் ஜாமாட்டே. 218
- சூட்டியே ரவிதனில் காபவைத்து
அடைவாக முன்கவசம் மேலேகட்டித்
தாட்டிகமாய்ப் புடம்போட்டு எடுத்துக்கொண்டு
தடையறவே வெள்ளிசெம்பு நூற்றுக்கொன்று
வாட்டியே யுருக்கியே கொடுத்தபாலால்
வகையாக இருபத்து ஐந்துமாற்று
நாட்டியே சூதவெள்ளி பாரும்பாரு
நலமாக லோகமெல்லாம் வெள்ளியாமே. 219
- சூமேதான் வாதனைப் பேசுத்கண்ணி
அம்பாளைத் தெரிசித்து அப்பால்மேலி
நாமேதான் சிலம்பொலியின் நாதங்கண்டு
நலமான சிலம்போசை நடனங்கண்டு
வாமேதான் வெவொத்தைப் பதமைபோல
வடிவாகச் செப்துமே வடிவம்பார்த்துக்
காமேதான் சித்தாவர் மறைத்தவெள்ளி
கனிவான வாதங்கன் கணக்கிசைச்சே. 220
- சூச்சென்ற வெள்ளிமுறை யடுத்துப்பாரு
சூகாசா யிதனாகு முன்னேபாரு

காச்சென்ற கனலதுதா னோமாட்டா
கைக்கடங்காத் தொழிவிதுதான் கனகமாகும்
நீச்சென்ற போதத்தை நம்பிப்பாரு

நிலைபான குருபதத்தை நேர்த்துபாரு
வாச்சென்ற ஞானத்தின் வெள்ளிபாதி
வடிவாக பெல்லாமுஞ் சித்தியாமே.

22

சித்தியா பாகவென்றால் வெள்ளிபாரு
சிறப்பான வெள்ளியித்தை கண்ணத்தினாகும்

முத்தியா பாகவென்றால் பொன்னிப்பாரு
முடிவாகச் சித்தானால் முடிந்துபோகும்
பத்தியா பாகவென்றால் செம்புபாரு

பதிவாக பெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
நத்தியா பாகவென்றால் நலமதாகும்
நலமான யோகசித்தி நலமதாமே.

22

வெள்ளிசேய்து விற்பு விலகியில்லை யதைத்
தங்கஞ் செய்யெனல்.

நலமாக வெள்ளிதனைச் சரியாய்ப்பண்ணி
நாடியே விற்புமே செலவுசெய்து
பலமாகச் செலவுசெய்து போகும்பாரு
பெருமையாய் ஞானத்தின் வழியிற்சேரு

கலமாக யிருந்தாக்கா லொன்றுமில்லை
கனகமது ஆனால்கொல் சித்தியாகும்
வலமான பொருளறிந்தான் வாதியாகும்

22

வடிவாக அறியாட்டால் பேதைபாமே.
பேதைபென்று நினைவெடுத்தது நிமிபவேண்டாம்
பேய்போல வலையாமல் துணிப்பாரு
காதையா லுத்தாக்கா லெண்ணக்கார்பிர்
கருத்தாக வலையாம விருத்தாற்கேனா

வாதையே படவேண்டாம் உலகுதன்னில்
வடிவான வெள்ளிதான் வடிவுபார்த்து
நீதையாம் பொருளறியார் வாதிமார்கள்
நிச்சயமா யறிவார்கள் நிஜங்கண்டோரே.

224

நிஜமாகச் சுடும்வாதி அறிபமாட்டார்
நீணிலத்தில் பொய்சொல்வார் நிஜமாக
வசமாக வாதம்வரும் என்றுசொல்வார்
வகையறியாத் திருடர்ப்பா திருட்டுவாதி
பிசகாதே சொல்வார்கள் பேச்சைக்காணார்
புரட்டாகச் சொன்னதினால் பலனுமில்லை
பசையான நூலறிந்தோர் படிக்கவேண்டும்
பதிவான முத்திசித்தி பலனுமாமே.

225

சூமேதான் பொருளறியார் அறிபக்காணார்
அழும்பாகச் சொல்லிவா சபரிதாமம்
நாமேதான் திருடர்தா நிஜத்தைக்காணார்
நடுவிலே சுட்டுமே நலிப்பான்மட்டி
பூமேதா னுலகத்தில் பொய்கள்சொல்வார்
போக்கோடே சூறுதலம் காணமாட்டார்
பாமேவும் பொதிதைமுனி நானேயென்பார்
பதிவான விதிபறியார் பதிவுள்ளோரே.

226

வெள்ளி வீத்தை.

உள்ளாக வேண்டுமென்று விண்ணமொன்று
உண்மையாய் வெள்ளிவீத்தை யுறுதிதேளு
கள்ளமாய்ச் சொல்லியில்லை வெளியாய்ச் சொன்னேன்
அணக்கறிந்தால் பலனாகும் வெள்ளிதானுந்
துள்ளவே கைம்முறையைப் பார்த்துத்தேறு
துடிபான யோகமுதல் சித்தியாகும்

வள்ளலார் சொல்லிவிட்ட வெள்ளியைத்தான்
வகையாகச் சொல்லுகிறேன் வகையைக்கேளே. 227

வகையாகச் சொல்லுகிறே னுற்றுக்கேளு
வண்மைபெற வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான்
தொகையாக நவச்சார மரைச்சேர்கூட்டித்
துடியாக அதைப்பொடித்துப் பாணையிட்டு
நகையாக மேல்முடிச் சிலைசெய்து
நலமாக வெரித்திடவே வுயரவேறும்
அகையாக பெடுத்துமே வைத்துக்கொண்டு
அடைவாகச் சொல்லுகிறே னுண்மைகேளே. 228

ஆண்மையா பிரதமது சேரோவொன்று
அடைவாகக் கல்லுப்பி லெரிக்கவேறும்
தாண்மையாய்ச் சூத்பற்பம் வெள்ளைபாஷாணக்
தடையாக விதிரண்டுஞ் சேர்த்தரைத்து
வாண்மையாய் வெள்ளெருக்கம் பாலிலாட்டி
வகையாக வுண்டைபண்ணிச் சொல்லக்கேளு
காண்மையா யப்போகக் கவசம்போட்டுக்
கணக்காகப் புடமிட்டு எடுத்துக்கொள்ளே. 229

எடுத்துமே பின்புதான் சொல்லக்கேளு
இதமான வெள்ளியஞ் சேரோவொன்று
நடுத்துமே அரப்பொடியுஞ் சேரோவொன்று
நலமான வெள்ளைப்பா ஷாணங்காலாய்
விடுத்துமே சேர்த்தருக்க உருகும்பாரு
விதமாக வெண்காரம் பாடிசேரு
கடுத்துமே விரண்டிரம் உருக்கிடப்பா
கனமான இரும்புதான் வெளியிற்போமே. 230

போமேதான் சாரமது இடையேசேரு
போக்கோடே அரைத்துட்டு வில்லையாக்கி

சுமேதான் புடம்போட்டு உருக்கிப்பாரு
அடைவாகக் கல்மிஷங்க ளற்றுப்போகும்
நாமேதான் கட்டிவெள்ளிப் போலேயாகும்
நலமாக இவ்வெள்ளி நான்கிலொன்று
நாமேதான் முன்குருவைக் கொடுத்துப்பாரு
தப்பாது ரசிதமது பத்துமாமே.

231

இன்னது வீட்டால் வெள்ளியாகா தெனல்.
பத்தான சாரத்தை கிட்டால்கேளு
பதிவான வெள்ளிதா னுகமாட்டா
சித்தான விரும்புதா னீயத்தோடே
சோரட்டா லீயமது ரீர்தான்வாங்கா
முத்தான இரதமது சோப்போனல்
முடிவான வெள்ளியம் ரீர்தான்வாங்கா
நத்தான வெல்லாந்தான் சோர்தால்சித்தி
நாட்டிலே வெள்ளியித்தை நலமதாமே.

232

நலமான சித்திபெல்லா மேதாலாச்சு
நன்னயமாம் வாதவித்தை தன்னாலாச்சு
பலமான வெள்ளிதா னேதாலாச்சு
பிரபலமாய் வெள்ளிப்பா ணுனத்தாலாச்சு
உலமான கிரியையொடு ஞானத்தாலே
உற்றுணர்ந்து சித்திக்க வெல்லமாச்சு
கலமான கலனறிந்தால் சூகூழமாச்சு
காரியத்தை பறியாட்டா வெல்லாம்போச்சிசு. 233
போச்சென்று எண்ணுதே வெள்ளிதன்னைப்
போக்கோடே செய்துமே பூண்டுபாரு
நீச்சென்று எண்ணுதே வெள்ளியேனை
கிமிஷத்தி லாகுமே கிலைக்குப்பாரு

ஆச்சென்று மலிபதிகள் முன்னேசொன்னார்
அதனாலே வெள்ளிதான் மறைந்துபோச்சு
முச்சென்ற ததுவடங்கி ஜடநில்லாது
முனையான அரியறிந்தால் முர்க்கமாமே.

234

முர்க்கமாம் ரஜிதத்தை முன்னேபாரு
முவுலக மெச்சுமே ஞானமாகும்
ஆர்க்கமா முன்னுடைய வெள்ளிதன்னை
அடைவாகச் செய்தாக்கால் சித்திசித்தி
மார்க்கமாஞ் சித்திதா னிரம்பவுண்டு
மதயாண வெள்ளிய நீராவாகில்
ஊக்கமா மெல்லாமுஞ் சித்தியாச்சு
ஒகோதோ சித்திதரும் ஞானவானே.

235

ஞானவா னென்றுமொழி சொல்லேதுக்கு
நலமான வெள்ளிவித்தை தெரிந்ததாலே
கானகத்தில் திரிந்தலைந்து திரிதல்வேண்டாக்
கருணைவத்தால் சித்தியாக் கண்டுபாரு
ஊனமாய்த் திரிந்தலைந்தால் லாபமேது.
உற்றுணர்ந்து பாராட்டால் சித்தியில்லை
வானகமும் விண்ணகமு முன்னதாகச்சு
வகையான வெள்ளிவித்தை பார்த்திடாயே.

236

வேள்ளிவித்தை அகஸ்தியர் முறை.
பார்த்திடவே யின்னமொன்று பகாக்கேற
பதிவான வெள்ளியது பெளிதலாகத்
காத்திடவே பேழையாம் வாதிதானாக
கருத்தாகச் செய்துரை ருதுருதன்னில்
நாத்திட்டு நட்பாற்போல் வேதையாகும்
நலமான சித்தியாம் நாட்டுள்ளோர்க்கு

வார்த்திட்ட விக்கிரகம் போலேயாகும்
வடிவான சித்தியெல்லா மெளனிலாமே. 237

எளிதாக விண்ணமொரு வெள்ளியித்தை
இன்பமா யகத்தியரு மெனக்குச்சொன்னார்
அளிவான மனத்தினால் பார்க்கவேண்டாம்
அடைவான சிந்தையினால் அடர்த்தியாரு
துளிவான துரோகிக்குத் திட்டாதப்பா
துப்புரவாய்ச் சித்திக்கும் கல்லோருக்கு
வனியோடே செய்தாக்கால் சித்திசித்தி
வகையறிந்த தொகையறிந்தவனம்பெற்றோரே. 238

வள்ளமாய் பொருளறியார் நூலாக்காரார்
வழிதப்பி வாதத்தைச் சுட்டுச்சுட்டுக்
களமாகக் கரியதனைப் பண்ணிப்பண்ணிக்
கருத்திலலா வாதிகள் தாம். கெட்டேமென்பார்
துளமான வெள்ளியித்தை பெனிலிராகுக்
துடியான வெளியோருஞ் செய்வார்பாரு
பளமான ததுவறிந்து வுண்ணவண்ணப்
பதிவான ருசியாகும் பாருள்ளோர்க்கே. 239

பாரியாய் வெள்ளிமுறை பொன்றுகேளு
பதிவான விதியான அறிவானப்பா
தேரியே வெள்ளியென்ற படிவானந்தான்
திரமாகச் சேர்தொன்று கல்வத்திட்டு
நாரியே சூதமது சேர்தொன்று
நாட்டவே சாரமது சேர்தொன்று
பாரியா யிவைமுன்றுங் கல்வத்திட்டுப்
பாரித்துப் பொடித்துமே சொல்லக்கேளே. 240

சொல்லவே பாணையது விரண்டெடுத்துச்
 சிறப்பாக உராய்ந்துமே ஒக்கப்பண்ணி
 தல்லவே அடிப்பாணைக் குள்ளேயிட்டு
 நலமாக மேற்பாணை கவிழ்த்துமுடி
 வல்லவே சிலைமண் நான்குசெய்து
 வடிவாகத் தீயெரிப்பாய் எட்டுஜாமந்
 தல்லவே உயரவே பதங்கமாகுந்
 துடியான பதங்கமெல்லாம் வழித்துக்கொள்ளே.
 வழித்துமே பெருக்கம்பால் தன்னாலாட்டி
 வளமாக வுண்டைபண்ணிக் காயவைத்து
 ஒழித்துமே அப்போக நவீதத்தை
 நலமாக வுண்டைமேற் கவசங்கட்டிக்
 கழித்துமே காயவைத்துப் புடத்தைப்போடு
 கனிவாக வருகியே கட்டிப்போகும்
 பழித்துமே கட்டியே குருவுமாச்சு
 பதிவாக வெடுத்துமே பருவங்கேளே.
 கேளுமே வெள்ளியஞ் சேரோவொன்று
 கெடியாக விரதமது கால்சேர்கட்டி
 நாளுமே உருக்கியே புட்டேயாக்கி
 நலமாகக் கல்லத்தி விட்டுக்கேளு
 பாளுமே அண்டோடு சேரநொன்று
 பக்குவமாய்ச் சுண்ணாம்பு உவரமண்ணேரே
 தாளுமே போட்டுமே கத்திபண்ணித்
 தடையறவே பெடுத்துமே சொல்லக்கேளே.
 சொல்லவே வெள்ளியம் புட்டுநேரே
 செம்மையாய்ப் பாணியா லரைத்துவிட்டு
 நல்லவே காயவைத்துப் புடமேபோடு
 நலமாக வெடுத்துமே கவிசக்கேளு

24

24

கல்லவே வெள்ளியம் நீர்க்கப்போதி
கனமாக வெடுத்துமே சாஞ்சேரு
வல்லமையா யுருக்கிடவே வெள்ளிபோலாம்
மபங்காம வெடுத்துமே மார்க்கங்கேளே.

244

கேளுமே வெள்ளிபோ லுருத்ம்பாரு
கெடியாகத் தட்டின லோசையாகும்
வாளுமே சரிசைவெள்ளி போலம்பாரு
வடிவாக விதையுருக்கி துறிலொன்று
காளுமே முன்குருவைக் கொடுத்தாயானல்
கனிவாக வெள்ளியது பத்துமாற்று

நாளுமே வங்கத்துக் கோடாதப்பா
தன்மையாய் விதியறிந்து செய்திடாயே.

245

செய்திடவே வெள்ளியித்தை பெனிதிலாருள்
சிறப்பான மார்க்கமாய்ச் செய்துகொள்ளு
எய்திடமே காலித்தி கவனமாகும்
ஏழைமதி போகாதே வெள்ளியாரு
உய்திடவே சித்திபெல்லாம் வெள்ளியாலே
உண்மையாய் வெள்ளிதா னதிகவேதை
பய்திடவே பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
பதிவான விதியறிந்தால் எல்லாமே.

246

மேற்படி பாம்பரை.

சீமேதான் சிவன்சொல்லத் தேவிகேட்க
அடைவாக நந்திதான் கேட்டுக்கொண்டு
சூமேவும் நந்தி அகவனிக்குச்சொல்ல
போக்கோடே அஸ்வனி வில்வனிக்குரைக்க
நாமேதான் வில்வனியுள் கேட்டுத்தேறி
நலமாகத் தன்வந்திரிக்குபதேசிக்க
வாமேதான் தன்வந்திரி அகஸ்திபர்க்கு
வகுக்க அகஸ்திபர் புலத்தியர்க்குச் சொன்னார்.

சொன்னதொரு புலத்தியருந் தோருஞ்சு
 சொல்லவருந் தோர்யூ கிக்குச்சொல்ல
 நன்னயமா யுகமுனி சந்தோஷித்து
 நலமாக ஆயுள்வே தக்கதைப்பார்த்திக்
 கன்னல்போ லுலகத்தில் பிழைக்கவேண்டிக்
 கருத்தாக வாதங்க முந்நுற்றுள்ளே
 இந்நிலத்தில் பெரியோர்கள் பாதம்போற்றி
 ஈழுதினே னஞ்சாமல் வேதைதானே.

248

தானென்ற வெள்ளிவித்தை சொன்னமர்க்கர்
 தாயான ஈஸ்வரியும் குருவுஞ்சொல்ல
 வானென்ற இப்பொருளை பாய்ந்துதானும்
 வடிவாகச் சுருக்கியே முந்நுற்றுள்ளே
 கோனென்று கொட்டியே வைத்தேனப்பா
 கூர்த்துமே வெள்ளிவித்தை குணமதாகும்
 நானென்ற ஆணவத்தால் வித்தைபெல்லாம்
 நாடியே யுலகத்தில் சொன்னேன்தானே.

249

சொன்னதொரு நீலகழலி யைந்நுற்றுதன்னில்
 சொற்பெரிய கனக்கோடு வெள்ளிதானும்
 நன்னயமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் பார்த்துத்தேறி
 நலமாகப் பாகமாய்ச் செய்துதேறி
 கன்னல்போல் வாதங்கம் முந்நுற்றுள்ளே
 கைக்கனிபோல் சொல்லிவிட்டேன் கனிந்துபாரு
 இந்நிலத்தில் வெள்ளியம் நீராவாங்கு
 இரந்துண்டு திரியாமல் வெள்ளியாகே
 பாரப்பா வென்னுடைய சாத்நிரத்தைப்
 பதிவாக முழுதுமே பகர்தபாரு
 சாரப்பா பார்த்தாக்கா லெல்லாதேர்ந்துஞ்
 சுவங்கலாய்த் திரிந்தாக்கா லொன்றுமில்லை

250

வோப்பா ஒவ்வொன்று மிந்தநூலில்
வேதையென்றுத் தப்பாது விரைந்துபாரு
கூரப்பா அறிவார்கள் புத்திமான்கள்
அறிவார்க ளிந்நூலை அறிவாய்ப்பாரே.

251

அறிவாக வெள்ளிவித்தை யுலகத்தோர்க்கு
அன்பாகச் சொல்லுகிறே னுலகவாதி
பிறிவாக வுலகத்தில் கேட்டுள்ளோர்கள்
புகழக்கவே தெரியாம லலைகுவார்கள்.
பிறிவாக வுலகத்தில் வா கிமார்கள்
பிரிந்துமே பாரிலே யலைவாரப்பா
நெறியான நெறியறிந்தா னுலகவாதி
நோக்கச் செய்தாக்கால் சித்தியாமே.

252

சித்தியா யாகவென்றால் வெள்ளைதன்னைச்
சிறப்பாக வைத்திடவே சித்தியாகும்
முத்தியா யாகவென்றால் சொல்லக்கேளு
மூவுலகு மெச்சவே வெள்ளிதன்னைப்
பத்தியா யாகவென்றால் சொல்லக்கேளு
பதிவாக விநியறிந்து பரமயோகி
சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டே னுலகத்தள்ளே
சாதுபோல் கண்டுமே பார்த்திடாயே.

253

கண்பொர் வெள்ளிவித்தை யெளிதிலாகுங்
கணக்காகப் பார்த்துமே காணம்பண்ணித்
தொண்டொ ரெடைபாக மாகச்செய்து
தொன்மைபெறச் செய்தாலோ வெல்லமாகுந்
துண்பொர் னுலெல்லாம் வாசித்துப்பார்
ஜெகஜ்ஜால வித்தைபெல்லா மெளிதிலாகுங்
கண்பொர் வாதாங்கத் தன்னில்தானுங்
கருத்தாக வுறுதிபெற்று இருந்திடாயே.

254

இருந்திடவே சகலமெல்லாங் கித்தியாகும்
 ஏழைமுதி போகாதே செம்பைப்பாரு
 வருந்திப்பா சொல்லா முஞ் கித்தியாகும்
 வடிவாக வெல்லா முஞ் கித்தியாகும்
 கருந்துபார் வாதாகச் தன்னிலதானுங்
 கருத்தாகச் சோதித்தா வெல்லாமாரும்
 பருந்தைப்போல் திரியாதே பார்த்துத்தேறு
 பதிவாக வெல்லாந்தா னாகும்பாரே.

255

ஆகுமே வெள்ளிதனை கிற்றுக்கொண்டு
 அடைவாக ஞானயோ கத்தைப்பாரு
 பாகுமே கழிமுனையில் கட்டிடப்பாரு
 பக்குவமாய் வாகியென்று போப்படைத்துத்
 தாகுமே விரும்பைத்தான் முந்திப்பாரு
 தாக்கிடவே வெல்லா முஞ் கித்தியாகும்
 வாகுமே பொருளெல்லாக் தெரிந்துபாரு
 வலமான பொருளறிந்தால் காரமாமே
 சாத்தை வெள்ளைப்பா வாணத்தோடே
 சாற்றியே பதைத்திடவே கட்டிப்போரும்
 பார்த்தை அண்டோட்டிஸ் வெள்ளியத்தைப்
 பதிவாக நீரிருக்கும் பதியில்லிந்து
 காரமென்ற காரத்தால் வெள்ளியத்தைத்
 கணக்காக வருக்கியே நீலாவாகு
 பாரமென்ற பாரத்தால் கித்தியாகும்
 பதினாது மாற்றாகும் பதிவாப்பாரே.

256

257

வாநவெள்ளியில் அயச்செம்பு கிடைக்க
 இவ்வாறுகுமெனலி.
 பதிவாக அயச்செம்பை முந்திப்பார்த்துப்
 பதியவே செம்பெடுத்த மதியின்றாகு
 கிதியாக வெள்ளிதான் பழுத்துப்போகு
 கிதமான சாக்கெல்லா மிதிவெசாகு

கெதுபாகச் சொன்னாக்கா லொன்றுமில்லை

கெடுபெறவே லொன்றொன்று சேர்ந்துவாரும்
பதிவாக விதியறிந்தால் பதியுள்ளோர்க்குப்

பதிவான வுண்மைபிது பரிந்துபாரே.

258

பாரேயீ யிக்காண்டர் தன்னில்தானும்

பதியவே பொருளெல்லா மெடுத்துக்காட்டு

காரென்ற விதியாளி கண்டுநொன்வான்

கனிவாக கில்லாதான் கணக்குமாமை

வாரேயீ கருவாளி காண்பானப்பா

வடிவாகப் பொருளறிந்து மாளவொட்டார்

சொன சீரறிந்தால் பாகமாருஞ்

சிறப்பான பொருளறிந்தால் வாதிதானே.

259

வாதிகள்செய்யவேண்டியவை யிவையெனல்

வாதியென்று பேர்ப்படைத்தால் சினச்சுண்ணம்

வடிவாக வெடியுப்புச் சுண்ணம்பண்ணு

சாதியென்று பேர்ப்படைத்தால் தபசுபேர்ச்சு

சாத்திரத்தை நம்பாதே சரிதைபோச்சு

வேதியென்று பேர்ப்படைத்தால் ஞானம்போச்சு

வேதார்த்தப் பொருளறிந்தால் விதிநூல்பொய்யாம்

பாதிமதி பணிந்தவர்தான் சொன்னீதி

பதிவான விதியாளி யறிவான்பாரே.

260

ஆனந்தக்களிப்பு.

சவுக்காரச்சுண்ணம்.

சவுக்காரச் சுண்ணத்தைச் சொல்வேன்—பூரீ

சத்தியாம் நாதத்தான் பூரீகானுச்சு

நவுக்கார வழலை யதுதான்—நல்ல

நாயகி சுக்கான்கல் வழலைக்கல்லாச்சு.

261

ஆச்சுதே யிவைவாண்டுஞ் சேர்ந்து—இது
ஆதிசவுக்காரப் பேராச்சுதேதாழி
பாச்சுமே கல்லுப்புச் சேர்ந்து—நல்ல
பாதையாய்ச் சுண்ணம் கடுமையா பாச்சு. 262

காரத்தில் காரமு மேற்ற—நல்ல
காரமு மாச்சு சவுக்காரமப்பா
நீற்ற தோர்கல்லில் யெடுத்து—இதில்
நேரா யுவருப்புச் சுண்ணங்கரைத்துக் 263

கல்லையும் போட்டேயெரிக்க—நன்றாய்
காணிது சுத்தியு மாச்சுதேபாரு
செல்லக் கரிதனி னுதி—இதைத்
திட்டமாய்ச் சுண்ணம்பாய்ப் பண்ணிடுதோழி. 264

பண்ணிய பூரேரா பத்து—படி
தானே யளந்துமே பாண்டத்திலிட்டுக்
கண்ணிய மாகவே கேளு—கல்
சுண்ணம் படியொன்று விட்டிடுதோழி. 265

சவுக்காரக் குழம்பு.

கல்லுப்புச் சுண்ணமு மொன்று—நல்ல
காரமாய்ப் போட்டுக் கலக்கிடுதோழி
வல்லமை யாகக் கலக்கிப்பாரு
காரியமாகக் குழம்பாகக் காய்ச்சி 266

குழம்பை யிறத்திடு தோழி—நல்ல
கசாம லேதினி சொல்லமுடியா
அழம்பைக் குழம்பினால் வேதை—மிகக்
ஆதிசவுக்காரக் குழம்பிது பாரு 267

எல்லாச் சாக்குமே கட்டும்—நல்ல
இன்ப ரசவாத மாசுமேதோழி

நல்ல யிருக்குமே கேளு—நல்ல
நாயகி யாகுமே நலமிதுபாரு.

268

சினம் ஒருசே ரெடுத்து—நல்ல
சினத்தைச் சட்டியிலிட்டுப் பொரித்துக்
கானமாய் வெண்கரு விட்டு—நல்ல
காரமாய்த் தானேயரைத்திடு தோழி.

269

ஜாமமொரு ஜாம மாட்டி—நல்ல
சாதக மாகவே வில்லையாய்த் தட்டி
வாமமாய்த் தான்ரவி வைத்து—வடி
லாகக் கற்குண்ணம் சிழ்மேலுமேயிட்டு.

270

இட்டுப் பெரும்புடம் போட்டு—இதை
இன்பமாய்த் தானே பெய்த்திடு தோழி
கட்டுமே தான்கடுஞ் சுண்ணம்—நல்ல
காரிய மாகவே சொல்லுவேன்கேளு.

271

ஆதி சவுக்காரந் தண்ணை—இதை
அன்பாய்க் குழம்பையும் விட்டே அரைத்துப்
பாதுபாய்ச் சினத்தி னோடே—இதில்
பத்திச் சவுக்காரந் தானே குழம்பை.

272

விட்டு அரைத்துமே வில்லை—தட்டி
வேகமாய்த் தானே ரவிதனிலிட்டுக்
கட்டு மெட்டாகவே போடு—புடங்
காட்டமாய்ப் போட்டு பெய்த்துமேகேளு.

273

எடுத்துமே சாரத்தின் மேலே—கட்டி
இன்பமாய்க் கட்டி ரவிதனில்காய
அடுத்துமே வைத்திடு தோழி—நல்ல
ஆதியாய்த் தானே புடமதுஇட்டு.

274

எடுத்துமே பார்க்கவே கட்டம்—இதை
இன்பமாய்ப் புகவே தந்தம்போலாகுந்
தடுத்துமே பாருநுக்கி—இதைத்
தப்பாமல் தாருநடை தானே கொடுக்க.

275

கட்டுமே தானே உருகும்—நல்ல
கட்டாகும் வேதை கனிந்திடுந்தோழி
பட்டு எடுத்துமே பாரு—புகை
பக்குவ மாகவே கட்டிடுந்தோழி

276

புகையது கட்டிக் கனியும்—நல்ல
போக்கோடே வாதம் நிலைத்திடுந்தோழி
வகையது ஆடுமே வாகி—நல்ல
மாறவில் நூற்றுக்கு வொன்றிடுந்தோழி.

277

மாற்றது பத்துமே பாரு—மா
மாகும் புடத்துக் கிறங்குமேவாகி
சேர்த்து எடுத்துநீ தோழி—ஜெய
மாகுமே தான்புடந் தானேநிலைக்கும்.

278

விற்றுச் செலவுகள் செய்து—நல்ல
வேதார்த ஞானம் பவித்திடுந்தோழி
சித்துக் கரியதோர் ஞானம்—திர
மாகவே பார்த்து இருந்திடும்வாகி

279

எட்டு எழுத்துமே சொல்லி—இநில்
இன்பமே யாகச் செபித்திடுந்தோழி
கட்டும் கழிதனி லேறி—ஜய
கானலமாகவே கட்டிப் பிடித்து.

280

செய்திடு சித்திக்கும் ஞானம்—நல்ல
சிக்கவே யோகம் பவித்திடும்வாகி
பய்யவே ஞான மிகவும்—நல்ல
பத்திரும் ஜீவன்முத்தியைப் பாரு

281

பார்க்கத் தரிசனை யாகும்—நல்ல
பாகமிதுவாகும் கேளடி தோழி
ஏற்கவே சித்திக ளாகும்—நல்ல
எட்டுமே சித்தி யிருந்திடுமவாதி.

282

ஆடித் திரியாதே வாதி—நல்ல
அம்பல வாணரைத் தானேதுதித்துக்
கூடிப்பிரியாதே வாதி—நல்ல
கொடுமைகள் செய்திட வேண்டாங்காண்வாதி.

283

திட்டமாய்க் கைப்பாகஞ் செய்து—நல்ல
சித்திக்கு முத்திக் கிருப்பிடமாகும்
வட்ட முலைமனை மார்பன்—சொன்ன
வடமொழி தன்னி விருந்தது தானும்

284

பட்டமாய்ச் செய்யாதே தோழி—நல்ல
பாடுகள் பட்டுமே செய்திடுதோழி
சிட்டர்கள் புகழ்தில்லை வாசர்—செய்ய
தீரன் அரன்போலக் கூத்தாடுந் தோழி

285

ஆடிச் சிவபூசை பண்ணி—நல்ல
அன்பாகப் பார்த்தேயி ருத்திடுந்தோழி
காட்டித் திரியாதே வாதி—கண்
கண்ணிபிடித்தே யிருந்திடு வாதி.

286

வாதம் நிலைத்ததன் பின்னே—வடி
வாகவே ஞான மிகப்பாரு தோழி
சேதம் வாராமல் சாக்து—ஐயம்
சித்திக்கப்பண்ணிடு வந்திடும் வாதம்.

287

சித்தர மறைப்பையுஞ் சொன்னேன்—நல்ல
சித்திக்கு மனைவாசி தன்னையுஞ் சொன்னேன்

புத்தியாய்க் கண்டு பிடித்துப்—புல
னாகவே செய்து புகழ்ந்துநீ பாரு 288

வெற்றிதரும் ரசவாதம்—நல்ல
வேதார்த சற்குரு வெற்றி பேறலாம்
பத்திதரும் சிவ போதம்—நல்ல
புத்தியில் சித்திபொருந்துமே தோழி 289

நடனமுஞ் செய்திடு தோழி —நல்ல
நால்வேத முண்டான போதுமேவாதி
கடனாழிபாகத் திரிந்து—நல்ல
காத லயந்தன்னைப் பார்த்திடுதோழி 290

கெத்தியால் வர்ணமு மாகும்—நல்ல
சீர்த்தியு மாகும் கிருபையுமாகும்
நந்தி எண்ணியரர் தன்னில்—இதை
நாடியிருந்து நலம்பெறச் சொன்னார். 291

செப்பமதாக இரசத்தை—ஜெயம்
செய்திடு வாதம் நிலைத்திடும்போது
சுற்பமா யுகி முனியும்—நல்ல
கிரணமாகவே வாதாங்கந் தன்னில். 292

பாகமாய்ச் செய்யவே சொன்னேன்—நல்ல
பாகத்தைக் கண்டு பிடித்துமேவாதி
தாகமாய்த் தான்வரச் சொன்னேன்—நல்ல
தாட்டிகமாக விருந்துமே வாதி. 293

வேறு.

வாதியாய் வடமொழியிற் சொன்னமார்க்கம்
வகையாகச் சிவன் தானு மம்மைக்கேகாத.
நீதியாய் நந்திதான் கேட்டுக்கொண்டு
நிலவாமாய் விஸ்வனியு மஸ்வனிக்குரைக்க

சோதிபெறத் தன்வந்திரி கேட்டுக்கேறிக்
சுயமாக அகஸ்தியருக் குபதேசிக்க
பாதிசேர் அகஸ்தியரும் புலஸ்தியர்க்குப்
பண்பாகச் சொல்லிவிட்டார் பாரித்தானே.

294

நானென்ற புலத்தியரும் பார்த்துத்தேறித்
தப்பாமல் புலத்தியருந் தேர்க்கோத
வானென்ற தோருமே பார்த்துத்தேறி
வகையாக யுகிமுனிக்குபதேசிக்க
நானென்ற யுகிமுனி உலகத்தேர்க்கு
நாடியே ஆயுள்வே தத்தைத்தானும்
கோனென்ற குருவருளால் சொன்னமார்க்கங்
கொடியதொரு வாதிதான் நேர்மைதானே.

295

நேர்மைதான் கைபர்க் விபரமெல்லாம்
நிலைத்துமே தீக்ஷவிதி தன்னிற்சொன்னேன்
தார்மைதான் வாதாங்கந் தன்னில்தானுந்
தடையறவே சொல்லிவிட்டேன் சார்புதன்னை
வார்மைதா னிக்காண்டம் தன்னிற்றானும்
வகையாகச் சொல்லினே னுலகத்துள்ளே
கார்மைதா னில்லாமல் கல்லோர்க்குத்தாங்
கருத்தாகச் சொல்லினேன் காணலாமே.

296

காணப்பா வாதத்தி னுற்பனத்தைக்
கருத்தாக வாதாங்கந் தன்னிற்சொன்னேன்
பூணப்பா யிவ்விரண்டு மொத்துப்பார்த்துப்
பூருவத்தில் சொன்னதெல்லாம் புதிதாய்ப்பாரு
தோணப்பா அறுதவிபோல் நின்றாலாமோ
தொன்மைதரும் பெரியோர்கள் சொன்னரீதி
வாணப்பா சாஸ்திரத்தைபா ராய்ந்துபாரு
வகையாகச் சொன்னதெல்லாம் வண்மைதானே.

297

வண்மையாய்ப் பெரியோர்கள் சொன்னநீதி
 வகையாகப் பார்த்துமே மனதுதேர்ந்து
 தண்மைதான் பெரியோர்கள் சொன்னநீதி
 தடையாகச் சாஸ்திரமும் பொய்யென்பார்கள்
 கண்மைதான் சாஸ்திரத்தை யொத்துப்பார்த்துக்
 கணக்கறிந்து உண்மையாய்க் கவனம்வைத்து
 நண்மையாய்ச் செய்தாக்கா லெல்லாமாகும்
 நாடினா லெல்லாமுஞ் சித்தியாமே.

298

சித்தியா யாகவென்றால் நூலைத்தானும்
 சிறப்பாகப் பார்த்துமே மனதுலெண்ணி
 முத்தியாய்ப் பாகமாய்ச் செய்துகொண்டு
 முனிவாக மனத்தையே சிந்தித்தேனு
 பத்தியாய் மனமாற்றிப் பொருளைத் தீதடிப்
 பதிவாக மெய்யென்று பாழில்லீளா
 நித்தியமா மென்றுதா னினைவிலுக்கி
 நீடுழி காலமெல்லாம் நினைவில்பாரே.

299

நினைவிலே பார்த்தவுடன் வாதந்தன்னை
 நிச்சயமாய் நினைவுதனில் நினைத்துஎண்ணி
 கண்விலே கண்டபொருள் போலேசெய்து
 காட்டியே திரிந்துநீ பொருளைப்பாரு
 அனவிலே திரிந்தாக்கால் வேதைமார்க்கம்
 அடைவாகச் செய்துமே சொல்லக்கேளு
 தனவிலே செய்தாக்கா லாபமாமோ
 தாக்காட்டால் தண்மையாய்த் தாக்கிப்பாரே.

300

தாக்கிப்பார் சிவன்தனக்குச் சரணமைய்யா
 தடையறவே அம்மைக்குச் சரணஞ்சொல்லு
 நீக்கிப்பார் நந்திக்குச் சரணஞ்சொல்லு
 நிலவரமா யகத்தியர்க்குச் சரணஞ்சொல்லு

வாக்கிப்பார் தன்வந்திரிக்குச் சாணஞ்சொல்லு
வகையாகப் புலத்தியர்க்குச் சாணஞ்சொல்லு
விக்கிப்பார் தேரருக்குச் சாணஞ்சொல்லு
விதமான யுகிமுனி சொன்னவாறே.

301

சொன்னதொரு ஆயுள்வே தத்தைத்தானுஞ்
சுகமாக வுலகத்தில் சொன்னேன்பானுங்
கன்னதொரு கருத்தறிந்த பேர்கள் தாமுங்
கனிவாக வுலகத்தில் மனதுதானும்
பின்னமில் லாமலே சொல்லிப்போட்டேன்
பேர்பெரிய வாதமென்ன வெளிதிலாகும்
துன்னதொரு படிப்பாளி கிடைக்கும்பாரு
சித்திமுத்தி செய்துகிபேர் சின்னந்தானே.

302

யுகிமுனிவர் வாதாங்கதீக்ஷைவிதி 300

தேவிபாதம்.

யுகி முனி

வாதவைத்ய விளக்கம் - 200.

இது

பாலயோகியும்

ஆயுள்வேத பண்டிதருமாகிய

U. R. சுந்தரம் அவர்களால்

பல வட்டப் பிரதிகளைக்கொண்டு

பரிசேதிக்கப்பட்டு

மங்கலம்-ஷண்முக முதலியாரால்

சென்னை,

கோமளோகவரன் பேட்டை,

சுச்சிதாந்த அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1915.

[காப்பிரைட்].

உ
யூ சி மு னி
வாதவைத்திய விளக்கம்.
அட்டவணை.

விஷயம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
நூலுபதேச பரம்பரை	1	வாதசுரத்திற்குப் பா	} 9
வழியெழுப்பு	2	ஷாணக்குளிகை	
சகல ரோகத்திற்கும்	} 2	சங்கத்திரர்வகம்	9
சினவன்னி பஸ்பம்		செம்புக்கரி	10
கருவங்கபஸ்பம்	3	அயச்செம்பு	{ 10-20-24
பூரதாளகபஸ்பம்	3	ரசச்சிந்திரம்	{ 35-38-42-56
வெடியுப்பு ஜயகீர்	3	தாமிரக்கரி	10
தாளகபஸ்பம்	4-5-29-48	அயச்செம்பைக் கரி	} 11
சினகுதபஸ்பம்	4-5-32-55-57	பண்ணிவெள்ளியிற்	
ஜயகுத பஸ்பம் அல்	} 4	கொடுக்க	} 11
லது சண்டாசபஸ்		பேதிமருந்து	11
பம்	} 5-52-62	கல்லுப்புச்சண்ணம்	12
துருசுச்செம்பு		தருசுக் களங்கிற்கு	} 12
கல்ல சிவப்புச் செம்	} 6	எண்ணெய்ச்சுருக்கு	
பெடுத்து வெள்ளி		சுரத்திற்குப் பாஷாண	} 12
யிற் கொடுக்க	} 6	மாத்திரை	
அயச்செம்பு வேதை		காமாலைக்கு மருந்து	13
நாகச்செம்பு	6.40	துருசு காரீயச்செம்பு	13
நெடி செம்பு வேதை	7	துருசுச்சத்து	14
நாகச்சுத்தி	7	மூடர்களின் செய்கை	14
காகரசச்சிந்திரம்	7	தங்கம் வாதத்திற்கு	} 14
சுரப்புக்கு அயக்காந்த	} 8	லித்து	
குரணம்		வெடியுப்புச்சண்ணம்	15-31
அமுரி முறிக்காத	} 8	வானசுத்தி	15
வன் வாதியல்ல		அயக்காந்தச்சிந்திரம்	15-41
அமுரி முறிக்கும்	} 8	நீர்க்கட்டுக்கு வெண்	} 16
லிபரம்		கார பஸ்பம்	
துருசுச்சண்ணம்	9	கண்ணுக்கு மை	16

விஷயம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
மகோதரத்திற்குக் குடிநீர்	16	குட்டத்திற்குச் சூர்ணம்	27
துருசு அரிதரச்செம்பு.	17	துருசுக்களக்கு சத்து	28
கனங்குடத்துப் புடம்	"	பிரிக்க	"
மீறக்கடாநெண்	"	கூயத்திற்குப் பொன்	"
தாதுவீர்த்திக்கு மருந்து	18.61	ஹவரைக் குடிநீர்	"
வெள்ளி வித்தை	18	குட்டத்திற்குப் பூ	29
விக்கலுக்கு மருந்து	18	பஸ்பம்	29
கள்ளக்குடித்து மயக்கம்	19	ரோமச்செம்பு	30
மூண்டாசு	"	வாய்விற்குப்பிரண்டை	30
தங்கச்சிந்திரம்	"	பாவு	30
காகச்சிந்திரம்	19	அதிகாகத்திற்குக் குடிநீர்	30
துருசுக்களக்கு	20.28	கஞ்சாசெய்	"
அயவருக்கு	21	சூதக் வாய்விற்குக் குழித்தலைம்	31
அயவருக்கும் துருசுக்குச் சேர்த்து	21	பக்கசூலக்கு எண்ணெய்	31
துருசுக் கனங்கில் அயம் சேர்த்து	21	பஞ்ச தீபாக்கினி	32
அயச்சத்து பிரிக்க	22	லேபியம்	"
தானகச்சத்து	23	கிராணிக்குக் கொழுக் கட்டை	32
கூயத்திற்குக் குடிநீர்	23	கெட்டைக்குப்பால்	33
அயச்சிந்திரம்	24.35	மூலக்கிராணிக்கு மருந்து	33
நாகபஸ்பம்	25-34-56	பித்தவாய்விற்குக் குடிநீர்	34
வேதை முடிவு	"	கிராணிக்குக் குடிநீர்	"
மும். செம்பும் சேர்ந்த களங்கு, அவ்வுலகமும் செம்பும் சேர்ந்தது கரிபண்ணி செம்பெடுத்து வேதைசெய்யச் சொல்லியது	25	ரசவாதம் தெரிந்த பெரியோர் செய்கை	34
மல்லுல மடைப்புக்குச் சூர்ணம்	25	துருசு பூரபஸ்பம்	35
பேதி எண்ணெய்	26	மூடஞானிகட்குப் புத்திகூறல்	38
கற்பசூர்ணம்	26	தானகத்திற்குச் சுருக்கு	40
ஷெஞ்ஞாந்திற்கு உப்பு	28	தானகசுத்தி	41
பித்தனைச்செம்பு	27	பூரத்திராவகம்	41
		சத்துபிரிக்கும் வகை	44
		கூயத்திற்கு வாந்தி கொடுக்க	45
		அயம் துருசு சேர்த்துச் செம்பெடுக்கும்வழி	47

விஷயம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
ஆங்காச பஸ்பம்	48	காக்கைவலிக்கெண்ணெய்	58
குருகொடுக்கும்	49	லிங்கக்கட்ட ஜயகீர்	59
எடைபாச விவரம்	50	தந்தையிலிருந்து குடிசை	59
மூலத்திற்கு	51	காகக்கனக்கு	59
கொறுக்குவெள்ளி	51	செம்புக் கரிசெய்த	59
கொறுக்கு வெள்ளிக்கு	51	வெள்ளியிற்கொடு	59
அயமும் துருசும்	51	க்க	60
சேர்க்க	51	காகக்கண்ணம்	60
நியிர் குட்டத்திற்கு	52	காரியத்தல் துருசுக்கத்தி	60
எண்ணெய்	52	துருசுக்கண்ணம்	61
செத்தசெம்புடாவிதம்	52	நாணக்கட்டி	61
காதடைப்புக்குத்தலைம்	53	லிங்கக்கட்டி	61-62
வயற்று வலிக்குப் பஞ்சு	53	காபிமாத்திரை	62
வவண பஸ்பம்	53	வாய்விற்குத் தலைம்	62
வலிருண்மத்திற்கு	54	வெள்ளிசெய்யக் கள்	64
மூலத்திற்கு நாகபஸ்பம்	54	சிறிப் பாலாஸ் பா	64
துருசு அயக்கனக்கு	54	காணக்கட்டி	64
காதத்தன்மத்திற்கு மருந்து	55	வாதவெள்ளி செய்து	64
தாம்பூலம் தின்னக்	55	ஊதிப் போட்டு	64
கட்டாதெனல்	55	பின்பு கொறுத்தி	64
செத்தசெம்பில் ஜயகீர்	56	அயச் செம்பைச்	65
விட்டாரக்க பச்சை	56	சேர்க்கவெனல்	65
நிறம் ஓடாது	57-58	அயக்கனக்கு	65
வேடவாநிகன் புதுட்டு	57-58		

முற்றிற் று.

தேவிபாதம்.

பூகிமுனி

வாதவைத்திய விளக்கம்.

அத்தியுரித் திடைதரித்த ஐயரிணைப்பாதமல
தெளிந்து போற்றி.

சித்தியமா யானைமுன் நிலைபாடபாதமலர்
தெளிந்து போற்றிச்

சித்திபெறத் குருவினது சிப்பெற்றபாதமலர்
தெளிந்து போற்றி

நத்தியே வாதவைத் திபயிளக்க மெல்லார்க்கும்
நல்கு லேனே.

1

நூலுபதேசித்த பரம்பரை.

சிவன்தான மம்மைக்குச் சொல்லிடவே அம்மையவள்
தெளிந்து நந்திக்

கவளகாணஞ் சொல்லிவிட கனிவான நந்திதன்வந்
திரிக்குச் சொல்ல

பயன்பெறவே அகத்தியரும் பதிவாகக்கேட்டவுடன்
பரிவு கூர்ந்து

நயம்படவே புலத்தியர்க்குரங்கிடவே பவர்கேட்டு
நலமாய் பாரில்

2

பாரிலே புலத்தியரும் பதிவான தோருக்குப்
பகர்ந்து காட்டக்
கோரியே தோருமெ குணமான யூகிக்குக்
குறித்துச் சொல்ல
வாரியே யுலகத்தி லெல்லாரும் பிழைக்கவே
வண்மை சொன்னேன்.
தேரியே சாஸ்திரத்தை ஜெயமாகப் படித்தாக்கால்
திர்க்க மாமே.

3

வழலையுப்பு.

முத்திபெறு யூகி முனையானபடிநான்கு
முனிந்த சுக்கான்
சத்தியமாய்ப் படிநான்கு சரியான அமுரிபடி
யெட்டு விட்டு
நித்தியமாய் வாலையிட்டு நேர்மைபட இறக்க உப்பாம்
வழலை யாச்சு
சித்திரத்திற் குக்கலைத்தான் ஜெயமானநாப்குலைத்த
திறமை தானே.

4

மெய்பாகம் உப்பெடுத்து மேன்மைபெறுகல்வமிட்டு
மிசுந் தரைத்து
மைபாகம் ஐந்துசுண்ணக் குகையிலிட்டுப் புடமிட்டு
மடக்கிப் போட்டு
வைபாகம் சவுக்காரம் வடிவாக வாகிலும்
வாதி கேளு
கைபாகந் தப்பினால் கசடரோஜுகாது
கண்டு பாரே.

5

சகல ரோகத்திற்கும் சீனவன்னி பஸ்பம்.
குட்டமுதற் போகவே குணமானவன்னிபஸ்பம்
குணமே செய்து
தட்டாமற் சீனமது சரியாகச் சேர்த்து
சரியா யாட்டி.

வாதவைத்திய வீளக்கம்.

3

முட்டாகக் கடத்திலெரி முனிவாகவெள்ளைபதாம்
மீறு நோய்போர்
திட்டாக வாதம்வரச் சீராகச்சட்டுப்பார்
திடமு மாமே.

6

கருவங்க பஸ்பம்.

சூதமது பலமொன்று சூட்டுகரு வங்கமெடை
சூட்டப் புட்டாக்
காதலுடன் கற்றாழை கனிவான நீர்விட்டுக்
கலந் தரைத்து
நீதமுட னைந்துதர மெரித்திடவே நிலைத்துநிற்கும்
நேராம் நோய்போம்
வாதமதைப் பழிப்பவர்க்கு வடிவானநரகெய்தும்
வண்மை தானே.

7

பூரதாளக பஸ்பம்.

மெய்க்குமே பூரமொடு மேன்மைபா மரிதார
மிடையே சேரு
கைக்குமே அரைத்துளரி கனிவாக அடியில்கிற்குங்
கனிந்த பூரம்
வைக்குமே பணமீய வடிவான க்ஷயகாச
மிருமல் போகும்
நாய்க்குமுன்னே தேங்காயை நாடிமிகப் போட்டுமென்
நடத்தை யோரே.

[ன

8

வெடியுப்பு ஜயநீர்.

பொட்டிலுப்புப் பலமெட்டு பின்பெடுகீ சினமது
பிசுகா மற்றுன்
தட்டையாய்ப் புளிநாலு கனிவாக சேர்த்துஇடி
கருணை யாக
இட்டமுடன் சுண்ணும்பா மிதைஜயநீர் பண்ணவே
சாக்குக் கட்டுங்

கொட்டினால் தோளாகுகொட்டாட்டால் பிள்ளையென்ற
பூச்சி தானே. 9

தாளக பஸ்பம்.

நீதியாய்ச் சினம்வெடி நிலவரமாய்ச் சேர்த்துண்ணம்
நேராய்ப் பண்ணி
சோதியரி தாமேல் துணையாகக் கட்டிபுடந்
தோய விட்டால்
பாதிபது நீறிவிடும் பதிவான கடியகாசம்
பாரிற் போகும்
வாதிபுரி வைத்திபற்கு வதைதெரியும் வைத்திபத்தை
வகைசொன் னெனே. 10

சீனகுத பஸ்பம்.

சினமது பலமொன்று ஜெயமான குதமெடை
சேர்த்து ரீயுங்
கானலாய்க் கட்டிட்டுக் கருத்தாக வெரித்தெடுக்கக்
காண வெள்ளை
தானகமாய்க் கடுகெரிடு தறுகாது கட்டமெல்லாந்
தானே போடுங்
கானகத்தி லலைக்குமென்ன காட்டிலே திரிந்துமென்ன
காணு வாயே. 11

ஜயகுத பஸ்பம் அல்லது சண்டாசபஸ்பம்.

காட்டுப்பு படிநான்கு கலமான செங்கல்மா
நாலத் தொன்று
காட்டுவது சட்டிநிறை கனிவான் குதம்சுடு
கருதி யிட்டு
மூட்டுவது மேல்முடி முனையான சினைசெய்முந்
நூறு நாழி

காட்டமிடு ஐயஞ்சுதக் கனிந்துவழி சகலநோய்
காணுதோடும்
எட்டதனில் சுரக்காய்தா னிதமாகுங் கறிக்குதவா
தின்ப மாமே.

12

துருகச் செம்பு.

காணநறும் பூமுன்று கரிபதுரு சதுதானுங்
காண நான்கு
விணை சிகரமது ஒன்றிடுகீ தைலமதில்
விட்டுக் காய்ச்சு
நாணை உருக்கிடவே ரவியாகு மாற்றேழு
நவின்னு நிற்க
தோணைத வாதிக்குத் துவரையது மாற்றதுபோல்
தோன்றுந் தானே.

13

சீனரச பஸ்பம்.

சேதமறச் சீனரசஞ் சேர்ந்தெரிக்க நீறியது
செருமி நிற்குங்
காதலுடன் திரிகுகில் திரிமுன்று நானிடவே
கருங்குட் டம்போம்
வாதபித்த சிலேட்டுமத்தால் வரும்நோய்கள் மருந்தி
வலுவாய் நீங்கும் [னால்
பூதபத்ரா காளிகறி பொங்கவிட்டாற் போமோசொல்
புனித வானே.

14

தாளக பஸ்பம்.

வைப்பான அரிமேலே வளை யலுப்பை அரைகட்டி
வாட்டிப் பார்க்க
செப்பாகச் சிவக்குமது ஐயசீன சுண்ணமதை
ஐயமாய்க் கட்டிக்

வைப்பாகப் புடமிடவே கனிலாக வெளிறுமது

கூயங்கள் தீர

வைப்பாகச் சொன்னதினால் வாதியறி வதுதீர

வண்மை தானே.

15

நல்ல சிவப்புச் செம்பெடுத்த வெள்ளியிற் கொடுக்க.

சேயான செம்பெடுத்து சுக்கிரனிட லெட்டி லொன்று

சேர்த்து ருக்கத்

தாயான தங்கமது தாட்டிகமது பாடுவெடுத்

தன்னை விற்து

ஒயாம லுண்டுத்தி யுண்மைதருஞ் சுழிமுனைபை

யுறுதி பாக்கும்

வாயாலே சொல்லிபென்ன வருமோ தான் பெருவாழ்வு

வாதி போரே.

16

அயச்செம்பு வேதை.

சோதி அயச் செம்பெடுத்தால் சுக்கிரனிட லான்கிலொ

ருட்டி லீயும்

[ன்ற

நீதிபாப் நீகடைவைத் துதியின் னெடுத்த எடை

நேரத் தங்கம்

கோதிஎடை சேர்த் தருக்கிச் சுவிபினிற் புடமிடவே

கடுத் தங்கம்

ஒதிபறி வதுவேத முதியறி வதுவாத

முண்மை தானே.

17

நாகத் தோம்பு.

சோமது பலமொன்று ருட்டெச் மெடையுருக்கத்

சோப் புட்டாம்

விரமிட நீராகும் விதமான தேகியெடை

விட்டு ருட்டம்

காரமுடன் திலதமிடு கண்டமிடு செம்பாகுங்

கருணை கூர

கோரமாய்ச் சொல்லியென்ன கூடியழி.யாவாதி

கொள்கை தானே.

18

மேற்படிசெம்பு.வேதை.

தவநிலைத்த சுக்கிரனில் தாட்டிகமா பெட்டிலொன்று

தாக்கு லீயுங்

கவனமறுந் திசைமாற்றுவ் காரணமா யுண்டிடுத்திக்

கருணை கூர்த்து

பவன மறும் பூரணத்தைப் பார்த்திடவே ஞானங்கள்!

பகிவ தாகுஞ்

சிவபூஜை பண்ணினதால் செல்வம்வரு மென்றுசொல்

திருடர் தாமே.

19

நாகச் சுத்தி.

வையகத்தில் சோமெடு வடிவாகப் பலமொன்று

வண்மை யாகப்

பையவே யெடுத்துருக்கிப் பகிவான இலுப்பை நெய்யில்

பரிந்து சாய்க்க

மெய்யாகச் சுத்திபதாம் மேன்மை பெறுஞ் சுத்தியிது

மெய்யே யாகுங்

கைரிலே புண்ணிருக்கக் கண்ணாடி பார்த்தலைவர்

காணுந் தானே.

20

நாகரசச் சிந்துரம்.

ஏனையாஞ் சுத்திபண்ணி நாகமெடை சூதமிடு

இட்டுருக்க

வானையாம் புகைநீரை வடிவாக விட்டரைத்து

வனமாய் வில்லை

சேனையாப்க் கடமிட்டு ஜெயமாக எரிசிவக்குஞ்

சோ நோய்போம்

ஆண்கண்ட குருடாரப்போ லிணவர்கள் வாதிய்க
ளடைவு தாமே.

21

கரப்புக்கு அயக்காந்த குரணம்.

நரும்புரசுந் தந்திலினை நற்கக்கு மரிசமெடை

சமனாய் செண்டு

இரும்புஅங் குசமெட்டு ஈசெட்டுக் கடுக்காய்
மிதமாப்பெல்லி

வரும்புருப்பு ஈசெட்டு சேர்த்தரைத்து உண்டிடவே

வரும்நோய் போகும்

கரும்புதின்னக் கைக்கூலி கொடுப்பவன்போல்

வைத்தியர்க்குக்கணக்கு மாமே.

22

அழி முறிக்காதவன் வாதியல்ல வேனல்.

சாத்திரத்தை யறிபாதார் சாதகமாய்ச் சொன்னதினான்

சாஷி பொய்யோ

நேர்த்தியாய் வாதவகை நிலையாகச் செயல்பொய்யோ

நேர்மை யன்ன

சாத்திரமா முழுநிறை கனிகளை முறித்திடவே

கா மாறும்.

முத்திரத்தை யறிபாதார் முடமாம் வாதினென்றே

மொழிய ஸ்மே.

23

முத்திர முறிக்கும் விபரம்.

முத்திரமும் புடியாது முனிவான குமரிவிடு

முனிந்து ஊங்கு

சாத்திரமா பெண்ணெயுப்பு கனிகளை அடியில் கிடுகுந்

கண்டு பாரா

சூத்திரமாய்ச் சவுக்காரஞ் சுண்ணமதாய்க் கடுங்காரஞ்
சூதஞ் சாகுங்
கோத்திரமெல்லாம்பிழைக்குங்கொடுவேலைகாயசித்தாங்
கொள்கை தானே. 24

துருகச் சுண்ணம்.

சூதமது பலமொன்று சூட்டுஎடை வெள்ளீயஞ்
சேரப் புட்டாக்
காதலுறு பொட்டலையாக் கனிவாக எடைசேர்த்துக்
கட்டச் சுண்ணம்
நீதமுற நீலன்மேல் நினைவாக அங்கியிட்டு
நிலையாஞ் சுண்ணம்
வாதமது ஏவலாம் வடிவான ஞானம்வரும்
வண்மை தானே. 25

வாதசுரத்திற்குப் பாஷாணக் குளிகை.
வெள்ளைப் பாஷாணமெடை வெண்மிளகு சேர்த்தரை
மேன்மை யாக
சள்ளையிலா விஞ்சிரீர் தாண்விட்டு அரைகடலை
தண்ணைப் போலே
உள்ளபடி சுயந்திடவே பூறுகின்ற வாதசுர [தார்
மோடு மெல்லாங்
கள்ளைப்போல் முழித்தென்ன காரணத்தையறியா
கருத்தில் லாரே. 26

சங்கத் திராவகம்.

வெடிபத்து சினமது விதமாக முவெட்டு
விரும்பி ரண்டுந்
துடியாக வாலையடை துப்புரவாய்நீர்வாங்கத்
துடியா மஞ்சள்

அடியான சங்குரீர் அப்புவாய்ப்பலமிடுக

அடியாம் நீராம்

விடியுமட்டு மறைபெரினும் விதமான பரிசுதனக்கு
விருப்ப மாமே. 27

செம்புக் கரி.

அக்கினியும் பலமொன்று ஆகிரும் பூவதுவு

மதில்முக் காலாஞ்

சக்கியமா யணைத்துபுடம் சரியாக இட்டுளடு

சாத்தி விரம்

முக்கியமா யிட்டகைத்து முனியான வெள்ளிபிடி

முன்று மாற்றான் -

திக்கினிலே யலைத்தாலுந் தெருவெல்லாம் பேரீனாலுந்

திடமாம் பாரே.

28

அயச் செம்பு.

விட்டாடுங் கரும்பொன்னும் விதமானசெம்பொன்னும்

விச மிட்டுக்

விட்டாடுங் கெந்தியிட்டு செர்த்துவகைக் கொன்றிடுநீ

காட்ட மிட்டு

மட்டாக வகையுருக்க மயமானசெம்பாகும்

மாற்று ஏழான்

தட்டாணச் சேராதே கெட்டனென் பதுகொணார்

தாணி தானே.

29

ரசக் சிந்திரம்.

முறையாக கெந்தியெடு முனிந்துமே ரசமெனையே

மிக வருக்கிக்

கறையான சினமெடை சேர்த்தகைத்துக் கட்டமிட்டுக்

கனிவாய்த் தானே

வறையாக வெரித்துண்ண வாதமெல்லமோடுவது
வழங்கச் சொன்னேன்
அறையிலே பாடுவா ரம்பலத்தி லாடார்கள்
அறிவு தானே.

30

தாம்பிரக் கரி.

தாம்பூரன் தகட்டித்துத் தாகமதாய் நாமம்பூ
தான்மேற் கூட்டி
வாம்பூராய்ப் புடமிட்டு வண்மைபெற நாத்கொன்று
வடிவாம் வீரங் [விட்டுக்
காம்பாடாய்ச் சேர்த்தரைத்துக் கருணையாய் மதியி
காண வெட்டாஞ்
சோம்பேரி வாதியவர் தோலோடே பழந்தின்பர்
தொன்மை தானே.

31

அயச்செம்பைக் கரிபண்ணி வெள்ளியிற் கொடுக்க.
நம்பி அபச்செம்பெடுத்து நலமான தங்கமெடை
நாடிச் சேர்த்து
வெம்பியடி கென்கிறிடு வீரமிடு புடமுன்றில்
விரும்பச் செம்பு
தம்பிமதி பத்திலொன்று தாக்கிடவே தங்கமார் [துச்
தாக்கா வாதி
செம்பெடுக்குத் தெரியாமல் செம்பைகலை பண்ணிவைத்
சேவிப் பாரே.

32

பேதி மருந்து.

வெத்திபெறு நறும்புளடை விதமான குதமிடு
விட்டு சூட்டி
முத்திபெறு கரியாகுந் கரிஎடைக்குத் தந்திவினை
விட்டரைத்து

சித்திபெறப் பரணியிட்டுத் தைலமகிற் பாச்சியுண்ண
 வெகுநோய் போகுஞ்
 சத்துருவை யறியாமற் சாதுயார் மூலிகையில்
 தயங்கு வாரே.

33

கல்லுப்புச் சுண்ணம்.

நமுகாமற் கடகீதுரையும் நாட்டுப்பும் எடைசேர்த்து
 நலம தாட்டி
 வழுவாமற் புடமிடவே வடிவான சுண்ணம்பாம்
 வகைநான் கொன்று
 பழுவான வன்னியிட்டுப் பாகமா யுண்ணவலி
 குன்மம் போகுங்
 கழுவடியில் காத்திருந்து காதலுறுமநாய்போலே
 காணு வாரே.

34

துருக்கிளங்கிற்கு எண்ணெய்ச் சுருக்கு.

தூங்குகறும் பூபலமாந் தொல்லுலகில் வீரங்கால்
 திலத மிட்டு
 வரங்கஅயக் காண்டியிட்டு வகையாகக் காய்ச்சிவலு
 துருசி யிட்டு
 முரங்கஒட்டக் காய்ச்சுருக்கு முணையான செம்புமதி
 பழுக்கும் நன்றாய் [யர்கள்
 குரங்கைநினைக் கூர்மருந்தைக் கொள்பவர்போல் வாதி
 குணமுமாமே.

35

சுரத்திற்குப் பாஷாணமாத்திரை.

வெள்ளையென்ற பாஷாணம் விதமாக இட்டெரிக்க
 விதமா யேறுஞ்
 சள்ளையில்லா ததைவழித்துச் சரியான மாரிசந்
 தனையிஞ்சிக் சார்

மெள்ளவே சேர்த்தரைத்து விசமெடை கொடுத்துவிடு
சுரமெல் லாம்போம்
உள்ளநோய் பிணிதீர உலகினில்பண் டிதர்கேடார்
உலுத்தர் தாமே. 36

காமாலைக்கு மருந்து-
பசும்பாலோர் படியதனில் பரிவாங்கி ழாநெல்லி
பதிவாஞ் சாறு
விசுவாச மாரெடையாம் இட்டுண்ண உப்புதள்ளு
வேகம் போருங்
கசிவான காமாலை கண்டிந்த முறைகண்டால்
காணு தோடும்
பசிபாத வரந்தருவேன் பழையதுதா வெணுங்கதையின்
பரிசு தானே. 37

துருசு காரியச் செம்பு.
குதமது பலமொன்று சுத்தித்த கெத்திஎடை
அருசி ரட்டி
காதலுறு காரிய முபயமது இட்டுஅரை
கனியப் பாணி
நீதமாய்த் தைலமிட்டுக் காய்ச்சியே தெளிவிறுக்க
நேசார் தங்கம்
வாதமுன திடத்திருக்க வடிசோறு கேட்டகதை
வாதி தானே. 38

குருவான செம்பெடுத்துக் கூட்டுரசங் கெத்தியெடை
கூறு விரம்
பெருவாக விட்டரைத்துப் புடமிடவே சிவப்பாகும்
பெருமை கேளு
வருவான சுக்கிரனில் மாறிடவே மதிபழுக்கும்
வண்மை சொன்னேன்
அறுதலிபோ லமுதாலோ ரசவாத மவர்களுக்கு
அருமை தானே. 39

துருசச்சத்து.

காழாமல் நறும்புளிக் கண்டரோடை சேர்த்தனாத்துக்
கனிவி னாலே
தாழாமற் புடமிட்டுத் தானாக நானிலென்று
தாக்க வீரம்
நாளாக அரைத்திட்டு நன்மைபண்ணை குதமிடு
நாடுந் தங்கம்
பாழாண்டி யாய்த்திரிந்தால் பனிக்குமோ ரசவாதம்
பண்பு மாமே.

40

மூடர்களின் செய்கை.

சத்துதனிற் செம்பெடுக்க அறிவாத வாதியர்கள்
சாச மிட்டுப்
புத்தியிலா தலைந்துலைந்து புகலரிய வாதமில்லை
யென்பார் மூடர்
நித்தியமாய்ச் சோதித்து நிலையான வாதத்தை
நிறுத்த வேண்டுங்
கொத்திதா னுமுதாலும் குணமாகு மென்பார்கள்
கொடுமை யாமே.

41

தங்கம் வாதத்திற்கு வித்து.

வித்தென்ன ஐடத்திற்கு விந்துதான் வித்தான
வித்தைப் போலக்
கொத்தென்ற போகத்தில் மனதைவிட்டு அலைவர்கள்
கொடுமை போலப்
பத்தென்ற வாதத்தில் தங்கம்விட்டால் வித்தில்லை
பருவம் போல
நத்தியே யலைந்தாலும் நாய்கடித்த வெள்ளைலும்பாய்
நல்கும் பாரே.

42

வெடியுப்புச் சுண்ணம்

வெடிபத்துச் சினம்ரெண்டு விதமான சாரம்ரெண்டு
 விரும்பி ஆட்டி
 அடியான புளிசேர்த்து அடைவாக எரித்துஎடு
 அன்பாய்ச் சுண்ணம்
 குடியான திரிகடுகில் குணமாகச் சேர்த்து கொடு
 குன்மம் போகும்
 அடிபட்ட நாய்குலைக்கும் அடிமையது போல்வாதி
 அலைச்சல் தானே.

43

வாள சுத்தி.

தாவியெடு தந்திவிரை தோல்போக்கி அவித்திறத்துத்
 தன்மை யாகப்
 பாவியாய் விளக்கெண்ணெய் விடுவறுத்து எடுஅதனைப்
 பகிவு மாகுங்
 கூவியாய்ச் சுத்தியது குணமாகு மந்தவிஷம்
 கூறு மாகுங்
 கோவிலுக்குப் போனாலுங் குணமாகுமோ பிணிகள்
 கொள்ளை தானே.

44

அயக்காந்த சிந்தூரம்.

கிலகாண காந்தவயந் திட்டமதாம் பலமெடையார்
 திறமாய்க் கல்வம்
 கிலகாம லேழரைநாள் விட்டாட்டு பழச்சாறு
 விரும்பி வன்னி
 நலமாக நாவிலென்று சேர்த்ததைத்து உண்ணவந்த
 வெட்டை திரும்
 இலவுநாள் காத்தகினி பிணிதான பிள்ளையைப்போல்
 இருக்கா தாமே.

நீர்க்கட்டுக்கு வெண்காரபஸ்பம்.

விடுவாதம் செய்வமென்பார் வேதார்த மார்த்தம்போல்
விரித்துப் பேசும்
கொடுவாதி வெண்காரம் குணமாகப் பொரித்துவெந்நீர்
கொடுக்க நீர்கள்
நடுவாதி நீரடைப்பு நலமான மலமடைப்பு
மிரண்டும் ஒநிம்
கடுவாதி தனக்குவே நெத்திரதூல் சென்னனூழும்
தேயான் பரே. 46

கண்ணுக்கு மை.

காசிகட்டி புலமொன்று களிப்பாக்கு அதிற்பாதி
கண்ணுப் பூவை
வரசனையாய்ச் சாறிட்டு வட்டில், தளில் செம்புசொம்பால்
வழித் திழைத்து
யோசனையாய்க் கண்ணிவிட வடிவான குந்தம்வென்
ளொழுத்துப் போகும்
தாசியற்கு உபசாரம் தடையறவே செய்துமென்ன
தன்மை தானே. 47

மக்காதரத்திற்குத் துடிநீர்.

கொத்தமல்லிக் கியாழமறிந் குணமாகச் செரிந்ததுக்
குணவெண் காரம்
பத்துகழுஞ் சுப்பொரித்துப் பதிவாகப் போட்டுண்ணப்
பகர்ந்த வாய்வு
பித்தமகோ தரநீர்கள் பிசகறவே வடித்துவிடும்
பெருமை சொன்னேன்
சித்தம்வைத்தாற் பண்டிதமுந் திறமாகத் தீர்த்துவிடு
செல்வ மாமே. 48

குருசு அரிதாரச் செம்பு.

அரிதாரம் பலமொன்று அன்பான சீலனது

ஆதிசேர்த்து

பொரிகா மிட்டுண்டை பொக்கோடே செய்துப்புச்

சண்ணங் கட்டி

நெரியாகப் புடமிடலை நெர்த்தவ லோகமது

நேராத் தங்கம்

உரியிலே நெய்நீருக்க உலகத்தி லலைவர்கள்

உண்மை தானே.

49

களங்கு கட்டுப் புடமீறக் கூடாதெனல்.

கருவான அபச்செம்பைக் கனிவாக விட்டாலுங்

கருத்துள் ஞானம்

வருகாது வாட்டலும் வலுமையாய் மிகுத்ததென்றால்

மாண்புப் போகும்

உருகாது களங்கதுவு முண்மையாய் புடமீறி

வெளிந்து போகும்

கிருகாட்டுப் போனதுந் தெய்வத்தைப் பாராதான்

கிருடர் தாமே.

50

கிட்டம்போ லாச்சென்று கிராசத்தைக் கைவிடா

தெடுத்து சீயும்

கிட்டம்போல் மதினிலே கொடுத்துருக்கு தாய்சேர்த்

மயமா யுகித்

[து

கிட்டம்போ லுப்பிட்டுத் தடியாகப் புடமிறக்கு

கடியாக் தங்கம்

பட்டத்தில் சீர்த்தபிற பதிவாகப் பறக்காது

பாருள் னோரே.

51

நாதுவிர்த்திக்குமருந்து.

நொந்தவுடல் விர்தில்லார் கோயுள்ளார் தமக்குவெகு

துண்மையாக

மந்தமது தன்னிலிடு மதிவான ஜாதிக்காய்

பலமுன் ளாகச்

செந்தண்பா யுண்டவர்க்குச் சிவலிந்து அதிகரிக்குந்

திண்ணந் தானே

பந்துவன மிருந்தானும் பெருநோய்க்கு வைத்தியரைப்

பேணு வாரே.

52

வெள்ளி வித்தை.

கடுவாதி குதமெடு சுக்கிரனில் விட்டெடைசேர்

தொண்மை யாக

கடுவாதி அகாத்தலிந்த தட்டியதைப் புடமிட்டு

தண்மை யாகச்

கொடுவாதி வெள்ளியம் துத்தக்கு ஒன்றிடவே

குணமாம் வெள்ளி

படுகளத்தி லொப்பாரி பாலிக்குமே சொல்லும்

பரிசுள் ளோர்க்கே.

விக்கலுக்கு மருந்து.

வாழியாய் விக்கலுக்கு வடிவான வெல்லமெடை

வண்மை கேளு

தோழியாய்ச் சாம்பிராணி துடியாக அகாத்தலினைத்

துடியாக் கேளு

பாழியல் வாதவிக்கல் பதிவான பித்தலிக்கல்

பரிசுபோமே

வாழியத்தின் வேலையைப்போ துதவாது கையாகம்

உறுதி தானே.

54

கள்ளுக்குடித்து மயக்கமுண்டாக.

கள்ளான தனதுகுடில் காரமிகலை வெறியில்லை

கனித்தபுத்தி

உள்ளாக வென்று நிலை உறுதியாய் ஐந்திக்கா

புகந்து உண்டால்

விள்ளாகும் வெறியாகும் விதமான காமமது .

மிசுந்து பொங்கும்

தள்ளாடித் திரிவதற்குச் சாதிக்காய் வலுவாகும்

தர்க்க வானே.

55

தங்கச் சித்திரம்.

இட்டமுட நேமமொன்று இயல்பான சூதமெடை

சேர்க்கத் தின்னும்

முட்டெனவே புண்களை கிட்டுவைக்க நாளாக

முனிந்து பூர்க்கும்

நட்டமில்லாக் குப்பியடை நலமாக எரிலோகம்

நாட்டத் தங்கம்

கட்டினாற் பொன்னுண்டு கட்டாட்டால் பொன்னில்லைக்

காணுவாயே.

56

தங்கச்சித்திரம்.

நட்டியில்லா விக்காசம் நாளாகும் சோமெடை

நாட்டப் புட்டாம்

புட்டியில்லாப் புண்களைப் புனிதமாய் கிட்டனாத் தப்

புணையப் பண்ணை

சட்டிதனி லெரித்திட்டச் சரியாக நவலோகம்

தங்க மாகும்

கொட்டினாற் றேளாங்கொட் டாவிலுப்பிள் கைப்பூச்சிக்

கொன்னை தானே.

57

தருகக் களங்கு.

விட்டிலயம் பலமொன்று விதமான சீவனடை
விரங் காலாம்
மட்டில்லாக் கெந்தியெடை மயமாகச் சேர்த்தனாத்த
மதித்துக் காட்டம்
இட்டு அரை வெண்காசம் பிதமாகச் சேர்த்தருக்க
மாற்றுப் பத்தாம்
எட்டின விரும்பிழையு மெட்டியுடா துன்பென
பிதமாய்ப் பாரே.

அயச்செம்பு.

சேறு.

கருப்பொன்று ஒன்றிரவி காணான்காங்
கனிந்துருக்கு நாதமது இடையேசேர்த்து
வரும்பான புடமிட்டு வடிவெண்காசம்
வகையிட்டு உருக்கியபின் வடிவாம்விரம்
உருப்பாக இட்டுவெள்ளி மாற்றுழாம்
உறுதியாய் நிற்குமது உண்மையாகும்
இரும்பிட்டுச் செம்பெடுக்க இதமாந்தங்கம்
இதமான வாதமது எய்தும்பாரே.

59

வருடான நூறுமூ பலமுமக்கால்
வடிவான வீரமது நாலிலொன்று
நிருடர்தான் அறியார்கள் தைலமாட்டு
நிடமாகக் காய்ச்சியதன் நிறப்பைக்கேளு
கெருடர்போற் சுக்கினில் நாலிலொன்று
கெடியாகக் கொடுக்கமதி பழுத்தவாறு
குருடர்தா னயச்செம்பைக் காணமாட்டார்
குணமில்லா வாதியே கூர்ந்துபாரீர்.

60

அயவுருக்கு.
வேறு.

பண்டுதான் கௌரிஎடை பகாரிய அயமதசேர்
பதிவாம் செம்பு
முண்டுமெடு சேர்த்தனாத்து முனிவாகப் புடமிட்டு
முனிந்த ககான்
கண்டுநா லொன்றுசேர் கனிவான தங்கமிது
கருணை உறு
உண்டறிந்த பூனையுரிதாவ உலியறுந்து விழும்
உண்மை தானே.

61

அயவுருக்கும் துருகும் சேர்க்க.
வண்டரே சிறைநேரே வடிவான அயம்சேர்த்து
வகையாம் நீல
கண்டரிடை சேர்த்தனாத்துக் கனிவாக உருக்கிமதி
கனிய நாளில்
தொண்டரே பொன்றுசேர் தடிவான மாற்றாகும்
தோய்ந்து பாரு
உண்டமன முழுதினது போலாகும் செம்புவகை
உறுதி தானே.

62

துருக்களங்கில் அயம் சேர்க்க.
சத்தியமாம் கரும்பொன்பலம் சரிவான லீளன்றெட்டி
செதி யாகப்
பத்தியினுற் பழச்சாறு புதிவாக இருசாமம்
பதிவா பாட்டி
முத்திபெறக் காயவைத்து முனிவாகச் சுண்ணிமேற்
வட்டிப் பாரு
புத்தியினுற் கண்டெடுத்தார் புனிதமாய் வாதமது
புலை ஸாமே.

63

புடம்போட்டுக் காரம்மாப் புனிதமாய் இட்டகாத்தப்
 புடமு மிட்டு
 புடம்போடு உருக்கியெடு நலமான அபம்மிறத்த
 நல்ல சத்தாம்
 புடம்போடு இப்படிக்கு இத்தமாகக் கழித்ததென
 இதமாய் வாங்கு
 அடமாகச் சொன்ன நிறுத் தீரிகள்க வாழ்க்கையும்
 அடைவு தானே.

64

அயக்கத்துப் பூக்க
 சத்தாடு நல்லிணைந்து கழிவான கிரகிடு
 சாத்தித் தேந்தி
 முத்தியாய் அகாத்தத்து முத்தியாகச் சூதமிடு
 மிகையம் பண்டி
 சத்தியே அகாத்தத்து இத்தமாகக் கழித்ததென
 நாடிப் பின்பு
 முத்தியெறு வாதியர்கள் முத்தியாகப் பார்த்தானே
 முறையுமாமே.

65

நாடியே அடியில்கிற்கும் நலமான மருத்ததென
 நல்ல சட்டி
 கூடியிடு திலகமிடு குணமாகக் கருக்கியெடு
 குணமாம் செம்பு
 தேடிநிறஞ் செவ்வலரிப் பூவாகு மிச்செம்பைச்
 சேரும் வெள்ளி
 கோடியாம் வாதியில் குணமாகும் பெரியோர்கள்
 கூறினாரே.
 கூறினோ மயச்செம்பைக் குணமாக வெள்ளிநால்
 கூட்டி நிற்க
 கீறியே நின்றருக்கு திலகமாய் மாற்றேழு
 நேர்மை மெத்த

66

பாரிவிதை சிற்றிடுநீ பதிவாக உண்டுத்தி

ஞானம் பாரு

சூரியுண்ட அன்னத்து அடைவான ருசிபோல
ஆகுந் தானே.

67

தாளகச் சத்து.

பட்டு அயம் அரிதாரம் பதிவான லீலனெடை

பதிவாய்ச் சேர்த்து

முட்டு அரை கில்லைகட்டி முனிவாகப் புடமிட்டு

முனிவென் காரம்

இட்டு அரை காரமிட்டு இனிதாக உருக்குவெள்ளி

மாற்றுப் பத்தான்

கெட்டுநான் சிழிந்தனென்று களிரியிலே சொன்னாதே

கேலி யாமே.

68

சத்தெடுத்துக் காரமிட்டுச் சாரித்து அரைத்தனைத்துத்

தாக்கு ருக்கப்

புத்திரினுற் கல்செவ் னந்துகிமெ புதழாகும்

பெருமை மெத்த

நத்திபே யிரமிடு நாடியைப் புருக்காமி

மதிப முக்கும்

வித்துவான் போல்கின்ற கின்பேச்சா னென்றுயில்லை

கிரும்பிப் பாரே.

69

சுயத்துக்குக் குடிநீர்.

கெல்லிக்காய் தாணிவெயிடு தேர்சமது பிஞ்சிவிடி

தேராம் சட்டி

வல்லபுடி பிட்டுடனே வடிவான பாணியிட்டு

எட்டெடூன் ருக்கித்

தாண்டிபாடி திரிகடுகு சரியாக இட்டுண் னு

சுபகா சம்பொழி

கொல்லிமலை யலைந்தாலும் குணமில்லை யிம்மருத்தைத்
கொண்டு பாரே.

70

அயச்செம்பு.

நாட்டிலே சாநிலாவம் நல்லதெழு கரைஒன்று

நாடி நாற்றம்

மூட்டியே அரைத்துபுடம் முக்கியமாய் விரமது

முனிந்து ஒன்றும்

ஊட்டியே மதிநாது ஒன்றிடவே மாற்றது

உறுதி காணும்

விட்டவருந் தாதிமுழைப விடாதுட வொருகைத்தேன்
விளக்கம் பாரே.

71

அயச்சிந்திரம்.

சேர்த்த அபச்சிந்திரம் செப்பான வன்னிசான்

கொண்டு சேர்த்துப்

பார்தமாய்க் கையாங்கார் பதிவாக விட்டகைத்துப்

பாரி துண்ணு

முத்தவீளை விக்கலுடன் முனிவான பித்தவெட்டை

வேகம் போகும்

காந்தரைத்தான் வணங்குபென்ன கனிவான மருத்துன்
கருதுவாயே.

72

அயச்சிந்திரம்.

நாட்டிலயம் பலநாது நாலாறு கெந்தியது

நாடிச் சேர்த்து

மூட்டியுலை தானுருக்கி மூவாறு புடமிடவே

முடிவாம் சேர்ப்பு

வாட்டிதிரி கடுகிலிடு வாதாரும் பித்தவெட்டை

வருகேய் போகும்

எட்டதனிற் கரைக்காய்தா னிதமாகக் கறிக்குதவா
தினிய வானே.

73

நாகபஸ்பம்.

திருடர்தாம் பலமொன்று திடமான குதமெடை
சேர்த்து ருக்கு
அருடியே புட்டாகும் வளைபதுப்பு அனாத்துமேற்
கவசங் கட்டி
நெருடியே புடமிட்டு நோக்கு கிராணிபெல்லாம்
நேர்த்து போகும் [பாங்
குருடருக்குக் கொக்குறம் குணங்காணப் பாவனை
கொள்கை பாமே. 74

வேதை முடிவு.

நாகமும் செம்பும் சேர்த்த களங்கு, அல்லது லிங்
கமும் செம்பும் சேர்த்துக் கரிபண்ணி, செம்
பெத்தேறி வேதைசெய்யெனல்.

பொருட்டான வன்னிஎடை புதலாய அக்கினிசேர்
போத வாட்டி
முருட்டாக வில்லைகட்டி முத்தியமாய்க் காட்டமிடு
முனிவாம் விரி
திருட்டாக வெள்ளிநெய்யமர் வெள்ளியிடு
திடமாய் தகைத்
குருட்டுநா பித்தாக்குத் குணமாகக் கவ்வினதாம்
கொள்கை பாமே. 75

மலையுல அடைப்புக்குச் சூர்ணம்.

நெறியான நெற்பொறியும் நேர்த்தகக்கு மிளகோடு
நெறியாய்க் கொண்டு
குறிபான வெண்காசை குணமான பொரிநோய்க்
கட்டி வெந்தீர்

பிறியாம லுண்டிடவே பெருநோய்கள் மலஜலங்கள்
 பிரித்து வைக்கும்
 எறிவார்கைக் கல்லதுபோ விருந்து கைப்பான்
 வா தியர்க வினியவகனே.

76

பேதி எண்ணெய்.

வழுக்கான எண்ணெய்ப்படி வச்சாங்கிப் பால்விட்டு
 வகையாய்க் காச்சி
 நழுக்கான சிறுசாண்டி நலமாகக் கொண்டிடவே
 நாடிக் கேளு [ப்புச்
 கொழுக்கான இருமலப்பேர் கொண்டுசின்ற மலமடை
 சலமும் போகும் [கா
 மழைக்கால விருட்டி லுந்தான் மந்தியுமே கொம்பிழை
 வாறு தானே.

77

கர்ப்ப சூர்ணம்.

துப்பாவும் பலம்நாலில் தடியான பூமேனி
 தும்பிக் கையான்
 அப்பாவும் பாதமுத லடைவாக இதையுலர்த்தி
 ஆண்மை கொள்ள
 மெய்ப்பாக வாக்குவரும் மேன்மைதரும் வாயுமெல்லா
 மெலிந்து போகும்
 உப்பான ததுவிருந்தா லுறுதியாம் வைத்தியமும்
 உண்மை யாமே.

78

சை சூர்ணத்திற்கு உப்பு.

பதறியெடு ஊமத்துப் பதிவான சாறுசொட்டு
 பகர்ந்து விட்டுச்
 சிதறாமற் கல்லுப்பு சித்திமுப் பணவெடை
 சேர்த்து உண்ண

விதியான விராவாயு வெற்றியதாம் வெகுண்டோடும்
வேதை மெத்தக்
கதறியே யழுநாணங் ககராட்டாத் தொழினுக்குக்
கலக்க மாமே.

79

பித்தனைச் சேம்பு.

வேறு.

தவனாநிற மாகுதற்கு வழியைக்கேளு
தாட்டிகமாய்ப் பித்தனைநான் பலமுமொன்று
கவலாகத் தகட்டின்மேற் கல்லுப்பைத்தான்
கனிவாகப் பூசிடும் ஈனீற்செம்பாம்
உவலாக மதிதனிலே ஈன்குமாற்று
உத்தமனே யிதைவீற்று உண்டுதேறு
அவலைநீனத் தூலிடிப்பார் மிகவுங்கெட்டு
அழிவான வாதிபர்கள் அடைவுதானே.

80

ஊராகைப் பட்டிடுவார் உண்மைதெரி யாவாதி
உலுத்த மாண்பர் [பெண்ணி
வாராகை அபச்செம்பை வைப்பமென்று எண்ணி

வடிவு கூறி
கோராகை யாயுகைக் கொடுமைபட வேபுலம்பிக்
கொள்கை சொல்லிப்
போகை கொண்டவர்க்குப் பெரும்பொய்கையக்
சொல்லிமறை போக்குத்தானே.

81

குட்டத்திற்குச் சூர்ணம்.

காஞ்சாரம் பட்டைஎடைக் கனிவாகக் காயவைத்துக்
கருணை யாகத்
காஞ்சாரப் வெருகடிதான் தாட்டிகமாய் வெக்ரீற்
குடிக்கக் குட்டம்

நாஞ்சுமே மண்டலத்தில் நன்றாக வேடிமும்பல்
 லெண்ணெயாகா
 மூஞ்சுறு பணியாரம் கவ்வினது போலொக்கும்
 முடிவு தானே.

82

துருசுக் களங்கு.

கண்டரது பலமொன்று கனிவான கெந்திறமும்
 பூவு முக்கால்
 பண்டமென அரைத்துருக்கப் பதிவான சத்தாகும்
 பாரில் தங்கம்
 வண்டரே வழியோடே வடிவான பூரணத்தின்
 மார்த்தகங் காணப்
 பெண்டாட்டிக் கோவாதம் பேசினேன் பொல்லாத
 வாதி மாரே.

83

துருசுக்களங்கு சத்துபிரிக்க.

விலையான சத்தெடுத்தால் விரமிடு சூதமிடு
 மேலாம் பண்ணை
 அலையாம விட்டெரிக்க ஆண்மையாய்ச் செம்பாகும்
 ஆதி வெள்ளி
 கலையாமற் கொடுத்திடவே கனிவான தங்கமாம்
 கணக்கு மாகும்
 உலையில்மெழு கதுபோலே உருகுவான் வரதியவன்
 உலுத்தன் றானே.

84

கூடியத்துக்கு பொன்னுவரைக் குடிநீர்.

சொல்லுபொன்னி னுவரைச் சுகமான வேர்ப்பட்டைத்
 தூளாய்ப் பண்ணி
 நல்லவெந்நீர் தனிவிட்டு நேர்திரிநா னுண்டிடவே
 நண்ணும் பித்தங்

கல்லுமே சயகாசம் கனிவாகப் போகும்து
சத்தி பண்ணும்
வில்லுமே வளைந்தாலோ விதமாக அம்புதைக்கும்
விதத்தானுமே.

85

தூளகபஸ்பம்.

பாகாசம் போனதற்குப் பதிவான தாமோடு
பற்றி மேலே
வாகாச சினமது வலுவாகக் கட்டிபுடம்
வைத்துப் பாரு
நாகாசம் நீறிலிடும் கலமான காசசயம்
நாடி யோடும்
ஆகாச மேலெறிந்த அடைவான கற்போன்ற
அடைவு தானே.

86

குட்டத்திற்குப் பூரபஸ்பம்.

பதைபாமற் பூரமெடு பலமெடைசேர் சினமதைப்
பாய்ச்சிக் கல்வம்
விதைபாக அரைத்துவிடு விதமான பாணிலிட்டு
வித மாகச்
விதைபாக அரைத்துண்ணச் சூதான குட்டமெல்லாஞ்
சூதா போடும்
சூதைபறுந்த கில்லதுபோல் கூடுவான் வாதிபர்கள்
குடும்ப மாமே.

87

ரோமச் செம்பு.

கழலான ரோமமது தான்பத்துப் பலமாகும்
காரி யொன்று
கழலான துரிசொன்று கனிவாக நறும்படுவொன்று
கனிந்த ரைத்து

உழலான வருக்கரவி யுயர்ந்தவெகு மாற்றுகு
முண்மை சொன்னேன் [பலன்
விழலுக்கே யிறைத்தண்ணீர் வீண்வாதிக் களித்த
விண தாமே. 88

வாயுக்குப் பிரண்டை மாவு.
வாயுதான் போவதற்கு வடிவான் திரிகடுகு
வடிவாம் ரட்டி
பாயுமே முப்பிரண்டை பதிவாகச் சேர்த்ததைத்துப்
பகல்மாக் குள்ளே
ஒயுமே யுள்வைத்துக் கனிவாக அவித்துண்ணக்
கனிவாய் நோப்போம்
தாய்தனக்குக் கொடாதவனும் தறிதுறுப்பு விதியவன்
சார்வு பாரே. 89

அதிநாகத்திற்குக் குடிநீர்.
தவனமாய்த் தண்ணீரைத் தான்வேண்டு நோயாளித்
தண்மை திரச்
சவனமாய் மோருடனே சலிப்பான முன்னையிலைத்
தாக்கி யுண்டால்
பவனமறு நோயாளிப் பதிவான தாகமறும்
பற்றிப் பாரு
கவனமுடை பார்க்குமே கண்ணுறக்கம் வாராத
கருத்து தானே. 90

கஞ்சா நெய்.
கோப்பான கோபாலைக் கொண்டுபடி தண்ணியிலே
கூடக் கஞ்சா
தாப்பாக எடைவிட்டுத் தாட்டிகமாய் வெண்ணெயெடு
தாக்கி யுண்ண

வாய்ப்பாண மண்டலத்தில் வடிவாக கிந்ததுவு
மிகவும் பொங்கும்
பார்ப்பாணச் சேராதே பவிபாது வைத்தியமும்
பழகிப் பாரே.

91

வெடியுப்புச் சுண்ணம்.

கோட்டினெழுத் தாணிபலம் குணமாகப் பொடித்து
குணமாய்த் கம்பி [வெடி
காட்டுள்ளே வைத்துபுதை நலமாகப் புடயிட்டு
நல்கச் சுண்ணம்
வாட்டுகின்ற குன்மவலி எட்டுமிட்டு ஒடிவிடும்
வண்மை பாரு
காட்டுக்கே எரித்தலா கானலுக்கே பெய்தமழை
காணு வாயே.

92

குதகவாய்வுக்குக் குழித்தயிலம்.

பேய்க்குமுட்டி தந்தியிரை பிசகாமல் கொடிவேலி
பிரண்டை சேர்த்து
வாய்க்குமுன்னே தைலமெடு வடிவான காசெடையில்
வாயு போகும்
காய்க்குமுது ஆண்பனையில் காண்பிள்ளை பேபிறக்குங்
கண்டு பாரு
காய்க்குணத்தை விட்டாலோ நல்மருந்து வாய்க்குமுது
நன்மைதானே.

93

பக்ககுலைக்கு எண்ணெய்.

வெங்காரம் கழற்சினிரை விளக்கெண்ணெய் யொருபடி
விட்டுத் தந்தி [யில்
செங்கார விரைபலமாம் விவகிந்து கொந்திஎடை
சேர்த்துக் காய்ச்சிப்

பங்காகக் கொண்டிடுவே பக்கமுள்ள சூலைபதி
 னெட்டும் போகும்,
 வங்காள மேறுகினும் வாறுகோ லரைக்காசு
 வழக்கமாமே.

94

சீனாசபஸ்பம்.

வாலீரசம் தங்கமெடு வடிவான சீனமென
 வகையாய்ச் சேர்த்துச்
 சாலைபட அரைத்தளரி சட்டியடி நின்றிடுங்காண்
 சரியா யுண்டால்
 காலைபடுங் குட்டரணங் காரிழையார் மேகவகை
 காணு தோடுங்
 காலையிலே யுண்டவர்க்குக் கனிந்துமே விர்திறகுங்
 கணக்க நாமே.

95

பஞ்சதீபாக்கினி லேகியம்.

திரிகடுகு கொத்தமல்லி திடமான ஏலமுடன்
 திறமா கத்தான்
 குறியாக வறுத்துபொடி குணமான எடைசமனாய்க்
 கூடுஞ் சினம்
 பிரியாமற் தேன்விட்டுப் பிசகாம லவித்துணப்போம்
 பித்த வாய்வு
 நரிமுன்னே நண்டுக்கா ணம்போட்ட கொள்ளைவித
 நாடுங் காலே.

96

கிராணிக்குக் கொழுக்கட்டை.

அழுக்ககற்றும் பச்சரிசி யதைவிடித்துப் பாணியிட்டு
 அதைப்பி சைந்து
 பழுக்காகத் திரிகடுகு பதிவான கஞ்சாவும்
 பகர்ந்துள் வைத்து

சமுக்காக அவித்துண்ண நாடுதனிற் கிராணியெல்லா
 நலமா யோடுங்
 கொழுக்கட்டை தலைபார்த்துக்கடித்தாலுங் குணமாகுங்
 கூறி னோமே. 97

வெட்டைக்குப் பால்.

ஆவினது பால்படியில் அடைவான தேத்தின்வினை
 அரைத்து முன்ற
 தாவியோரானுண்ணத் தடைபறவே வெட்டையெல்லாம்
 தாமே போகும்
 பாலியாய் வந்ததென்ன படுவாய்வு கிராணியெல்லாம்
 பாரி லேகும்
 மாலிருந்தாற் பணிவாரம் வகையாகப் பண்ணுமோரு
 மார்க்க மாமே. 98

மூலக்கிராணிக்கு மருந்து.

முக்கண்ணை யுடைத்தினகீர் முனிவான பூண்டில்விட்டு
 முயன்ற வித்துத்
 தக்கதெடு அதைப்பிசைந்து தாட்டிகமா யினகீரில்
 தரவே முலம்
 விக்கலுடன் கழிச்சலொடு விதமான கிராணியெல்லாம்
 வெருண்டு போகும்
 திக்கினிலே அலைந்தாலுந் தேசத்தில் திரிந்தாலுந்
 தெரியா வாறே. 99

பித்தவாய்வுக்குக் குடிகீர்.

விருப்பாக நூற்றமது விதமாகச் சேரொன்று
 விரும்பிச் சட்டி
 பருப்புபடி அவித்தியத்துப் பதிவான திரிகடுகு
 பகர்ந்த வேலம்

விருப்பாகச் சோகமும் வகைபலமாம் விட்டொன்றாய்த்
காய்ச்சி யுண்ணக்
குருப்பாகப் பித்தத்தின் வாயுவது குணமாகுங்
குறித்துப் பாரே. 100

கிராணிக்குக் குடிநீர்.

பூண்டுபடி அவித்திறத்துப் புதலிய திரிசுரே [த்
கஞ்சா விட்டுக்
கண்ணெகைக்கொன்றிடுகீ குணமாக கொண்டொன்றாய்
குறுக்கிக் காய்ச்சிப் [ப்
பாண்டுவினால் கிராணிக்குப் பதிவாகக் கொடுத்துண்ண
பாரி லேகும்
ஆண்டவனே தெய்வமாம் ஆனாத வந்தெய்வம்
அல்ல தானே. 101

ஔவாதம் தெரிந்த பேரியோர் செய்கை.

குதத்தை நீர்போலுஞ் செயமான தாளகத்தைச்
சுண்ணம் பண்ணக்
காதலாய்க் கெந்தகத்தைக் கனிவாக நீர்செய்த
காவ லோரும்
பாதகமாய் வீரத்தைப் பதிவாகச் சுண்ணமுதல்
பாலிப் போரும்
வாதத்தைக் கண்டோர்கள் வடிவாகச் சொல்லுமொரு
வண்மை தானே. 102

காக பஸ்பம்.

சோமது பஸமொன்று சூட்டுச மெடைசேர்த்துத்
துடியா யாட்டி
விரமது காவிட்டு அனாபாணி புடமிடவே
வெளுத்து நிற்குஞ்

தாய்ப் பணவெடைதான் தேனினுண்ணக் கொணி
பெல்லாம் போரும் [வகை
நாளை நாளைக்கு ஒத்தையெரு அழுதாது
முதலா தாமே. 103

தருசூர பஸ்பம்.

சாயமில் நோய்போகக் கனிவான பூமெடை
கண்டி சேரு
சூயமா பரைத்துளி நாடியுண்ண திரிகடுகில்
நலித்த நோய்கள்
சூயமாய்க் குஷ்டாணம் நலாது குழைதல்
நாட்டி லேகும்
மாயமாய் வாதிபர்கள் தலைதெரியாதே பிதற்றி
மாணுவாரே. 104

அயச் சித்திரம்.

மெய்யான விசமயம் மேன்மைபெற எடைசேரு
மிருதி நீரைக்
கைபார விட்டாட்டிக் காதலுடன் கடமிட்டுக்
கனிந்தெ ரிக்க
அய்யாத் திபெரித்து அடைவாக வுண்ணவளி
குன்மம் போரும்
பொய்யாடும் வாதிபர்க்குப் போசனமும் கிடைபாது
புலியர் தாமே. 105

அயச்சேம்பு.

வண்டிலை பழமிரண்டு வடிவான கரும்பொன்பலம்
நான்கு தாரும்
பண்டிதரே பழச்சாற்றிற் பதிவாக அரைத்துபுட
மிட்டெடுத்திக்

கண்டிதமாய் வைத்துப்பின் காரணமாய்ச் செம்புவதை
காணக் கேளு
சண்டியா யலையாதே சாஸ்திரத்தில் மனதுவைத்துக்
கருதிப் பாரே. 106

வாதாடி நீலனெடை வடிவான கெந்தகத்தை
வடிவாய்ச் சேர்த்துக்
காதாடி யரைத்துவில்லை கட்டிபுட மிட்டுருக்கு
கனிவாம் சந்து
வீதாடி வெள்ளிவெண் கலம்போல தின்றும்
வேதி யாகேள்
ஊதாரி வாதியவ ரொருபேச்சும் கேளார்க
ஞண்மை தானே. 107

சத்தெடுத்து நான்கொன்று சரிபாக விட்டு அரை
பாணி யாலே
வித்தெடுத்துச் சூதமிடு விரகான பண்ணையது
வீதமாக
நத்திகட மிட்டெரித்து நாடியெடு பின்புகேள்
நனில வாதி
பத்திலே பதினென்று பதிவாக நினைந்திடுவான்
பாவி யாமே. 108

கடமான அடியிலின்ற கெடியான தூளெடுத்துக்
காண்டி யிட்டு
விடமான திலைதலம் விட்டுடனே கறுக்கெயடு
விதமாம் செம்பாம்
நடமாகக் கல்வமிட்டு நாடியுண்டை பண்ணிரவி
காய வைப்பாய்
ஆடமாகச் சொன்னதினாலறிவாரோ வாதியர்க
ளறிவுள்ளாரே. 109

காய்ந்த வுண்டை மேற்கவசம் கறப்பியரை மேலதனைக்

கட்டித் தானே

வாய்ந்தவுப்புச் சுண்ணமது வடிவாக எடைசேர்த்து

அரைத்துக் கூட்டிச்

காய்ந்தவுடன் மண்கவசஞ் சரியாகக் கட்டிபுடம்

வைத்தெடுத்தால்

மாய்ந்திடுவான் வாதியர்கள் மாயமாய் நூலறியா

வாதிக் கரமே.

110

பத்திரமாய்ப் புடம்போட்ட பதிவான சாக்துளடை

பாரிற் கச்சம்

சித்தியமாய் வைத்துருக்க நேரான செம்பாகும்

நேர்மை யுள்ள

பத்திரமாய் மதிராவில் பதிவாக வென்றுகொடு

பாரி லேழாஞ்

சித்திரத்திற் சோழியனை வைத்தெழுதக் கூடாத

இறமை தானே.

111

மைத்தேழா மட்டத்தில் மயமான தங்கமடை

மருவிச் சேரு

கைத்துஅடி தகடாக கல்லுப்பு நான்குபலம்

லலமாஞ் செங்கல்

வைத்துமே புடமிடவே மயமாக அருகுக்கட்டி

மயமாந் தங்கம்

கைத்துலத்தில் கெல்லியங் கனிபோல வாதமது

கணக்கு மாமே

112

காரியத்தை கிட்டேதக் கனிவான மட்டமதைக்

கல்லுப் பிட்டு

வாரியாய்ப் புடமிடவே வகைபாருந் தங்கமது

இறங்கும் பாரு

நாரியாய்ப் பாகமுமாம் நாடிமிகக் கைபாகம்
 நாட்டு னோர்க்கு
 சூரியக்கூத் தாடுகணம் காரியத்தின் மேலிருப்பார்
 அளவு தானே. 113

முடஞானிகட்கு புத்திகூறல்.

பட்டினியா விருந்துபின்பு பதிவான ஞானத்தைப்
 பார்த்து டாடே
 கெட்டிமனம் நிலையாது இருபைதருஞ் சுழிமுனையுள்
 கிட்டி டாது
 வட்டிக்குக் கொடுத்தவைத்து வடிவான பொன்னை
 மார்க்க மாக [சித்த]
 செட்டிதனை அடுக்காதே செம்பொன்னைத் திருவெண்ண
 செப்கை யாமே. 114

அயச்செம்பு.

நயத்திலே அயமொன்று கல்லாவி நலாகும்
 நாடிச் சேர்த்துப்
 பயத்திலே உருக்கிமெள்ளப் பதிவாகத் தகட்டித்துப்
 பாரிற் கெத்தி
 மயத்திலே அரைத்துத்தட்டி மயமாகப் புடமிட்டு
 அதையு ருக்கு
 பயத்திலே சேர்ந்துளும் பனியாது சசவாதம்
 பாரு னோர்க்கே. 115

உருக்கிடவே சத்தாகும் உருவான கான்கிலென்று
 உயர்ந்த விரம்
 பெருக்கவே சேர்த்தரைத்துப் பிசாமை விட்டுவை
 மிட்டெ ரிக்க

நெருங்கியே பேறுமது சிலைபாக அடியில்கின்ற
சிலையாம சந்தை
வெருக்கியே சீரிருந்தால் சிதமாகப் பூக்குமந்த
விதமு மரமே.

116

சத்தெழுத்துச் சட்டிசரி பாகவிட்டு
கல்லெண்ணெய் தண்ணீர் குத்தி
கத்தியே கருக்கிமென்ன கலமாகக் கரமிட்டு
காடிச் சேர்த்து
வித்தையா யுருக்கிடவே விதமாகச் செம்பாகும்
வெள்ளி ஈரலில்
அத்தைக்கு மீளையது முனைக்கச்சித் தப்பன்முறை
யறிய மரமே.

117

காதுக்கு ஒன்றிடவே கடிமான மாற்றைந்து
காட்டி காரும்
பாதிக்குத் தக்கமெனைய் பதிவாகச் சேர்த்துகண்ட
பாரில் கிட்டு
சேலுக்காம் வித்திடுகி செயமான பூணத்தைத்
தொழுது போற்று
காதுக்கே செந்நீட்டால் கடித்திலோ தூசுவறி
கணக்கு மரமே.

118

கலைபலமா மெடைசேரு கலவத்தி விட்டதாத்துத்
குருளை யாக
விதைத்தி விட்டெரிக்க கிம்பாக ஏறியது
உயர நிற்குஞ்
கலைபலனை வழித்தெடுக்கச் செற்பான வாலாகம்
குருமாரும்
தலைகொத்த வன்கொள்ளி தானவைப்பா னதபோலச்
சாற்றி தோமே.

119

தாளகத்துக்குச் சருக்கு.

முசப்பான முரங்குநிலை முக்கியமாய்ப்பிழிந்துவைத்து
முதன்மை நீகளு
வசப்பான தாளகத்தில் வடிவாக இருசாமம்
வகையாய்த் தானே
உசப்பாக சுருக்கதுவாம் உடன் போட நவலோகம்
தங்க மாகும்
புசிப்பாகுத் தபோதனர்க்குப் புனிதரச வாழம்வந்து
புகளுங்காலே. 120

நாகச்செம்பு.

தங்காமற் சோரமெடு தாட்டிகமாய்த் தேரெடுத்துத்
தாக்கி யாட்டு
பங்காகக் கரியில்நின்று பதிவாக ஆடுமது
பதிவாம் செம்பு
தங்காதே கொடுத்திடுநீ தாட்டிகமாய் நவலோகந்
தங்க மாகும்
வங்காள மருவுமஞ்சன் வடிவாகக் குனிப்பனபோல்
மருவுந் தானே. 121

கிட்டமுடன் வாகியவர் திறமான முனிகையில்
தேடிப் பார்த்துப்
பட்டமது போற்பறந்து பதிவான வாழ்மது
பகர்ந்து தேடி
விட்டகுறை யாலின்று விதமாகக் கைபாகந்
தோணு தாலே
கட்டழகி போல்தவித்துக் காணாத அவிசாரி
கணக்குமாமே. 122

அபக்காந்த சிக்குரம்.

அலர்ந்த அபம் பலஞ்சேரு அடைவான அங்குசமும்
ஆக்சேர்த்தப்
பலந்தலே கல்வமிட்டுப் பதுவாக அனாத்நிரண்டு
பத்தக் காட்டம்
நலத்தபுட மிட்டுகிநீ நலகாரகா ஞண்டிடலே
நலமாம் வாய்வு
குலத்தனக்குத் தோடாவி கொள்கமதவ் வாறொக்குங்
குணமுமாகே. 123

தாளகச் சுத்தி.

சிலைமாறு பலமதுவாம் சிறந்தசண்ண மீதுள்ளவத்துத்
தூட்ட மாக
அலையாமலிடுப்தைவத்து அடைவாகப் பனிரண்டு
சாமத் தீதான்
குலைபாம வெரித்தெடுத்துக் குணமாக கூப்பகாசங்
கொடுக்க நன்றும்
விலைமாதர் தலைக்கண்டு வேடிக்கைச் சொன்னபுத்தி
விதமு மாமே. 124

பூரத்திரா வகம்.

தேனான பூமது திடமாகப் பத்தாகுஞ்
சிறப்பாஞ் சேனம்
வாளான இரண்டுபத்தி வடிவாக சிறத்துஅடை
வாலை சட்டி
தாளாகப் புதைநீரைத் தாட்டிகமாய் வாங்கிடலே
எல்லாசீறம்
பாஷாண்டி பாய்திரிதாற் பலிக்குமோ ரசவாதம்
பாருனோசே. 125

கண்ணுள் புறக்கீழாக் கருகிப்பற வடித்திறக்கர்

காமாரும்

கண்ணுள் சிங்கமுதல் நலமுன் விரமுதல்

தாயம் தீறும்

வண்ணுன்போல் வெளுத்ததுவும் வடிக்கிறீடுவகான்

வழக்கஞ் சொன்னேன்

பெண்ணுக்கை தனிலின்று பேசுதபேர லலைவர்கள்

புரட்டர் தாமே.

126

அயச்செம்பு.

சேந்தி அயச்செம்பு காப்பேன் க்கமான கரும்பொன்று

சேரு ஒன்று.

பாதிபெடு நீலனைடை பாய்ச்செய்த பழச்சாறு

பகலாம் போது

வாதிபவன் கொன்னபடி வழக்குகாப்பின் முட்டாள

வாதிமாரே

[ம்

நீதிபெடு உண்டையண்ணு கோகக் காயலத்து

நிலைமை கேளே.

127

புடம்பெரிதாய்ப் போட்டெடுத்துப் புக்கரிய வெண்

பாதி சேர்த்துத்

[காமம்

திடமாகச் செவ்வல்லி செப்பரிய சாறுவிட்டுச்

காமமாரட்டி.

கடமாகப் புடமிடுநீ லல்லுக்கை தன்னிலிட்டு

உருக்கச் சத்தரம்

அடமாகச் சொல்லிடுவான் அவிசாரி வாதிபவன் தீ

அரிய லாமே.

128

தெம்பாகச் சத்தெடுத்துத் திடமாகப் பாதிபெடு

காமம் தனனை

வம்பாகச் கல்லமிடு வடிவான தெவ்வல்லிப்

பூச்சாறுகே

உம்பாக அரைத்துபுட மிட்டுருத்த உருபை
ஒடுஞ் சக்கரம்
கொம்பிலே தெளிநுக்கக் குணமுடவனிச்சித்தி
கொள்ளைதானே.

129

நாடுதளிற் சத்தெடுத்த நலமாக வண்டிவிட்டு
நாடிக் கல்வய்
ஒடுதளில் வைத்துபுட முடிஞ்சுப் போட்டுகளை
மிட்டுருக்கப்
பாடுதளில் கல்மசங்கள் பதிவாக அற்றுவிடும்
பாருளோர்க்கு
ஒடுதளி லெழுதிவைத்த இதமான கைபாக
விபல்பு காணே.

130

பத்திடவே சத்துக்குப் பதிவான காரமிடு
பரிந்துகல்வய்
முத்திடவே அரைத்திட்டு முனிவாகப் புடமிட்டு
முகத்துருக்க
சத்துவெள்ளி வெங்கலம்போற் சரிபாகப் பதம்பாரு
சார்த்துபேய்
வித்திடவே சுடத்துக்கு வித்துவித் ததுபோல
விளம்பி நேயே.

131

சத்துகளைப் பிரிக்கவகை சரிபாகத் தான்கேளு
சுமர்த்தாய் கல்வய்
புகழ்பிணற் சத்துவகை பிரிபாதல் லோகத்தில்
புகுத மாட்டார்
சித்தமுடன் கரிசுட்டு பேசுத்து பேசாமல்
கேடுச் செம்பு
பத்துகலை யறிபாக பாசியப்போல் அலைவார்கள்
வாதுதானே.

132

சத்துப்பிரிக்கும் வகை.

விரிவான சத்துவகை விபரமாய்ப் பிரிக்கும்வகை
விளம்பக் கேளு
சரியான வீரமிடு சாரித்துச் சூதமிடு
தாக்கச்சூடன்
நெறியாக விட்டரைத்து நோன கடத்திவிட்டு
எரிக்க வேறும்
நரியிரைச்சல் கடல்முட்ட நாம்கவாடேரம் வசனமிதை
நாடிப் பாரே.

133

வேறு.

அடியில்கின்ற மருந்தெடுத்தக் காரமிட்டு
அடைவாகச் சட்டிதனில் கைவிடக்கூலே
வடியாகச் சுருக்கிட்டுக் கரிக்கப்போடு
வண்மையாய்க் கரிபோலத் தூளுமாகும்
நடியான குகையிலிட்டு உருக்கச்செம்பு
நானறிந்த படிசொன்னேன் நாட்டுளோர்க்குப்
பிடிவாதந் தான்போலப் பேசவேண்டாம்
பேசரிய அயமதனைப் பேணிப்பாரே.

134

தங்காமற் குகையிலிட்டுத் தாக்குருக்கு
தாட்டிகமாய்ச் செம்பாகும் தியில்தரக்கு
பங்காக நாலிலொன்று பாகமாகப்
பதிவாகக் கொடுத்துருக்கு எட்டுமாற்ற
சுங்கார மாய்விற்றுச் செலவுசெய்த
சிறப்பாகப் பூணத்தைத் தொழுதுபோற்ற
உண்ணாமல் தின்னும் விருப்போர்க்குத் தான்
ஊரம்பலமதாக வுரைசெய்தேன.

135

வேறு.

இட்டமுட னயச்செம்பை விதமாகப் பாகுதா

யின்ப மாகப்

பட்டசளப் பட்டுநீ பதிவாக வைத்துநீ

பதிவு உர்த்து

இட்டமுடன் செப்தாக்கால் நலமாகு மிதன்பெருமை

நன்மை மெத்த

கட்டமுடி தனைப்பார்த்துக் கனித்தேகின்

கனிவாமோ வாதாமோ.

136

கூப்பத்திற்குவாந்திகோடுக்க.

கனிவாக கூப்பம்போகக் கனிந்துநல்ல காட்டெருக்கம்

பாலிக் காயத்

தனியாக வைத்துபணம் தாட்டிகமாய் போட்டுநல்ல

தண்ணீ ரிட்டுப்

பனியாகக் கரைத்துபடி பாதியுண்ண வாந்தியது

பருகல் காலே

இனியதுதா னிருக்கவே போசைப் பட்டகதை

யெய்துந் தானே.

137

காத்தறிந்து அரஞ்சேரு கறியெடுத்து அவிக்கிறத்து

கனிந்த சாரம்

பார்த்தறிந்து உண்டிடவே பதிவான வாந்தியது

பருகிநிற்கும்

சாத்தறிந்து சயகாசம் களைமுதல் பித்தமெல்லாம்

தானே போடும்

பார்த்தறிந்த பெரியோர்க்குப் பண்டிதமும் வாதளித்தி

பதிவு மாமே.

138

மெள்ளவே பூரமெடை மிதமாகச் சேர்க்கதாத்து

மிருந்த உண்டை

களளமறக் காயவைத்துக் கனிந்துமே வளையலுப்புக்

கனிவாய்க் கட்டித்

துள்ளவே சுண்ணாம்பில் துடியாக வுள்வைத்துத்
தோய்த்துப் பாரு
கள்ளநரி சந்தைக்குக் கனிவாக போனகதை
கருணை யாமே.

139

வழுவினா வாலையென்ற வடிவான அடுப்பிலிட்டு
வண்மை யாக
நழுக்காம விருசாமம் நலமாக மேல்முடி
நாடித் தானே
கொழுக்காம லெரித்துமெள்ள குணமாக வாங்கிடுகீ
குருசெப் பாகும்
கழுதையைத்தான் கட்டிவைத்துக் கனிவாக ஒதுகித்த
கதைபோ லாமே.

140

கழுப்போல சுஷயம்போகும் கனிவான காசமுதல்
காணு தோடும்
பழுப்போலசிலேற்பணங்கள் பண்பாணிதாண் னூறும்
பதறி யோடும்
இழுப்போல புளிதண்ணு இதமாக உண்டொ
ரினிபா லோடு
தொழுப்புக்குத் தூதுபோல் துடிப்புழக்கை
போட்டகதை துயருமாமே.

141

விடுவாக சிலேற்பணமும் விதமான கோய்க்கெல்லாம்
வெகுண்டு ஒடும்
படுகுழியி லானையது அடிதலறி விழுந்தகதை
போலே யாகும்
கொடுக்காத பண்டிதமுங் குணமாகுமோ கிதனைக்
கூறுவாரோ
கடுகுசிறுத்தாற் காரம் காதலாய்ப் போமோதான்
கருதுவாரே.

142

அயம் தருசசேர்த்துச் செம்பெருக்கும் வழி.

கரிவான பொன்னென்று காணவே கீலென்று

காதற் பூரம்

பரிவான முன்று - எடைப் பழச்சாறு விட்டரைத்துப்

பகலாம் நேரம்

உரிவாகவுண்டைபண்ணி உறுதியாய்ப் புடமிட்டு

உருக்கிப் பாரு

கரிவாலைக் கொண்டாழம் கலமாகப் பாராதீர்

நாட்டு யோரே.

143

கனத்துவெகு கரியாகு முறுதியா முருக்குகரி

புடன்போ லாகும்

இனத்துடனே உருக்கினது இதமாக ஆகியிட்டு

இன்பமாக

கனத்துநீ யரைத்துபுடம் கனிவாக இட்டுருக்கு

கனிந்து சத்தாம்

கிணற்றில்லின்ற தவளைக்குக் கிட்டுமோ செம்பதவும்

கேள்வி யோரே.

144

பகைமுடன் சத்துக்குப் பதிவாக நான்கிலொன்று

பரித்த வீரம்

கச்சுவா யிட்டுரசம் நான்கிலொன்று பண்ணையிடு

நாடிச் சேர்த்து

வைச்சபடி யரைத்தகட மிட்டெரித்து வடிவாக

எடுத்துப் பாரு

துர்ச்சனர்க்கு வாதமது துடியாகக் கிட்டாது

தொடர்ந்து யோரே.

145

எடுத்து அயக் கரண்மயிடு இகமா கத் தை ஸந்தி
 இதமாய்த் தோப்சு
 அடுத்தீ கருக்கயிடு ஆவிரி உருக்கடவே
 ஆடுஞ் செம்பு
 விடுத்தமதி தான்குக்கு விதமாக வொன்றிடுநீ
 எட்டு மாற்றும் [மிடல்
 அடுத்தவரைக் கெடுக்காதே அன்னமிட்டோர்க் கன்ன
 அருமை யாமே. 146

வங்க ரசபஸ்பம்.

வங்கமது சேரொன்று வடிவான எடைகுதம்
 வைத்து ருக்கிப்
 பங்கமது அரைத்துகடம் பதிவாக இட்டுளி
 பதிவாய் மேலே
 திங்களைப்போ லேறிவிடும் திடமான பற்பம்வென்றி
 தீர்க்க மாறும் [திருக்க
 உங்கள்கையில் குருமுடித்து உறுதியாய்க் கொடுத்த
 ண்மை யாமே. 147
 அரங்காக மேலேறும் அடைவான பற்பமதை
 வழித்து லீபும்
 பரங்காக அடியில்லின்ற பதிவான மருத்தினுடன்
 பாதிசேர்த்து
 உரங்காக அரைத்துவிடலை யுறுதியாய்க் கட்டிகடம்
 உண்மை யாக
 குருக்குகொஞ்சும் போல்வாதிக்க உத்ததுவிமரிமந்தக்
 கொள்ளை யாமே. 148

தாளக பஸ்பம்.

கனிவாகக் கடமிட்டுக் காதலா பெரித்திடவே
 கனிநூ நிற்கும்

முனிவாக அதைபரைத்துத் தாளகத்தின் மேலப்பி
முனிப நல்லாய்
தணிவாகப் புடமிட்டுத் தாட்டிகமா யெடுக்கவது
குருவு மாரும்
அனுமர்கள் பூமாயை யதைபெடுத்துப் போட்டகதை
அறிப லாமே.

149

குருகோடேத் தும் எடை லிபரம்.

ஆடகமா மொன்றுக்கு அடைவாக ரவியொன்று
அறிவாம் வெள்ளி [கொடு
நாடகமாய்க் கொடுத்துருக்கித் தாட்டிகமா யொன்று
தாவப் பத்தாம்
நாடகமாய் விற்றுண்டு நலமாக ஞானவழி
அறித்துக் கூடு
சேடனுக்குக் குரங்கதனைச் செயமாகத் தான்வளர்த்த
செய்கை பாமே.

150

சத்திசிவம் வாயுவினாற் சத்தாகும் சத்தையெடு
தனைப்பி ரித்து
முத்திபெற மதியிலிடு முனிவான மதிபழுக்கு
முன்னே சொன்னேன்
வெற்றிதரும் புடமிறங்கும் வேதைபா மிதலகுவு
விளையும் பாரு
பற்றிபே புற்றிலடி பாம்புதான் சாகாது
பரிந்து பாறே.

151

அரண்கோரம் பலம்நான்காம் ஆகிசத்தி அரைப்பலமாம்
அரைக்கால் கண்டர்
வரம்படவே சாமமரை வகைபாகக் குதையில்வைத்து
அதையு ருக்க

முரஞ்சேரச் சத்தாகும் முனிவாகக் கருவாகும்
முனிந்து பாரு
பிறஞ்சேரம் பெண்வேலை செய்தாலும் பிறர்கணவர்
பிரிய மாமே. 152

நிதியிரண்டு நேராகும் நேரான செம்பதனை
நேர்ந்து ருக்கிப்
புதிதாகத் தகட்டித்துப் பூசினே சத்தியதைப்
புடமு மைந்து
நதியாகக் குருவாகும் நாடுகக் கிரனனில்
நல்ல தங்கம்
மதிகாதற் பூசாரி மதிகாகம் போல்வினைப்பரம்
வண்மை தானே. 153

மூலத்திற்கு மருந்து.
வேயின்ற அரிசிபடி விதமான திரிகடுகு
விட்டி டித்து
தாயின்ற பால்விட்டுத் தாட்டி கமாய்க் காய்ச்சியுண்ணத்
தனாக மூலம்
மாயின்று ஒடிவிடும் மயமான முளைமூலம்
மாய்ந்து வீழும்
சியென்ற காடுதனிற் செந்நாயுந் தங்காது
திர்க்க மாமே. 154

நொறுக்குவெள்ளி.
தகடுமதி நறும்பு அரை தாட்டிகமா யைந்துபுடந்
தானே போட
விகடமதர யுருகுமது விரமது நான்கிலொன்று
விரும்பி விட்டு
நகடாக வண்டிவிடு நலமாக வருக்குவெள்ளி
நான்கு மாற்றும்

பகடுமுகும் வாறனுபோல் பலிக்குமது ரசவாதம்
பாரு னோர்க்கே.

155

வாதியர்க ளிந்தவெள்ளி வடிவாக ஆயிதமில்

வகைகா னாமல்

வாதிவங்கந் தனைபிட்டு உருக்கெம்பு சேர்த்தெடுத்து

உருக்கிப் பார்ப்பார்

சோதிபுடம் போட்டெடுக்கத் துப்பாவா யோடிவிடத்

துப்பரம் போலாஞ்

[ப்

சேதியிகச் சொல்லிவந் சுட்டெனென்பர் பட்டெனன்

திண்ண மாமே.

156

நோய்க்குவெள்ளிக்கு அயமும் தருதும்புநித்தல்

இரும்புளடை கெந்தகஞ்சே ரிதமனை கிணெடை

இட்டு ஆட்டி

வரும்புகளா யாடிருகை வடிவாக இட்டுருக்க

வடிவு சத்தார்

திரும்பமதி தனிவிடுக திடமந் திறற்றேழு

சிறந்து நிற்கும்

கரும்புகட்டு கிடக்கையிலே கனிந்தவம்பு நகருமது

கணக்கு மாமே.

வேதத்தை பறிபாதார் விண்வாதி சுட்டலைந்து

விரும்பி நொந்து

சூதத்தைக் கட்டும்வகை சுருதினால் தனிவிருக்கத்

தோய்ந்து பார்த்து

நாதத்தை விட்டுமே நலமாகக் கட்டரசம்

புகைந்து ஒடக்

காதற்ற ஆசியது காணுமற் கடைவழியே

காணு வாறே.

158

திருசச்சேம்பு.

நாறியெடு ஏவலாள் நலமாக எடைநீலன்

நாட்டு ருக்கு

கூறியெடு சத்தாகுந் குணமாக இதைப்பார்நீ

கொடுக்க வெள்ளி

மாறியெடு தங்கமாம் மயமான பூரணத்தில்

மதித்து நில்லு

ஏறியெடுத் தேணியைப்போ விதமாக வாதிசொல்வா
ரின்பமாமே.

159

வேறு.

திமிர் குட்டத்திற்கு எண்ணெய்.

திலகமுடன் சித்தரெண்ணெய் ஆயின் பாலாம்

திட்டமான நிலைவகைக்குச் சேரு ஒன்று

கலகமிலாக் கற்பூரம் வேலி வேராம்

களஞ்சிறா லரைத்திட்டுக் காய்ச்சி யுண்டால்

பலகலையாந் திமிர்குட்டஞ் சொரிமே கங்கள்

பறக்குமே புளிதள்ளி யுண்டு பாரு

இலவுதான் காத்தகிளி போலாம் வாதி

இனிதான் பண்டிதத்தி னியற்கை பாரே. 160

வேறு.

செத்தசெம்பு ஓடாவிதம்.

நீதியாய்ச் செத்தசெம்பு நிலையாக ஓடாமல்

நிலைக்கக் கேளு

வாதியாந் திலதமிழ் வடிவான காரமிடு

வறுத்து ருக்கச்

சாதிபெற ஓடாது சரியாகச் செம்பாகுந்

தண்மை பாரு

வாதிமகன் வைத்தியத்தின் வளமறிவான் பிணியாளி

மருந்து உண்ணே.

161

காதடைப்புக்குத் தைலம்.

காதடைப்புச் சிப்பாய்ச்சல் கனிவாகக் குத்தலொடு
கனிந்து போக
தீதமுறு புறக்காரில் கிம்ப எண்ணெய் விட்டுவெளி
சீபை - த்தால்
பாதமுறு கிரிகாசில் பகிவான செவிநோய்தான்
பாரி லேகுந்
வாதம்வடி ஞானம்வரும் வடிவாக கில்லாத
வசுக்க மாமே.

162

வழிற்றுவலிக்குப் பஞ்சலவண பஸ்பம்.
அஞ்சுப்பு எடைசேர்த்து அடைவாகக் கிரிகடுகு
அகில் முக் காளாக்
தஞ்சுமறக் கல்வமிட்டிக் காட்டிகமா யெருக்கம்பால்
தன்னு லாட்டி
வஞ்சுமறப் புடயிடுகீ வறிற்றவனி தான்கொடுக்க
வலிநோய் போதும்
இஞ்சிதின் லுங் குரங்கதுபோ லெனியரச வா திமன
மியங்கு வானே.

163

வலிதன்மத்திற்கு மருந்து,

பூத்துதிர்த்த பூபலம்நால் புகலற்ப பண்ணைஎடை
போட்ட ரைத்த
காத்துபுட மிட்டுஎடு காரமங் கசிவறுமே
காண வுண்ண
நேற்றுவந்த வலிதன்மம் கிலையான எட்டும்போம்
கிலைத்துப் பாரு
காய்த்தமரர் தனிலெவரும் கல்லெறிந்த பாவனைபோல்
காணு வாரே.

164

வேறு.

மூலத்திற்கு நாகபஸ்பம்.

வானாகம் பலமொன்று சூத மொன்று
 வடிவாகக் கல்வத்தி விட்டுத் தானும்
 நானாக விருசாமம் புகைரீர் விட்டு
 நன்றாக அரைத்துளரி சிந்துரிக்குங்
 கோனாக மூலமது குடிவிட்டோடுங்
 குணமாகும் நல்மனதாய்க் குருவைக் கீரு
 தானாகக் கனியாத பழத்தைத் தானும்
 தடிக்கொண்டு அடித்தகதை தண்மை பாரே. 165

திருசு அயக்களங்கு.

சாயான துரிசினெடை கெந்தி சேரு
 கனிவான பூவேடைக்குக் கருப்பி சேரு
 வாயான புடமிடுகீ காரங் கூட்டி
 வடிவாகப் புடமிட்டு உருக்கச் சத்தாஞ்
 சாயான விமீட்டு மதிபி விட்டுச்
 சரியான மாற்றாறு காணும் நேர்மை
 வாயாலே சொன்னதினால் தாயா ரிட்டால்
 வடிவாகும் புடமிறங்கும் வண்மை தானே. 166

வாதகுன்மத்திற்கு மருந்து.

சொல்வளைந்த திடலதவும் பலமும் பத்து
 சுருதிபெறு வெண்காரி வெடியுப் புத்தான்
 நல்விளைந்த அஞ்சலது காய்ச்சமுன்றும்
 நலமாக இடித்துசட்டி தனிலே ரிக்க
 மெல்வளைந்த அதுபோலச் சுண்ணும் பாரும்
 மேன்மைபெறு வாயுருன்ம மோடிப் போக
 வில்வளைந்தா லம்புதான் தைக்கும் பாரு
 மேன்மைபோல் முனிவோர்க ளுரைத்த தாமே.

நாம்பூலர் தின்னக்கடாதேனல்.

பாக்கதிகம் போடபித்தம் பாசமுட னுள்ளுறைந்து

பரிந்து மேலே

வாக்கினிலே சேரையுண்டாம் வடிவழியும் வந்து

மாகும் பாரு

[நஷ்ட

நேக்கிபே தம்பலத்தில் துட்பமாய் வெறிபாகும்

துண்மை சொன்னேன்

துக்கம்வரும் மென்போர்க்குத் துணையாகுந் தரித்திரியத்

தொன்மை தானே.

168

பிரியாத சத்தெடுத்துப் பிரித்திகே செம்பாகும்.

பெருமையுண்டால்

குரிபாண வென்னிதனில் குணமாக இட்டிடவே

குணமாத் தங்கம்

அறிவாலே வாதிபர்கள் அடைவாகப் பார்த்துதிடம்

அறிந்து கொள்ளு

நரிவாணக் கொண்டாமும் பார்ப்பதுபோல் வாதமதை

நவிலெ னுதே.

169

சீனாசபஸ்பம்.

மல்லிகைப்பூச் சாறுவிடு மயமான சீனாசம்

ஆட்டி பாட்டி

மெல்லவதை பறைத்தெடுகே மேன்மைபெற அடிபில்திற்

மேக மெல்லாம்

[கும்

வல்லமைபா போடிவிடும் வடிவான குட்டாணம்

வக்கயாய்த் தீரும்

அல்லலற்ற மெய்ஞ்ஞானி அடைவான வாதமதை

அறிவார் தாமே.

170

செத்தசெம்பில் ஐயநீர் விட்டரைக்கப்

பச்சைநீறும் ஓடாது.

உருக்கின த்துக்கா தியெடு உடன்பொரித்துளடைதேரை

இட்டு ஆட்டப்

பில்

பெருக்கியே ஜலமாகும் பெருமைபெறச் செத்தசெம்

பேசா தாட்டி.

நெருக்கியே யுருக்கிப்பார் நேர்மைதரும் பச்சையது

நிலத்து ஓடா

இறுக்கியே பிருந்துவிடும் இதமான மதிபழுக்கு

மின்ப மாமே.

171

அயச்செம்பு.

காந்தஅரப் பொடிநீலன் கனிகுறம்பு பழச்சாறு

கனிய ஆட்டிச்

சாந்தகுண மாபுருக்கச் சத்தாகும் ஆதிநொடு

தனியு ருக்கு

புந்தமுடன் பிரித்துவெள்ளி பதியஇடு மாற்றேழு

பகர்ந்து பாரு

மான்னேவி னுசனத்தின் மயமாக இருந்திடுவார்

வாதி யோரே.

172

நாகபஸ்பம்.

புண்ணாக்குச் சேரொன்று புசங்கமது உள்ளிட்டுப்

புடமும் போடு

நண்ணுகவெடுத்திடுநீ நலமாக நீறிகண்ணம்

நலின்று நிற்கும்

குண்ணாகத் திரிகடுகில் குணமாக அண்டிபார்

குட்டர் தீரும்

[வர்கள்]

உண்ணாக்கை யறுத்துமெள்ள அண்ணாக்கில் செலுத்தி

உலுத்த மாமே.

173

வேடவாதிகள் புரட்டு.

காலிலே குறடிவெர் காலிதனை நனைத்துமே

கனிந்து வேடங்

கோலியே போட்டிவெர் குணமான வாதமது

தெரியு மென்பர்

தாலியே பறித்திவெர் தர்க்கமாய்ப் படி கமணித்

தரித்துக் கொள்வர்

[தல்

வேலிதனிற் காட்டோனான் கிருப்பமாய்த் தலையசைத்

மெய்பிதாமே.

174

வேறு.

சீனரசபஸ்பம்.

நீண்டி பாதரசம் பலமு காங்கு

நோன உப்பினிடு எரித்துப் பார்க்க

காண்டிப் பதங்கமெடு சினஞ் சேர்க்கக்

கனிவான தும்பைமலர் கிணு நன்றும்

காண்டி ரோகமெல்லாம் வடிந்து போகும்

வகையாகப் பித்தமது வடிந்து போகும்

காண்டித் திரிந்தாலே வாதமாமோ

உழைத்தாக்கால் வாதம்வரு முண்மை தானே.

திக்கிலிலே பகையாமல் தெருவெல்லார் தேடாமல்

திட்ட மாகத்

அக்கியே அபச்செய்பு கருதியினி லுள்ளபடி

சொன்னேன் பாரு

மக்கிதிக்ப் படுகாமல் மயமான கைபாகத்

அடனே பாரு

பொக்கைவாய்ப் பொரிமானைப் புலம்பியே யிச்சித்த

புதுமை தானே.

176

காக்கைவலிக் கேண்ணெய்.

ஏரண்டமெண்ணெய்ப்படி யிதினெடையா மாவின்னெய்
யிதற்கு நான்காம்
பாரண்டம் பத்தாகும் பதிவான நிலப்பணியின்
கிழக்கு தானும்
வாரண்டம் வஜராங்கி வடிவாக இட்டுளி
வகைரீர் போகும்
காரண்டம் கத்தினதால் காதறுத்த புலம்புமவர்
கருணைதானே. 177

லிங்கம் கட்ட ஐயரீர்.

நண்ணுகச் சீனமெடு நலமாக ஐதிடவே
நன்றும் சுண்ணம்
பண்ணுக வடமெடைசேர் பதிவாக அரைத்தாதி
பனியில் வைக்க
நண்ணுக ஐயரீராம் நாடியே வன்னிகட்டும்
நல்ல வேதை
வண்ணனைச் சேர்ந்தாக்கால் வடிவாக வெளுப்பாகும்
வண்மைதானே. 178

தந்தவாய்விற்குக் குடிநீர்.

காளானு மொருசேரு கனிவாக இடித்துமிழி
காண்டி விட்டுத்
தாளாகச் சூதமிடு தாட்டிகமடய்க் காய்ச்சியுண்ணு
தந்திவாய்வு
வாளான ததுபோகும் விடிவான குட்டமுதல்
வடிந்து போகும்
பாஷாண்டி யாழ்த்திரிந்தாற் பனிக்குமோ சசவாதம்
பண்புள்ளோடு. 179

கண்ணிற்குக் களிம்பு

கண்பூளைச் சாறதனில் காசு கட்டி பலமொன்று
களிப்பாக் குத்தான்
திண்பாக அகிற்பாதி சேர்த்துடைத்துத் தூசுவத்துத்
திரிகாள் தானும்
வெண்கலத்திலுடைத்து கண்ணில் விதமாகப் போடவென்
ளெழுத்துப் போகும்
மண்பூனை யெலிபிடித்த மரிபாகைதாசவாதி
வழக்க மாமே.

180

வேறு.

நாகக்களங்கு.

ஞானமிக வருவதற்கு நாகம்குதம்
நல்லளடை தாசமதை அரைத்து உண்டை
வானகத்தி லுப்பதனை பகாத்துக்கட்டி
வடிவாக உயிப்புடத்தில் வைக்கச்செம்பு
நானகத்திற் செம்புருக்கி அதிலேதாக்கு
நல்லதங்க மர்குமது நன்றாய்ச்சொன்னேன்
தேனெடுத்த வேடனவன் புறங்கைகளுக்கு
திறமான விர்த்தையிறதச் செய்துபாரே.

181

சேம்புக் கரிசெய்து வெள்ளியிற் கொடுக்க.

நீதிபா மயச்செம்பு நான்கிலொன்று
நேரான தங்கமொன்று நேர்த்துருக்கு
வாதிசேர் தெர்த்தகழு மெடைபகாத்து
வாகாகப் பூசிப்பின் புடத்தைப்போடக்
கோதியே கரியாகு மதியில்கான்கு
குணமாக உருக்கிடவே மாற்றுப்பத்தாம்
வாதிபவர் பொப்பதனை நம்பவேண்டாம்
வடிவாக துலறிந்து வடிவுபாரே.

182

நாகச்சண்ணம்.

பாதாசம் பலமொன்று சோரமொன்று
பதிவாக இட்டுருக்கித் தாரம்சேர்த்து
வாசமரை விஞ்சிநீர் தன்னாஸாட்டி
வடிவாக வில்லிகட்டிப் புடத்தைப்போட
நேரமதாய்ச் சண்ணமதாங்குன்மப்போகும்
நேரான வுடல்பெருக்கும் விந்துவுண்டாக்
காதலித்து வாதமதைக் கருதிக்கொள்ளக்
கனிவாகச் செம்புகத்தி யாகும்பாரே.

183

காரியத்தால் துருசுசத்தி.

காரியம் பலம்நான்கு காண்டியிட்டிக்
கனிவாக வுருக்கிடுகி பின்புகேளு
வாரியாய் நீலன்மேற் சண்ணச்சினை
வடிவாகக் கட்டிமெள்ளக் காரியத்தில்
நாரியாய்த் தேய்த்தெடுக்க நலமாமெவன்றோ
நலமான பசுமையில்கை கறுப்புரீங்குஞ்
சூரியனைக் கண்டபனி போலேயாகுஞ்
சூக்தமாம் வாதமிதைச் செய்துபாரே.

184

துருசுச்சண்ணம்.

கைதவறாச் சண்ணமெடு கவசங்கேளு
கனிவான புசங்கத்தி வெடையெருதம்
மைதவறாச் சேர்த்த எடை வெடியைச்சேர்த்து
மயமாகப் புகைகீசா லரைத்துக்கட்டி
வையகத்திற் புடம்போடு நீலரீறும்
வடிவாகச் சகலசாக் கனைத்துக்கட்டிச்
செய்தவர்க்கு வாதம்வரும் கன்மைமெத்த
செயமாக வந்துவிடும் துண்ணமாமே.

185

●

5

வினாக்கள்.

181

Case 1:

6

நாபிமாத்திரை.

விதிபிறந்த பதியதனைச் சுத்திசெய்து
 மிளஞ்சுமன் கூட்டிஇஞ்சி நீர்விட்டாட்டி
 உதியளவு ஆகவே யுண்டைசெய்து
 உரைத்திடவு மனுபான முரைக்கக்கேளு
 சதியுரைபா மின்னமிதற் சாற்றக்கேளு
 சடத்திலுள்ள வாதகதி பச்சைவாதம்
 பதிதிறமாய் நாம்பிறகு முறுக்குமேறும்
 பஞ்சுபோல் நடைகொடுக்கும் பரிட்சைதானே.

வாய்விற்குத் தைலம்.

முக்கண்ணைக் கண்களைந்து அதில்வஜ்ராவதி
 முறுக்கியபால் விட்டெருளில் மூடிவைத்து
 மக்கியபின் நெடுத்துமே லோட்டைத்தள்ளி
 மண்சுமந்த வாகுகிபை மத்தித்தேத்திச்
 செக்கினெண்ணெயிருநாழி கொண்டபின்பு
 செலுத்தியபின் னதையெடுத்துச் சிக்கைநீக்கித்
 தக்கவரன் பதியெடுத்தோன் நகர்த் பிட்டோன்
 தந்தையென்ற சினத்திருந் தரிக்குந்தானே. 190

துருசுச்சேம்பு.

பாதிமதி தனையணிந்தோன் பலமும்பத்து
 பண்ணையது பலமிரண்டு எருக்கம்பாலால்
 நீதியா பரைத்துருட்டிப் புடமும்போட
 நோகச் சிவக்குமது நெறியைப்பாரு
 சோதிபெற செம்பாருங் கைப்புஅற்றுச்
 சுயஞ்சோதி யாம்சுதைகள் மிகவும்பண்ணு
 வாதிகையிற் பொன்கொடுத்தால் செம்பேயாரும்
 வடிவான கதைதெரியும் வண்மைதானே. 191

விங்கக்கட்டு.

வாட்டுபெனும் விங்கமது பலமும்நான்கு
வடிவான புளிகெந்தி பெடைபேசேர்த்து
ஏட்டிலுரை செய்ததுபோல் விங்கம்வர்ட்டு
இதமாகக் கட்டாகு மெழுருமாகுக்
நாட்டிகமாய் மூலமுதற் கொணரிபோகுக்
தடைபறமே பேதியது தறுகாதோடுங்
வாட்டினிலே எரித்தலிலா கனவுபோலாங்
கடலிலே பேய்த்தமழை காணுந்தானே.

193

வாதிகள்புரட்டு.

கூடையிலே வாதிகள் கொடுமையிசச்சொல்லிவார்
கூர்ந்து பார்த்து
வாடையிலே சாக்கென்பார் வடிவாக அபச்செம்பு
செய்வோ மென்று
நாடையிலே பொய்சொல்வார் நானிதைத்திற் பொப்பேசி
நவின்னு கெட்டு
நூடையிலே பாடிவா குறங்கையிலே நிரையாத
வுண்மை தானே.

193

வாதாடி வாதிகள் வழக்குதனை மிகப்பேசி
வடிவாக் தங்கம்
நீதான மாப்செய்வேன் நிலையான தங்கமது
இறங்கச் செய்வேன்
சேதா மாப்பணத்தைச் செலவழித்த ஒடிவார்,
நின்மை பேசி
குதான பேச்சையவர் சருக்காக விரும்புவார்
தோஷி தாமே.

184

வெள்ளிசேய்யக் கள்ளிப்பாலால் பாஷாணக்கட்டு.

கள்ளியது பால்படியாங் கனிவான பாஷாணங்

கரியி னீட்டுத்

தள்ளியே சுருக்குவைத்துத் தாட்டி. கமர்ப் போட்டிட

தோய்ந்து கட்டும்

வே

வெள்ளிய நூற்றுக்கு விதமாக ஒன்றிடவே

வெள்ளி யாகுந்

கள்ளியே திரியாதே குகைத்தைப் பார்வாதி

தொன்மை தானே.

195

வாதவெள்ளி செய்து ஊதிப் பின்னர் அதனை

கோறுக்கி அயச்செம்பைச் சேர்க்கவேனல்.

கள்ளமறு மதிதனிலே கனிந்துகொடு கடைவைத்துக்

கருத்தா யூதி

வள்ளமறு மீனதுபோல் வடிவாக கொறுக்கியது

வடிவம் பாரு

கள்ளமறுங் கார்விட்டுத் துடியாக உருகியது

செம்புத் தாக்கு

மெள்ளவே முன்னேதான் மேதினியி லபச்செம்பை

மேவிப் பாரே.

196

அயக்களங்கு,

இட்டமுறுங் கரும்பொன்னு இதமான லீலனெடை

விதமாய் நரஹம்

பட்டகுறை தாளகமும் பதிவாகச் சேர்த்ததைத்து

உருக்கி யிட்டு

கட்டமிலாச் சத்தாகும் நாடிபிரி நவலோகம்

ஏழு மாற்றும்

விட்டகுறை வந்ததென்றால் விதமாக வாதம்வரும்
கிருப்ப மரமே.

197

யிதுவான தாளாகத்தின் விதமாகச் செம்பெடுக்க
விரம் கூட்டு
அதுவாகப் பிரித்துவிடும் அடைவான கடமெரித்து
ஆண்மை தானே

மதுவான ததைபுண்டு மயக்கமுற்றத் தேன்பூச்சி
வடிவுபாரு

புதுப்பாணியிப்புருத்த வாறுபோல் புலம்புவான்
பெருமை தானே.

198

சித்தருடை நூலெல்லாஞ் சிறப்பாகத் திரட்டியே
செல்வ மாகப்

பத்தருடை கைபாகம் பதிவாக இருநூறுய்ப்
பகர்த்தேன் பாணம்

முத்தருடை பருளிலே முனிவான பூவியென்று
பேரும் பெற்றேன்

கத்தியே நல்வாத வைத்தியத்தின் பொருளாக
கண்ணினேனே.

199

பூகிமுனி வாதவைத்திய விளக்கம்

முற்றிற்று.

காப்பு உஷ்பட செய்யுள்—200.

தேலிபாதம்.

யுகமுனிவர்
மதிவெண்பர் - 100.

இது

பாலயோகியும்

ஆயுள்வேத பண் டிதருமாகிய

U. R. சுந்தரம் அவர்களால்

பல ஏட்டுப் பிரதிகளைக்கொண்டு

பரிசேதிக்கப்பட்டு

மங்கலம்-ஷண்முக முதலியாரால்

சென்னை,

கோமளேசுவரன் பேட்டை,

சகித்தானந்த அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1915.

கார்ப்பிரைட்

தேவபாதம்.

முனிபழகர்

என்னும்

பூகிமுனி - மதிவெண்பா - 100.

—❧—

கதிருஞ் சசியுந் கலந்துரி கீர்மை
விதியுந் வக்துநதால் விள்ளும்—மதிவெண்பா
முற்று முறைபற்பா முடரெணி னும்வழலை
மற்றறி வாரொன்ற வாத.

1

வண்ணான் பிறப்பறிப மாட்டாத வாடிகுக்குச்
கண்ணும் பிடுக்குமிடர் தோன்றாதே—தண்ணீரி
வாரும் கருங்காக முசாத்தைக் கொன்றதென்றால்
பேருமதி வெண்பாவிற்பேசு.

2

உப்புந் திரைக்கடல்மே லுசாமு மண்மேலே
அப்புந் கன்னிரண்டு மாகாசம்—இப்புறியில்
வாடிகளே ருத மடக்கறியிர் வின்னகிகட்
தேனு லுண்டோ வுயிர்.

3

கார்த்தன் மலருங் கடலுப் புறவானு
லேந்து தனமிரண்டிற் கெய்தாலோ—கார்த்தன்மலர்
காட்டிலே பூப்பூர்க்குங் காணலிலே காய்காய்க்கும்
நாட்டிலே கேட்டிருப்போ நாம்.

4

கரஞ் சுருக்கறியிர் கம்பியுப்பைக் கட்டறியிர்
பூர்ப் புகையடங்கப் பூசறியிர்—விரமதை
ஊனிப் பெருக்கறியிர் ஊசாததைக் கொல்லறியிர்
ஏனிப் படித்தனிக்கி நீர்.

5

வாழி அறியவேண்டியவை.

ஆழி கடைந்தமுத மாக்கறியா ரச்சலத்தில்
ஊழிபர னுப்பெடுத்து ஊட்டறியார்—ஏழுசட்டை
வாங்கிசைந் கட்டறியார் வாழிகடாம் வையகத்தில்
துங்கிவிழு வாரெனவேனெனில்.

6

இடை-பிங்கலை-கழிமுனை.

பார்த்தால் விசுத்திப் பரத்தினடி யாசனத்தை
யேத்தாமல் விட்டா விதமில்லை—காற்றாகும்
பின்கலையா லுதிப் பிடரிவழி புக்கியே
முன்கலையி லோடு முனை.

7

குகனகுளிகை.

சாயை மறையாதோ தன்னுடம்பு தன்னுக்கு
ளோயாமல் கத்திடு ஓடாதோ—காயம்
உயரப் பறவாதோ உன்மனைதான் டாதோ
சுயகுளிகை யாமெனவே சொல்.

சாற்றுங் குளிகைத் தமர்வாச லேத்திறந்து
யேற்றினு லேழுசபை யேறாதோ—தோற்றம்
மனங்கடந்த பூரணத்தில் வாழாதோ காய
மினந்தெளிந்து கொள்ளாதே நீ.

பூ கீ ம.

கவிவிருத்தம்.

மார்க்க மாம்பா வானத்தின் கிந்துவால்
நீர்க்க மாயுவ ரூப்புச் செனித்திடும்
பார்க்கும் யோக பரம்பரை வாதிக்கு
யேற்க வாகுமூப் பிதென் மனாத்திடே.

10

உண் ணு மங்கையர் கர்ப்பக் குழிக்குளே
பெண் ணு மா ணும் பிறந்தது போலவே
விண்ணி லாடி. விளங்கு மழைத்துளி
கண்ணி லேதருங் காமுஞ் சாரமே.

11

கா மேசில சாரம தாய்விடும்
சா மேசில கா ம தாய்விடும்
பூ மேயுற வாகவும் புக்கினால்
வீர மேவி விளங்கிடும் வேறையே.

12

அஞ்ச பூதம் தாகிய வுப்பது
மிஞ்ச திக்க வேறுக்குகை யாய்விடுந்
தஞ்ச மாஞ்சிவ சத்தியின் திகைப்பால்
துஞ்சி டாதது தோஷமு மில்லையே.

13

கல்லுப்புக் கட்டு.

நிது பூரணச் சந்திர னுப்பினால்
வாது சூரிய னுப்பு வசப்படும்
போது வானத் தெழுந்திடும் பூகினால்
சூத மாமணி பாடித் துலக்குமே.

14

ரண்சிந்தாரம்.

சூத மாமணி யோடு நெக்தியும்
நாது தாளகம் வங்கு நாகமும்

நாத வேமமு மேருவில் நண்ணினால்
திதி லாதசுந் தூரமுஞ் சித்தியே. 15

தாக்கும் பூமியைத் தானறிந் தாலல்லோ
வாய்க்கு மீசன் மகிமையுப் பாமது
காய்க்குந் காலத்தில் கண்டிடா வாதிபே
யேய்க்கு மேய்க்கு மிறக்கு முடனிடே. 16

கல்வப்பும் அதனைக்கட்டும் விதமும்.

அலையி லேவழிந் தாடி யசைந்தது
சிலைய தாய்மதி யாகத் திரண்டது
மலையி லேவரு மங்கை மகத்துவம்
தலையி லேசுவ சத்தியின் திகைப்பே. 17

ரசபதங்கமும் அதனைக் கல்பமாக்கும் விதமும்.

அண்ட வன்னியி னுலாசஞ் சிக்கிடும்
கண்ட போதினில் கற்பம் தாயிடும்
உண்ட போதினிற் காய முறுதியாம்
பண்டை மீசன் பகர்ந்த முறையிடே. 18

இன்னாக்கு யோகமும் சூதமும் சித்தியாமெனல்.

வன்னி யுண்டு ரசஞ்சய மாகினால்
மன்னி யோர்பொருள் பேசவும் வேண்டுமோ
தண்ண யேயுணர்ந் தார்தமக் கல்லவோ
சொன்ன யோகமுஞ் சூதமுஞ் சித்தியே. 19

கிருசைக்கோல்லவும் தாரபஸ்பஞ் செய்யவும்.

உப்பி லேகளிம் பேறுந் துருகதான்
அப்பி லேதுவைத் தாலல்ல வோவறுஞ்
செப்பி னுற்கடுஞ் சினச்சுண் னும்கினால்
தப்பி லாதரி தாரஞ் சுவையே. 20

அகா மென்றி பார்ப்படி அகிலி
உகா மென்றி பார்ப்படி ஆசை
ககா மென்றி கைக்குளை கிக்குல்
வகா மென்றிட வாய் விளக்குமே.

21

அண்ட மாவது கோழியின் முட்டையே
பிண்ட மாவது தந்தையின் பிண்டமே
ஊண்ட கோழியை ஊண்டயு மார்க்கமாய்க்
கண்ட போதலோ காண்பது சொன்னமே.

22

காக்கை பால்கவும் கம்பித் திறப்படுங்
காக்கை பாலுவர்க் காசும் கைக்குளங்
காக்கை பால்கவுக் காசும் கட்டலாக்
காக்கை காக்கை கடுக்கடல் காக்கையே.

23

ஆடி பாவணி பாழித்திப் பிண்டத்தைத்
தேடி ஞல்வரு மோவந்தத் தேதியில்
பாடி ஞற்பல தால்களிற் பாணையா
பேடி பேடி புழந்து தவிப்பே.

24

ஐயநீர்காலம்.

கையு மாடுபென் நேசிலர் சாற்றினார்
கையு னேபனிக் காலை தல்லவோ
கையு கண்ணின் நிகைப் பறித்தபேர்
கையு மெய்யுமா புற்றிடக் காண்பே.

25

கண்ணகாலம்.

பின் மேல மிசண்டையு மேயிதற்
காண காலமென் நேயநை வாரிலை
பொன காலமும் புக்கின வேளையும்
புண தேசிக ஞர்செல கண் ணமே.

26

தந்திரையோகம்.

வேறு.

வாசிவாசி மூலவாசி வாய்வுமுன் தாரையில்
 மாறிமாறி பூதபாச வாததேயது போய்விடும்
 விவிவிதி போடினாழம் விட காசி விதிபால்
 மேலி பூத பிராணவாயு மேலைவாச வேறிடும்
 வாசிவாசி கம்மபாச வாதவித்து கோசம்
 கந்திபூத ஞானசாடி ராசியோக மாகுமாந்
 வாசிவாசி பெயுனோக விவிவிதி மாய்விதிர்
 கந்திபூத வாதியாக கண்டுகொள்ள வாகுமே. 27

தாரிலேயே போதிவாது கோசியாகும் வித்தா
 தாரிலேயே போதிவாது கோசியாகும் வித்தா
 வேதமே கோசியான விதிபேயம் போதிவே
 வேதஞ்ஞாபஞ்ஞாபிஞ்ஞாப மாயமாக்
 கந்திவாத தேதாசெல் மூலவாடி பூதவே
 ஞானமாயும் வாசிகேற ப்முமிதி வேறா
 காபா கண்டிசுப்பாதக் கோசாதி மத்தியில்
 காருசேரு தாரகம் வாதியவாய பிரதம்மமே. 28

முப்புலின் சிறப்பு.

வேறு.

காமஜல காமசய நீராவது கட்டும்
 கிரஞ்சில பூங்கஞ்ஞா மெழுகும்பல விதமாய்ச்
 சேருஞ்சில குருஷும்பல கிந்தாசமு முறவாம்
 ஊருஞ்சில கைலங்கஞ்ஞா உப்பாமென வுணரே.

ஆகும்பெரு வெளிமேலுட லாகும்படி. கமனம்
போகும்படி திடமாகப் பொருள்சேராச மணியார்
தேகஞ்சில ளாள் சிந்திடு வேசெய்திடு திறமாம்
போகும்படி மென்றேசொது முப்பாமென வுடையே. 30

வேறு.

தாதுகொண்ட அண்டமீது தானெழுந்த அங்கியால்
குதமுண்ட பேரிலேம தாதாண்டு வர்க்கோ
உதவின்ற பூதமென்று முன்னடக்கி நிற்கவே
நாதமுண்ட போகிதானம் ஞானகண்ட ராகுமே. 31

ஆழிதாள் ளாகிமேரு அண்டமேது உறதாய்
ஆழிவால் மானபோது போகெவ தில்லையே
ஆழிலே யெழுந்தவன்னி பாரிவார் தடர்ந்ததால்
ஆழிவாழி குதமுண்ட மாண்பாவர் வாழியே. 32

உப்பினால் செம்பிறக்கும் அதனைக்

காரிமெழுப்புமென்று

வேறு.

உப்பி னால்செம்பு தானே நிறத்திமே
அப்பி னால்து வேலி பாவிமே
அப்பி னென்மதி நன்னிலை பிப்படி
அப்பித நில்லாத தாந்தன் மாருமே. 33

கணக்கண்ணத்தில் வெடியுப்புக்கடமே, அதனால்
அரிதானம் கண்ணமாம் வாகமுங் கட்டுமெனல்.

ஆராய் மீனச்சி வெள்ளிச்சி புப்பினால்
ஆராய் வான வினக்கன் லுசப்பிடுந்
ஆராய் மாகவே தாருமுஞ் கண்ணமாம்
ஆராய் வாகமுங் கட்டிடும் வேகதயே. 34

செம்புக்கு முழுவீ லீயம்சேர்த்தால்தான்
உயிர்வரும் வெள்ளி பொன்னுதமெனல்.

உறுதி யற்ற உறுத்த ரசவாதி
அறுதி தான்பொருள் தோற்றிடு வர்களாம்
வறுதி தான்ரவி தானியங் கண்டவர்
பெறுவர் மோகனம் பிணக்கில்லை காணுமே. 35
செங்கல் தன்னைப்பொன் னுக்கிய சுந்தரர்
உங்கள் புத்தி யுறுதியாய்ச் செய்திட
வங்கஞ் சேரிடில் தானாய் ராயிடும்
தங்க மாமதி தன்னிலே யிட்டிடே. 36

கடல்நீரினால் உப்பைக்கட்டி, அந்தவப்பினால்
ரசப்பட்டுசெய்து அதில் கெந்திசேர்த்து செம்புக்குக்கூறுசு
மிட்டு அதனைக் கொண்டு வங்கஞ்சேர்த்து ஊதித் தங்கத்
தில்சேர்த்து வெள்ளியில் கொடுக்கவேனல்.
வேறு.

உப்புஉப்பு என்றுசொல்லு மொன்றறியா முட்காள்
உப்புதிரை நீரிலே உருத்தெரிக்கக் கட்டடா
முப்புமுப்பு மானதா முயன்று ரசபற்பயராம்
மூலமான கெந்திசேர்த்து மூலாவி மேவிட 37
செப்புசெப்பி னாற்கரிய தாகியே யிருந்திடும்
சேதமில்லை யேயெடுத்து சித்திபெறக் கல்வத்தில்
அப்புதா னரையுஞ்சேர்த்து ஆடக்கொஞ்சம் ஊதியே
ஆனவேமும் ஒன்றுசொ ஆனலோக மேமமே. 38

இன்னதை யின்னது கட்டுமெனல்.
ஆதிஆதி சாரம்வெடி யுப்பிலே வசப்படும்
அநாதிவெடி யுப்பது படிபையில் செயமதாம்.
நீதிநீதி யெல்லாங்கட்டு நீடுகாடு பொன்னதாம்
நேகநேக லோகமே நினைந்தவாறு யேமயராம்

சோதிசோதி கல்லுப்பதனை துருக்கட்டும் நீதிபாய்ச்
 சோற்பெரிய காரம்சுவள்ளை தாதுவெல்லாக் கட்டு
 வாதிவாதி கட்டிலேவை வாதுகூற வல்லராய் [மே
 வானலோக மீதெலாமும் வானஏம மாகுமே. 39
 வேறு.

ஊணிப் பாரு அகார எழுத்திடை
 உவ்வைச் சேர்க்க வருப்படுஞ் சக்கரம்
 பேணிப் பாரு மகார மவுனத்தைப்
 பேசப் போகுமோ பேரிட் டழைக்கவும்
 தோணிப் பாரு அங்க சிபாசத்தை
 தொட்டுப்பார் சர்வ சாரிய மிப்படி.
 ஊனிக் கானது கோடிக்கு மாகுமாம்
 காட்டுக் காட்டுக் கிரியையுந் காட்டுமே. 40

செம்புக்கரி சேர்த்த சிங்கி.
 செம்பு தன்னைப் புனியிலைப் போலடி
 சித்திராபி நேர் சூதமுஞ் சேர்த்திடு
 நம்பு மேலைக் கவசமு நாடிடு
 நாடித்தானே கனபுடம் போட்டெடு
 நெம்பு லாவிய தான்கரி யாடிடு
 நிய்யுமாய்ச் சிங்கி தானெடை சேர்த்தரை
 நம்பு வர்கள் புடமொன்று போட்டெடு
 நாடி யூகிட நல்லசித் தாகுமே.

வெள்ளியில் சேர்த்த வேறத்.
 சித்தி செய்விட மாடொன்று சேர்த்திடு
 சிக்கென மதி பெட்டுக் கிரண்டிடு
 பத்தி பாகவே யூகி பெறித்திடு
 பாக மாடு படியுடன் பத்துமாம்

நித்தியம் வாசி தாராயிதாதிடு
 நீதமாம் ராஜ யோகமு மாகிடு
 முத்தி நாகி துனியிலே கூர்மைபார்
 மூலவாசியைக் கண்டு பிடித்திடே.

42

பித்தனைச் செம்பு.

காகமானது பித்தனை போர்பலங்
 காமிட்டு உருக்கி பெடுத்திடு
 பாக மாகவே ஈந்து தரத்தினில்
 பஞ்சு மித்திரத் தன்னிலே சாய்த்திடு
 கோகமாக புடைநீர் கடைநீரில்
 கொட்டி யோவி தன்னிலே வைத்திடு
 தாகமாகவே தானே கரைந்துபோம்
 தாக்க நீரிடை டங்கணஞ் சேர்த்திடே.

43

சேர்த்துமே அரை சாமமும் பான்டத்தில்
 கிக்குபில்லை ரவிதனில் காயவை
 பார்த்துமே கஜத் தான்பட மிட்டிடு
 பாகமாகவே தான்குரு வாகிடும்
 காத்ந்துமே மதி பெட்டுக் கிரண்டிடு
 கார மிட்டிமே யேம மிரண்டிடு
 சாற்றுவீ ரிதை ஊது பெடுத்திடச்
 சத்தியம்ஆகத் தானேழு மாகுமே.

ரகபதங்கம்.

ஆகவே நாக மேயொரு சேரெடு
 ஆகியான விதுப்பெண்ணெய் சுத்தியாம்
 பேகமே பொரு கிண்ண மடித்திடு
 இன்பமா படித் தான் அயக் கிண்ணமாம்

யோக மாகவே கின்ன மடிதனில்
 யோகக் கல்லுப்பு சேங்கன்மா சேர்க்கிடு
 பாக மாகவே தானயக் கின்னத்தில்
 பாதி போட்டு? சூதம் கவிவிடே.
 விட்டு மெகாக கின்னியை மேல்முடி
 விர மாக உஞர்துமண் செய்திடு
 கட்டு மெகம் லாக்கினி தானெரி
 கார மாகவே பேறிப் பதங்கமாம்
 பொட்டு மெயெட்டு செம்பி விரண்டிடு
 போக மாகவே பொன்னுணி யாகுமாம்
 தொட்டு மேலீ பணவெடை யுள்ளிடு
 கிட்ட மாயினி தானும் விஸ்துமே.
 வெடியுப்புத் தண்ணம்.

45

46

வேறு.

காரம்பெடி யிடைநெரிடை புனியும்படி யிடி
 பாரம்பலி யுலாவ்விடு புதுசட்டியிட்டு
 கோரம்பட வெரிபேயிட சுண்ணம் மதுவாகுத்
 கோரம்பட விரங்களுத் கரும்புது சேரே.

47

சாரக்கட்டு.

சேர்த்தே அரை முத்திக்கருத் தெனியச்சலந் தன்னால்
 பார்த்தேவிட சாரம்பட பதிவாவென வங்கி
 காத்ந்துப்பட விட்டேயெடு நலமாகவே யுருகும்
 காத் தேயெடு கரியில்விடு கனகம்மது வாமே.

48

அயக்களங்கு.

வேறு..

கூதியான தானயத்தில் விரம்பாதி சேரடா
 அநாதியான வெடி ஜலத்தை விட்டரைக்க சாமமாம்

கோதிகோதி பேமுருக்கம் பூவதுபோ லாகுமாம்
 சுத்தியே கடத்திலிட்டுத் தானெரிக்க வேறுமாம்
 வாதிவாதி பேமுமேறு மேயிருந்து தான்கிடும்
 வாதைபாக வென்றுசேர்த்து வாதலில்லை பாகவே
 கோதிகோதி தானைத்து இப்படிக்க கடத்திலே
 கொள்கவே அனாதத்தெடுத்து கூறுலைன் நேசெடே.
 நிலலைன் நேசெடுத்து கோதாக முன்னயம்
 நீடுதானே தான்கெழியின் வினாகிட்டுத் தானை
 காலகாலன் தான்கடத்தில் கட்டினோர யெரியடா
 காமாக வேயெடுத்து கல்வந்தன்னி விட்டுமே
 சாலசால மாகலில்லை தான்கி நன்று கசுடும்
 சாதமாக வேயுநேரும் காமொக்க வேருகை
 தாலமாக கிட்டுருக்கத் தாகமாக ரலியதாந
 தந்தேமதி தன்னிலிட தாசமணி பாருமே.

50

திராவகம்.

வென்பா.

பொட்டிலையி னுப்புப் போராம் பழப்பத்த
 இட்டமுன் சின மிருபதுதான்—உட்டிலைய
 அஞ்சடனே சேர்த்து அடைவாக் கடமாகதான்
 கிஞ்சைகடை நீரை விசும்பு.

51

வேரு மிதனலே வேண்டினதோர் வாதமாக்
 கரு மிதன்பெருமை உட்கையாஞ்—சொக
 உப்புவிட்டுப் பார்த்தகெட்டு வேயுமணமியுழன்று
 தப்பிதனால் பொப்பென்பார் தாம்.

52

உப்புக்கட்டு.

வேறு.

அஞ்ச பூதம தாலிப உப்பஞ்ச
 தஞ்சமாகப் புளியஞ்ச தான்கோ

விஞ்சையாகவே திகழ்செய் திட்டக்கால்
தஞ்சமாகக் கரிதனி லாடுமே.

53

ஒதும் பூரண உப்புப் புளியினால்
வாத வுப்பெல்லாஞ் சுண்ணம தாகிடும்
நீதி யாக சாக் கெல்லாக் கட்டிடும்
வாது செம்பெல்லாம் யேமம் தாருமே.

54

சூத யாமணி யாகக் கரிதனில்
வேத மாகவே நின்ற விரியாட
நாத ஸீலனை நிற்பினால் கட்டிடும்
வேதஞ் சொன்னது கல்லுப்புக் கட்டிடே.
கட்டினால் சூதம் பொன்னுந் தி வாதினேன்
கூட்ட வாதினக் பாவியல் பெண்ணிலை
கொட்டின லது தேளென்பர் பாராக்காண்
மட்டி புத்திரி னால்வருந் துன்பமே.

55

தல்லப்பு ராமணி சித்திரம்.
சூதக் கட்டிக் கரிதனி லாடினால்
தானு நேரதாய்க் கெந்தினைச் சேர்த்திடு
வாது குப்பினைச் சேர்த்திடு உருக்கியே
நாத மாகவே தானகஞ் சேர்த்திடே.
சேர்த்துமே அயர் தானே கொணையால்
பார்த்துமே கிண்டிப் பதிப்புப் பலப்பக்கல்
காத்தாமே முடித் தானே பெடுத்திடு
நீத்தாமே கிவப் பாகுமே லோகமே.

57

லோகந் தன்னிலே னுற்றக்கு வொன்றிடு
பாக மாகப் பதினாறு மாற்றமாம்
யோக ஞான முறுதியு மாகிடும்
பாக மாணதைப் பார்த்து எடுத்திடே.

59

வேறு.

முத்தியான புத்தியுள்ள வாதியே பறியடா
அத்தியாகச் சுட்டுகெட்ட உப்பிலே வசப்படும்
முத்தியாக நூலறிந்த சீதியான னேசொலாய்
கெற்றியாக் கடற்குருவி உப்பிலே வசப்படும்.

60

சோதியான சோகழெல்லாம் சொல்லுமுன்னே
தங்கமாம், சோதிநீதி யேமந்தியில் சொன்னமாரும்
யேமமாம், வாதிவாதி பென்று சொல்லி வினிலே கரி
சுட்டு, வண்ணமசொன்னால் நூல்கள் பொய்யோ வாது
சொல்லு முடரே.

61

வேண்டா.

மூடவென்று சொன்னாலோ மோசமாய்க் கோபம்வரும்
ஆடவர்போல் நீயலைந்தா லாகுமோ—தேடி
ரசவாதம் செய்தாலே நாடுநமக் குண்டு
பிசுகானு லொன்றுமில்லை போ.

62

அமுரிமுரிக்க

வேறு.

அமுரி யெண்ணெய் முரித்திட வாதிக்கே
குமரி சக்கரம் தன்னிலே யிட்டிடு
நமரி யாகவே தான்கத்தி நீரதாம்
வமரி யாகமு எண்ணெயும் வாங்குமே.

63

வாங்கு மெண்ணெயை வாகாகப் பூரீரில்
தாங்கி யேசவுக் காரமு மாடுமியு
வாங்கிட எண்ணெய் வங்கமும் நீறிமே
பாங்கி யாகவே நீலனும் நீறுமே.

64

ராமணி.

வேறு.

நீறி நின்ற துரிசு பணவெடை
நித்த ராக வெடுத்து விராலியில்
ஆறு கின்ற தெடுத்தப் பிழிந்திட
ஆன சாறு மிருதியும் வந்திடும்
கொறு கின்ற அபக்கரன் டிதனில்
கொட்டிச் சாறுடன் கட்டிடு குதமும்
கொருகின்ற ராமணி பாசிடும்
வாதம் வந்து நிறுத்திடும் வாடிகேள்.

65

வங்க சித்திரம்.

வங்கம் பாரு குமரிப்பால் கிட்டரை
வாகா வைத்து புடம்போட மஞ்சளாஞ்
செங்க மாக வுருக்கிட வெட்டையாஞ்
சொய்ப் பூத்த ரசந்தன்னைச் சேர்த்தெடை
கங்கமாகப் புகைநீரை விட்டரை
கூர்த்துக் காகியின் மேரிடைத் தானெரி
தங்க மாகுமே துற்றுக்கு ஒன்றிடு
தாக்கிப் பார்த்திடு வங்ககிற் தூரமே.

66

கிந்து ரந்தனைத் தேனிலே யுண்டிடு
தேகத் தில்வரும் துன்பமு மேகிடும்
கிந்து வட்டி பிதுருமே வாடிகேள்
வித மான ரசம்வந் திடத்திலே
சுந்தரம்மா பெரித்திட மேலேறும்
காண்டி பேயடி தன்னிலே சேர்த்தரை
முந்த வேறுரை தான்புகை நீரினால்
முத்தி யம்மா பெரித்திடச் சித்தியே.

67

வங்ககத்தி

வேறு.

சித்தியாக வங்கமொன்று சேரெடுத்து சுத்திகை
 சித்தமாகத் தானுவ ரூப்பெடுத்துப் பாணியால்
 பத்திரான்கு கல்லுச்சுண்ண மெல்படி அளந்திடு
 பாகமாக முடிபோடு பதத்துட னெரித்திடு
 சித்தியாகத் தானெரிக்க எண்ணெய்க்கும் பாடா
 சித்தமாக அண்டலோட்டை நேரதா பெடுத்திடு
 முத்தியாக நான்கிலொன்று சினமது சேர்த்தார
 முடியூதச் சுண்ணமாகும் மூர்த்திகடுஞ் சுண்ணமே
 சுண்ணமே பெடுத்துருகை தன்னிலிழம் போதிலே
 சூட்சவங்க மிட்டுமேலை சுண்ணமிட்டு ஊதிடு
 கண்ணமாக விப்படிநீ யேழுதர மூதிட
 நாடியேழு வங்ககத்தி நாட்டிலே மதியகம்.

வங்ககச்சுண்ணம்.

பின்னவங்க மேயெடைக்குப் பிசம்மிட் கிருக்கியே
 பிட்டுப்போல வேயிருக்கும் பேதமான வாழிகை
 கண்ணல்வேலி கொல்லிசுண்ணம் நீரிலே பெரித்திடு
 காதலான புட்டுநே ரணையரை பெருக்குமே.
 எருக்கம்பாலில் விட்டரைத்து விலங்குட்டித் தன்னவி
 யின்பமாக் கடத்திலிட்டுத் தானெரித்துப் பாடா
 விருப்பமாக மேலேயேறும் விதமா வழித்தடி
 யிருந்தவிலலை தன்னிலோடேபாரினமாய்த் தானிடு
 உருக்கமாகத் தானெருக்கம் பாலைவிட் டரைத்தமே
 உண்மையாக வைந்துமுறை நாட்டியே பெரித்திடு
 கருக்குமே பெடுத்துநீ கானாவி பத்துமே
 காணவொன்று இட்டிட கனகவென்னியாகுமே.

வேறு.

ஆகு மேவெள்ளி தானெடை சேர்த்திடு
அன்ப தாக மதிபத்து மாகுமாம்
யோக மாகவே ஞானங்கள் பார்த்திடு
உற்ற வெள்ளியை விற்பச் செலவுசெய்
ஆக மாகவே நாகி துனிதனில்
வாதி பூதிடு தாணாயி லப்படி
ஞான மாமா பதனிலீ நின்று
ஆட கேசாம் அம்பா விதிவே.

விங்கக்கட்டு.

வேறு.

வடத்துறையின் கிறங்கரி புப்பும்புது சேரபா
கானமுத்தி வெண்கருவில்தானேயகையில்லைசெய்
வடையாகத் தானேகரி தன்னிலேயே பூதிடு
நாடுமே கடுமையான அண்ணம்சேர் கிளைத்திடும்
விடையாக போகமே கடுமையான அண்ணத்தில்
விதமாக விசயிட்டு விடுமுகி தானிடு
வடையே பிழிந்திடவே வாதுகேர் ஐலமதாம் [டே.
வன்மையாய் அயக்காண்டி தன்னிலிங்கம் வைத்தி

லிங்கமெழுது.

வைத்திடு கருத்திடு வாருளொரு சாமமும்
வன்மையான கிங்கமே வடிவதான கட்டா
உத்திடு பெயுத்திடு அண்மையான வீரம்சே
ருந்துகே ரகைத்திடு சாமம்மண்டும் வெண்மையான
கைத்திடுமேல் வன்னிமேலே கான அங்கி தானிடு
கடியதொரு சூடந்திபர் தன்னிலேயே வாட்டிடு
பத்திடுமே அள்ளேவாங்கும் பாரினில் மெழுகுமாம்.
பாதிபான லோகமீது பாச்சிடவே சொர்ணமே.

சமுத்திர கீர்முறிக்க.

வெண்பா.

வேலை யமுரிதனை விட்டு முறிக்கக்கேள்
ஆலைபோல் வாலை அடுப்பிலிட்டுக்—காலையா
யேரிசுத்த நீராமே யின்ப ரசவாதி
முரிவேதை யாக முடி.

74

வேறு.

தாம்பரத்திற்கு கெந்திசேர்க்கு மளவு.

கெந்தி மிராம்பவும் சேரிடில் செம்புதான்
கீர்த்தி யாகவே தான்கரி யாகிடும்
முந்தி யேகெந்தி தான்ரவி முக்காலாம்
முர்க்க மாகவே சேரிடில் தங்கமாம்
நந்தி கண்டது விம்முறை தானது
நாடி னுரெனை தானே புலத்தியர்
சிந்திப் பாகவே சொன்னேனில் வேதையே
சித்தி யாகவே முத்திய தாகுமே.

75

கார மிஞ்சினால் தானே கறுத்திடுங்
கார மில்லாத யேம முந் தானில்லை
பார முண்டானால் கப்பல் கவிழாது
பார மில்லையேல் தானே கவிழ்ந்திடும்
கோர மாக சரக்கில் உப்புப் புளி
கூட்டினாலெடை கொஞ்சமாய்க் கூட்டிடு
விர மிட்டாலோ சுண்ணமு மாகுமாம்
வேதை யாகவே தான்விரங் கூட்டிடே.

76

முத்தி யாகவே தான்ரவி தன்னொடே
மூல மாகவே நாற்ற மிகச் சேரில்

சதீய மாகவே தானே கரியதாஞ்
சத்து மோவி தானாக மாட்டாது
புத்தி யாலே நீ கண்டு பிடித்திடு
போத மான கழுமுனை பாடா
சித்தி யாகச் செலுத்தினர் போலவே
சிக்கெ னப்பிடி வாதத்தைக் கண்டுமே.

77

நுகுச்செம்பு சிந்தும்.
வேறு.

சூதியான தானிலன் லீம்பது பலமெடு
அநாதியான காரநேர ஆடிநீ யுருக்கிடு
சோதியாகத் தானேயி பத்துபலந் தானெடு
குட்சமாக கெந்தியைகைத் தாழும்பாலை விட்டரை
நீதியாய் சலியுருக்கித் தான்கிராசுத் தானிடு
சித்தமாய் தகட்டித்து நீதமாய்ப் புகைநீரில்
வாழ்புகை தான்கடை நீரைவிட்டு முன்றுநாள்
வைத்திடக் கரைந்துவி நீலஞெப்பு தாகுமே.

78

வேறு.

நீலன்புடை காரம்புகை நீர்க்கண்டி ளிரிநீ
ஆவமரை பெடுவிலிப்பும் சலிதன்னிலே யிடுநீ
கோலம்பெரி புடமிட்டெடு குவிசக்குகை தன்னில்
சாலம்புட வுருகும்படி பெனவேபெடு செம்பே.

79

அய்யம்பல மெடுநீயரை வீரம்புகை விடுநீ
நயமும்கரை நாளிப்படி அரைநீகட மடைநீ
நயமும்கெடு கடமேல்தனி லேறும்வழி படியில்
அய்யும்கரை புகைநீர் தனி லடையிப்படி பெரியே.
படிநீயெரி திரமஞ்சினில் புகைநீர்விடு அரைநேர்
அடிவாணிடு பவழநிறம் சலிமுன்னிலே அங்கி

80

வடிமேனிடு ரவியிற்படுங் கஜமாபுட மிடுநீ
கொடியாமரவி போலாகுமாபெனவேயென வுரையே.

வேறு.

ஊணி யேமதி தன்னிலே பெட்டுக்கு
மொன்று இட்டிடி லேம மிரண்டிடு
பேணியே ஆணி ரண்டேகா லாகுமாம்
பேசப் போகுமோ யேமத்தை யென்சொல்வேன்
தோணி யப்பரை தானே நினைந்து
தோய்ந்த முத்தியை வாசி யறுக்கிடு
சேணி லத்தினில் ஞானங்கள் பார்த்திடு
சித்தத் தில்மாயை தானே யொழித்திடே.

82

வேறு.

ஆழமே புணரிகு லுப்புரீரி லுப்படர்
அநாதியான சூதந்தானே தானது வசப்படும்
வேழமே பெரியோர்தானும் வேதியருஞ் சாவரோ
வித்தக் கறிந்துரச பற்பம்வைக்க சித்தியாம்
தாழ்வே திரிந்தலைந்து சாஸ்திரங்கள் பொய்யென்பார்
சத்தகா கரமிருக்கத் தானலைய லாகுமோ
வாழிவாழி சூதமுண்ட பேர்களு மதிவென்பா
வாசிபார்த்த பேர்களு மதியினிடம் வாழியே.

83

லங்காச பதங்கம்.

வேறு.

உப்பு நான்கிற்குச் செங்கல்மா ஒன்றிடு
உன்னியே யடி சட்டியி லிட்டிடு
நப்ப மாகவே வன்னி ரசமிடு
நாடி யேழுடு சிலைமண் ணேழுசெய்
செப்பு வார்களை தானே யடுப்பினில்
சேர வைத்துமே பத்தெட்டுச் சாமமாம்

அப்புநேர் கம லாக்ஸினி தானெரி

ஆதியான பதங்கமு மாகுமே.

84

நாகக்கிண்ணியில் லிங்க ரஸபதங்கம்.

ஆகுமே லிங்கந் தான்பதங் கத்தையும்

அன்ப தாகப் பிரித்து எடுத்திடு

தாகுமே ஒரு காற்பவர் தூக்கிடு

தக்கவே யின்னஞ் சேதியைக் கேளடா

பாகுசேர் அபக் கின்னத்தில் வைத்திடு

பூர்த்தியில் நாகக் கின்னியை முடியே

பொரு கற்றிலும் சீலையைச் செய்திடு

வண்மை யாகவே தானடுப் பேற்றிடே.

85

ஏற்றியே யிலுய் பென்னெய் திரிப்போடு

இன்பமாக வெரித்திடு முச்சாமம்

பூர்த்துமே பெடு மேல்நாகக் கின்னியில்

பத்தி யேறியே தான்குரு வாயிடும்

சேர்த்துமே பெடு செம்புநா றென்றுக்கு

சேர்த்து வொன்றிடு ஆணிக்கு ஒக்குமாம்

காற்றுமே புடந் தன்னி லிறங்குமாம்

காச மாகுமாம் கண்டு பிடித்திடே.

86

துருக்கச்செம்பு.

விருக காலெடை விரமும் சேர்த்திடு

தூக்கி மெள்ளக் குகைதனி விட்டுமேல்

வரிசை யாக வருக்க சலியதாம்

வாட்டித் தானடித் தான்தக டாகவே

உருசி யாக சலிபெடை காற்றமும்

உண்மை யாக சபதங் கஞ்சேரு

வரிசை யாகவே கற்றழம் பாலரை

காடி மேலிடு தான்புட முன்றுமே.

87

வேறு.

மூன்றுபுட மிட்டேயெடு மேலேறிந் கறுப்பாம்
 ஊன்றுகடை நீர்விட்டிடு ஊரும்மது ஏகம்
 கான்றுதிரு நாளாம்நீலம் காண அதைப் பிங்கான்
 தோன்றுமஹி நெருப்பில்லினி சுகமாயதைக் காய்ச்சே.
 காய்ச்சிக்குழம் பாகவெரி காரம் மெடைசேர்ப்
 பாய்ச்சுக்குடை தன்னில்லிடு பாகம்பட வருக்க
 மூச்சுப்பட சலிபாமது மூலம்பர மதியில்
 வாச்சியடி யெட்டொன்றிடு மலைப்பாம் வயதேதே. 89

வேள்ளிலித்தை.

காரம்மெடை பாதநெரிடை கள்ளியென அரைநேர்
 பாரம்பட காரம்மெடு பரிவானது வங்கம்
 தாரம்படக் கொசும்மிடு தடியாகவே யுடையும்
 பாரம்பட எடைநேரிடு காரம்மெடை சேசே 90
 எடைசேரெடை அரைநேர்பது தருகுமரிச் சாற்றில்
 படனாத்திறம் சாரம்மதை சாய்த்து எடுகட்டு
 எடைசேர்பது எடைநேரிடு குணமாமதில் ரசமாம்
 எடையிப்பந்திடு வெள்ளையிடு வெகுமாமதி யாமே. 91
 ஆமின்னெடை யெருக்கின்படி பாலாலரை சாமர்
 தாமின்னெடை வில்லைவி காயவெரித் திடவே
 வாமின்னெடை மூடிபெரி வலுவாகவே யேறும்
 ஓமின்னெடை யெந்தேதிற மெரிநேர்பட வெரியே.

வேறு.

எரிக்க விப்படி அஞ்சு தாமது
 யேறி யேறி அடிதனில் தீண்டி
 பருக்க வேயெடு வங்கம்தூர் தன்னிலே
 பற்றி யேயெடு ஒன்றுமே பிட்டிடு

நரிக்க வங்கமும் தான்மதி வெள்ளியாம்
நாடி யேயெடு விற்புச் செலவுசெய்
பிரிக்க வாசிப் பரியமாய்ப் பார்த்திடு
பேத மில்லை முணக்கில்லை வெள்ளியே.

93

எண்ணிறந்த விதமான நூல்தனி
வின்பமாய்க் கண்ணி னுண்மணி போலவே
நண்ணி நேன்மதி வெண்பா கழிநெடில்
நாடியே யிட்டு நூற்றுக்குள் தன்னிலே
புண்ணி மப்பெருஞ் சண்ணங்கள் சிந்துரம்
புத்தி புள்ளவர் கண்டு பிடிப்பவர்
பண்ணிய பாக மாகவே செய்பவர்
பாரிலே சுத்த சைதன்ய மாவதே.

94

ஆணி யேழுப்பு வெண்பா நூற் பாடினேன்
ஆதி யான புலத்தியர்க் காகவே
பேணி யேயொரு லட்சங் கிரந்தத்தில்
பேசி னேனது செப்பிலே பென்றுமே.
நூணி லேமதி வெண்பாவில் தன்னிலே
தோற்ற வேழுப்புச் சண்ணங்கள் சொல்லினேன்
ஊணிப் பார்த்தக்கால் பாகமுந் தோன்றுமே
வூற்றுப் பாரு மதிவெண்பா நூற்றிலே.

95

சீனக்கண்ணம் அதனால் தாரக்கண்ணம்.
வேறு.

சேய்பாண்டு தானெடுத்து சித்திபெற ஆதிடு
மோனமாக நீறியடு மோரகோர நீறவே
கானமுனை வெண்கருவைக் காதலாக விட்டுமே
ஞானமாகத் தானரைத்து ஊதிடுநீ நீறதே.

96

வேறு.

செஞ்சய நீருயெடு விரம்மிடு அரைசைர்
காரம்மரி நோயிடு காரந்தனை அங்கி
வாரம்மெரி தாரம்மிடு வாகாபெருந் தாரம்
சனம்பெறு லோகந்தனி விடுமாமென வேமம்.

97

வேறு.

குருவைப் பாரு குருவினப் போனானே
குருந் லத்தனே மதிவெண்பா நூறிலே
திருவைப் பாரு திருவேளை செய்திடு
திட்ட முகவே பாகமாய் வைத்திடு
சுருவைப் பாரு சுருகுந் தானது
காட்டவே மதி புத்தியு மாகுமாம்
சுருவைப் பாரு உருத்தெரி கண்ணது
உற்றுப் பாரு உறுதியாய்ச் செய்திடே.

98

தங்கம் செய்வது தானே அருமையாம்
தாக்கிப் பார்த்திட மிகுதியும் லகுவது
உங்கன் புத்தியி னாலே மதிவெண்பா
வுற்றுப் பார்த்து அயச்செம்பு தானே
சங்க மாமதி தன்னிலே யிட்டிடு
சாற்று விரோமம் தானணி ஆகுமாம்
துங்க மாமத ஞானமுண் டாகுமே
துக்கி யேவாசி யோகமும் பார்த்திடே.

99

மோறுக்குவெள்ளி.

வேறு.

மதியிரிடை தாரியிடு மதியாகவே பூத
பதியேயெடு தகடாயடி பதினமேவிடு கணதே.

நதியாவரிப் பாலைவிடு நாற்றமெடை அரைநேர்
விதியோ பெயி தகடிட்டி புடமஞ்சிடு போடே. 100

போடுஎடு கரியாயெடு புகைகீர்விடு அரைநேர்
வாடுவில்லை ரவியினிடு வளமானது புடமாம்
காடுகரி தனிவிட்டிடு சரியானதோர் கராம்
மாடுவிடு நேராகவே மயமாமென வருக்கே. 101

உருக்கியெடு மதிபோலவே யுண்மைத்தக டடிநீ
பெருக்கிநிற மாதக்கரும் பென்னின்கிற மேழாம்
நருக்கிப்படி பழுக்கச்சுடு நயமாகவே நிறமாம்
பருக்கிப்படி வெள்ளிதனை பரிவாகவே செய்யே. 102

வேறு.

செய்ய வெள்ளியைச் சீராக விப்படி
சித்தி யாகவே போட்டெடு வாதிகேள்
பைய நூலுக்குச் சாயம்போ வாகுமாம்
பத்தி யிப்படிப் போட்டால் புடத்துக்கு
மெய்ய வுப்புக்குக் காவிற்கும் நிற்குமாம்
மென்மை பாகவே வேதை முடியுமாம்
வைய சுத்தினில் வாழ்வு மிகவரும்
வாகையிர் மதிசெம்பொடு தானிடே. 103

வெண்பா.

இப்படிக்கே யிட்ட வன்பவெள்ளி தானுருக்கி
முப்படி அயச்செம்பை முன்னிடுவாய்—அப்படியே
சேர்த்திட வேழேயும் சேருமெடை தானாத
மாத்தி இராமத்துக்கும் பார். 104

பாரிர் ரசவாதி பாகமதி வெள்ளிபைத்தான்
சேரீ ரதன்பெருமை செப்பக்கேள்—வாரிர்நீ

செப்படியிற் தானென்றுக்கி யீடுபடத் தானுக்கு
ஹம்படியு மெம வகை.

105

வகையாகும் வாநமா மண்ணில்செட்டி கையில்
தொகையாகும் ஆணிக்குக் தொலா—பகையிலை
ஒக்கவெடுப் பான்பொன்னை ஊதிபை பார்த்திடுநீ
கைக்குள் வசப்படுவான் காண்.

106

காணீ மடநெஞ்சே கைக்குள் ரசவாதம்
பேணியே சிக்குனல் பேறுண்டு—ஊணி
மணநிலைத்தால் வாநமாம் வாழ்ந்துண் டிருப்பா
மினயாக வேழமதைச் சேர்.

107

சேருமதி வெண்பாவில் சேர்த்தாலோ தங்கமாம்
வீரனீ யென்ன முழையாதே—சாதகமாய்ச்
சூதமது கட்டிற் ககமாதப் பொன்னுண்டு
பூத மதைஅறிந்து பேசு.

108

பேசுவார் வாதம் புரட்டா மதுவென்பார்
தொடிகள்தாம் சொல்வார் அடியாக—வாசனை
யில்லாத பூப்போல வேங்கியே தானலைவார்
செல்லா தவரிடத்தில் சொல்.

109

வழலைமுடிப் போமென்று வாய்விணர் சொல்வார்
பழகவே முற்களங்கைப் பார்த்துத்—தழல்போ
லெடுத்து ரவிமதியி லின்பமாய்த் தாக்கி
அடுத்துமே யோகமறி.

110

அறிந்துமே சத்துருவை அன்பாகத் தானறிந்து
பிறிந்துமே கொன்று பிழையார்க்கு—கரிந்து
எடுத்தால் ரவிதன்னை பின்ப மதியில்
கொடுத்தால் குருவாகும் கொள்.

111

வாழிவாழி தானேமதி வெண்பா நானும் வாழியே
பூழிகால மாயிருந்த பூகிபேசு வாழிகான்
பாழிவாத சூதபல்பம் தன்னையுண்ட போகியும்
பூழியான நல்லவுப்பு ஆதிவேண்பா வாழியே. 112

வேறு.

சினச் சுன்னத்தி னூல்வெடி யுப்புதான்
கான லாகக் கடுஞ்சுண்ண மாகுமாம்
சின மாகவே தான்சஞ் சுண்ணமாம்
சூன நாகமுந் தான்கட்டும் பாருமே. 113

முடிவாய் ரசத்துக்கு முக்கியமாய்ச் சட்டை
வடிவாக யேழங்கி தானுண்டு—துடியாய்ப்
புனைகிறை விட்டரைக்கப் போதரவாய்த் தானே
தொகையாகச் சட்டைகக்குஞ் சொல். 114

பித்தனைச் செம்பு.

தாக்கைப் பொன்னினைச் சேரு சிறுத்திடு
கட்டி யேதுணி தானே யுருட்டியே
தாக்கவே முழந் தானே புடமதாம்
தாக்கி யேயெறி தானே கறுப்புமாம்
பார்க்க வேபிங்கான் தன்னிலே யிட்டிடு
பாக மாகக் கடைகிறை விட்டுமே
தாக்க மாகவே பார்த்திட லேனாம்
தொக்க வாகக் கரையவே வைத்திடே. 115

வைத்து மேயுமி தானே நெருப்பினில்
வண்மை யாகவே சுண்ட வெரித்திடு
நைத்துக் கல்வத்தில் நாமுப்பு விரண்டிடு
நாடி யில்லை ரவிதனில் காயவை

சித்து ஆகவே ஓடதி விட்டுமே

சித்தி யேயெறத் தானே புடமிடக்

கைத்து மேவிடு காரமுங் காவிடு

கீர மாக உருக்கிட்டுப் பாருமே.

116

பஞ்சமித்திரமினை யெனல்.

பாரு மேவி யாயிடு தானே.

பத்தி பாகக் குகையதி விட்டுமே

காரு மேபஞ்ச மித்திரஞ் சொல்லுவென்

கீர நல்லெண்ணெய் தேங்காயும் பாருமாம்

வாரு மேயிலுப் பைப்பூவின் சார்விடு

வாகா ஆவினெய் தேனுமே கட்டிடு

சாரு மேவகை தேனது ஒன்றிடு

சத்தியாக வெழுதிறஞ் சாய்த்திடே.

117

உருக்கிச் சாய்த்திட உற்றுச் சிகப்பதாம்

உண்மை யாமாவி யெல்லா மு மிப்படி

பெருக்கிச் சாய்க்கவே யெல்லாம் பலப்படும்

பேசப் போகுமே தான்றிக் கட்டதை

பருக்கித் தானே மதியெட்டுக் கொன்றிடு

பாக மாகப் பரியது நேரிடு

வருக்க வே ஆணிக் கெட்டரை யாகுமாம்

வாகா வப்புக்குக் காவிக் கிறங்குமே.

118

இறங்கு ஈன்ற பரியதை வித்துமே

யின்ப மாகச் செல்வமே செய்நிடு

பாங்கு மேல்நாசி நான்கையுங் கட்டிடு

பார்த்து மேசுழி வாசலை நோக்கிடு

நூங்கு மேனமை தன்னை யெழுத்துடன்

நூக்கியே உவ்வை தன்னையு மிட்டிடு

சாங்கு மேயெட்டை நான்குடன் சேர்த்திடு
சாத்தி ரத்தைதீ சேர்தித் தெடுத்திடே.

119

வாழி நூல்மகி வெண்பாவும் வாழிகாண்
வாழி மாமுனி மாதவர் வாழிகாண்
காழி காணும் புலத்தியர் வாழிகாண்
காதலாண் விரதமும் வாழிகாண்
தாழி யானதோ சோமமும் வாழிகாண்
தந்த மாமவெடி கன்னுப்பு வாழிகாண்
தோழி யானதோ சூதமு முண்டவர்
தொன்மை யாகவேவாழியே வாழியே.

120

ம தி வெ ண் ப ா

சு தி லே க டி ல்

முற்றிற்று.

அட்டவணை.

விஷயம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
வாதி அறியவேண்டியவை	4	கடல்நீரில் உப்பைக்கட்டு	
இடைபிக்கலை சுழுமுனை	"	டி, அந்த உப்பினால்	
ககனஞ்ஞளிகை—பூக்கி	"	ரசுப்பஞ் செய்து	
கல்லுப்புக்கட்டு	5	அதில் கெத்திசேர்த்து	10
ரசுமணிக் கித்திரம்	5	செம்புக்குக் கவசமிட்	
கல்லுப்பும் அதனைக்கட்டு	6	டி அதனைக் கொண்டு	
மும் விதமும்		வங்கஞ் சேர்த்து வண	
ரசுபதங்கமும் அணைதக்		தித் தங்கத்தில் சேர்	
சல்பமாகும் விதமும்	"	த்து வெள்ளியில் கொ	
இன்னொருக்கு யோகமும்		டுக்கவெனல்	
குதமும் சித்தியாகும்		வெடியுப்புச்சுண்ணம்	13
துருளைக்கொல்லவும்		சாரக்கட்டு	"
சீதாபஸ்பஞ் செய்யவும்	"	அயக்கனங்கு	"
ஜயகீர்க்காவம்	7	திரா வுதம்	14
கண்ணக்காவம்	7	உப்புக்கட்டு	"
தாதுணையோகம்	8	கல்லுப்பு ரசுமணி கித்	15
முப்புலின் சிறப்பு	"	தாரம்	16
உப்பினால் செய்திதக்		அமுரி முறிக்க	17
கும் அதனைக் தாரம்	9	ரசுமணி - வங்ககித்திரம்	18
மெழுப்புமெனல்		வங்ககத்தி-வங்கச்சுண்ணம்	19
சினச்சுண்ணத்தில் வெ		லிங்கக்கட்டு	19
டியுப்புக்கட்டும், அத்		லிங்கமெழுரு	20
ஞால் அரிதாரம் கண்	9	சமுத்திரகீர்முறிக்க	
ணமாம் காகமும்		தாம்பரத்திற்குகெந்தி	
கட்டுமெனல்		சேர்க்குமளவு	21
செம்புக்கு முடிவி லீயம்		துருசுச்செம்பு சிந்துரம்	22
சேர்த்தால்தான் உயிர்		லிங்கரசுபதங்கம்	23
வரும்-வெள்ளி பொ	10	நாகக்கிண்ணியில் லிங்	
ன்னொருமெனல்		கரசுபதங்கம்	23
இன்னதை யின்னது		துருசுச்செம்பு	24
கட்டுமெனல்	10	வெள்ளிவித்தை	
செம்புகரிசேர்த்தகெங்கி	11	சேனக்கண்ணம் அதனால்	25
வெள்ளியில் சேர்ந்த	11	தாரச்சுண்ணம்	
வேதை		கொறுக்குவெள்ளி	26
பித்திரைச்செம்பு	12	பித்திரைச்செம்பு	29
ரசுபதங்கம்	"	பஞ்சமித்திரம்	30

வைத்திய புஸ்தகங்கள்.

	5 21		5 21
செந்தா சாரங்கிரகம்	1 8	விப்னாசத் தட்டு	0 8
ஆயுள்வேதக் கருவியம்	1 0	திருநேத்திரசெந்தாமணி	0 7
சாஜனவத்திய போதினி	0 12	சேனையர் 1500 திக்கு	0 12
சாஜனவத்தியசெந்தாமணி	0 8	18 செந்தாநாசகவை	
ஊர்வசி பஞ்சரத்னம்	0 8	திக்கு	1 0
சட்டமுனி சிகண்டு	0 4	ஷே கனேஸ்	1 4
ஜீவாஜீவகுணவினக்கம்	0 8	ஷே 3 பாகமும் திக்	1 8
மனோவசியத்தவம்	2 0	ஷே கனேஸ்	2 0
ஷே 2 ம் பாகம்	2 8	நோயில்லா வாழ்வு	0 12
மெஸ்மெரிச பாடங்கள்	2 0	அதுபோல வைத்யம்	3 0
பெர்சனல் மாக்னடிசம்	2 0	குடும்ப சம்ரக்ஷணி	2 0
கவாசமே உயிர்	1 5	பதார்த்தகுணசெந்தாமணி	0 8
அப்பியாச சத்தரம்	0 0	18-செந்தாநாடி சாஸ்திரம்	0 4
ஞானநிசனக்கண்ணாடி	1 0	ஹைவபாக சாஸ்திரம்	0 12
18 செந்தா வைத்திய செவ்வரைக் கோவை			0 12
ஆத்மரக்ஷாமிர்த வைத்திய சாரங்கிரகம் - தின்			0 8
உப்பிரமண்ய பண்டிதர் ஜீவ ரட்சாமிர்தம்			4 0
வைதவர்க்க கருக்கம்நீர்க்குறி நெய்க்குறி சாஸ்திரம்			1 0
அசஸ்தியர் மாக்நீரீக காலியம்			0 8
ஷே பஞ்சகாலிய சிகண்டு			0 6
ஷே வைத்திய காலியத்தம் 1500			0 12
இந்த பால வைத்திய போதினி			0 10
ஆயுள்வேதக் கருக்கம்			0 12
இத்தகுடும்ப வைத்திய செந்தாமணி			0 8
நோயில்லாவாழ்வு முதல் 8-காண்டம் கலிகோபைண்டு			3 0
கனகம் பாக சாஸ்திரம்-புலவர்கள் ஆக்கும் வரைகள்			1 0
இந்திய சமையல் சாஸ்திரம்			0 8

அகஸ்தியர் சிந்தாரம், பரிபூரணம், குருநாடி, பரிபாஷை, பூரணம், ஜாலசிகண்டு, தைலம், புலிப்பாணி, ஜாஸம், வைத்தியம் முதலிய வைத்திய நூல்களும், வேறு வைத்திய புத்தகங்களும் இங்குக் கிடைக்கும்.

அம்பா விலாச புத்தகசாலை,

கோமகேசவரன்பேட்டை, சென்னை.

லோகோபகாரி.

இது சோமவாரத்தோறும் சென்னை, கோமனேசுவரன் பேட்டையில் பிரகாசமாகத் தமிழ்ப்பத்திரிகை; 22 வருடங்களாகச் செவ்வனே கடைபெற்ற வருகின்றதென்பது பரிசுத்தமாம். இஃது ஏனைய பத்திரிகைகளைப் போலல்லாது, மக்களாய்ப்பிறத்தோர் பெறவேண்டிய பெரும்பேற்றை யடைந்தருளிய சாதனங்களை யாவரும் கவனமாக அறியுமாறு போதித்த வருவதாம். இதனையு மன்றி, இதில் கைத்தொழில், கல்வி, கருவிய - விதேய முதலிய அநேக விஷயங்கள் செவ்விய கடைபிடுவெழுதப்பட்டு வருகின்றன. திண்சரிப் பத்திரிகை வாக்குறாகும் இப்பத்திரிகையின் ஒரு பிரதியை காங்கிரஸ் படிப்பார்களாயின், இதனை மறந்துக் கைவிட மாட்டார்கள் என்பதும், இஃது ஒவ்வொரு வீட்டிலு மிருத்தற் றுரிய தென்பதும் ன்ரு வினக்கும். சாம்பிங்காப்பி இனமாக அனுப்பப்படும்.

இந்தியாநிலைன் பர்மாவிற்கு

வருடத்திற்கு ரூ 8-8-0, 6 மாதத்திற்கு ரூ 1-14-0

ஆப்பிரிக்கா, பினாங்கு முதலியவிடங்கட்கு

வருடத்திற்கு ரூ 5-8-0, 6 மாதத்திற்கு ரூபாய் 3-0-0.

கதாசரிநீசாகாரம்-முதற்பாகம்-ரூபாய் 1-4-0.

இது 800 வருடங்கட்கு முன்னர்த் தோம் தேவனால் இயற்றப்பட்டது; கந்தி பூர்விக காலத்தின் ஆசாரத்தையும், நாகரீகத்தையும் ன்ருவினக்குவதா விருத்தியின் தமிழ் மக்கட்குப் பெரிதும் பயன்தருமென்று கருதி இது சம்பல்கிருத்தி யிருக்க மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இதனாதம் தமிழில் வராதது இதிலிருக்கும் கதைகளின் போக்கு இதனாதம் கெட்டியாக வேர்வமான யத்திகளுடன் கூடியதா விருக்கும்; பாசிகக் கனாசனும், அராபிக்கதைகளும், ரெய்லாண்ட் காவல்களும் இத்திணையாரா வென்று உறவாம்; இதனைப்படித்த ஆதர்ப்பத்தான் முற்றிலும் படிக்குமாறு செய்யும்; இதன் பெயருக்கேற்ப கதைகள் சாகாரம்போலவே விருக்கின்றன. கதாசரிநீ சாகாரம் கதைப்போன்ற கதை வேடுருள்நிலை வென்ற பண்டிதரேட்சாஸ்திரிகள் ஆரியபத்தியின் "தேவநயாரு" முதலிய காவல்களின் முடிவுகளில் கூறியிருக்கின்றனர். விலை ரூபாய் 1-4. இரண்டம்பாகம் (82 பக்கமுள்ள) 4 பாடமாக வெளியாகி வருகின்றது.

162

கு. அ.		கு. அ.	
பஞ்சதசி (2) வால்யம்	10 0	விவேகசூடாமணி	0 8
திருக்குறள் - விரி	0 0	வியாசதாற்பர்யநிர்ணயம்	0 8
வுரை 2 வால்யம்	0 0	நைஷ்கர்மயஜித்தி	0 8
விருத்திப் பிரபாகரம்	4 0	கந்தரதுபூதி உரையுடன்	0 6
வியாயப் பிரகாசம்	4 0	பாகவதத்திரட்டு	0 6
வேதாந்த மந்திரிந்தாமணி	4 0	அபரோகாதுபூதி	0 6
பக்தமாலா வசனம்	3 8	விவேகசிந்தாமணி	0 6
விசாரசாகரம்	3 4	வியாசபோதினி 1-ம் பா	0 5
பெருந்திரட்டு	3 0	அறிவானந்த சித்திபார்	0 4
சர்வதரிசன சங்கிரகம்	2 8	தாயுமானவர்பாடல்	1 0
தத்துவாறுசந்தானம்	2 8	தோத்திரக்கொத்து	0 1
விஷ்ணுபுராணம்	2 8	பிரபுலிங்கலீலை வசனம்	0 12
அத்யாத்தம ராமாயணம்	2 8	நடைதம் - உரையுடன்	2 0
பிரபுலிங்கலீலை-உரை	2 8	விநோதரகமஞ்சரி	1 2
விசாரசந்திரோதயம்	1 4	பட்டணத்தார் பாடல்	1 0
கைவல்லியம் உரையுடன்	2 0	குசேலோபாச்யான உரை	3 0
கைவல்லியம்	1 4	பத்தலீலாம்ருத - வசனம்	3 0
வேதாந்தகுளாமணி.	1 4	சிவமகாபுராணம்	5 0
ஒழிவிலொடுக்கம்	1 0	விவேகானந்த விஜயம்	1 4
சங்கரவிஜயம்	1 0	பழமொழி அகராதி	2 0
தத்துவவிஜ்ஞாநபொகசார	1 0	திராவிடபூர்வகாலக்கதை	0 8
தர்க்கபரிபாஷை	1 0	,, டித்தியகாலக்கதை	0 8
ரிபுஜிதைத்திரட்டு [னம்]	1 0	திவ்யதேச வாத்நிரை	2 0
பிரபோதசந்திரோதய வச	0 0	பஞ்சதசி - செய்யுள்	0 10
விருத்திரத்நாவலி	0 12	கைவல்யம் பாக்கட்கைசன்	0 3
குமாரதேவர் சாஸ்திரம்	0 10	வேதாந்தகுளாமணி ,,	0 2 1/2
வேதாந்த பரிபாஷை	0 10	திருவாசகம் (பாக்கட்கை)	0 10
விஷ்ணுபூதி உரை	0 10	திருக்குத்திருசிய விவேக	0 2
வேதாந்தசாரம் - வசனம்	0 10	தத்துவிதவுண்மை	0 1
நாலடியார்	1 2	இரத்தபைபில்	1 12
பிரஹ்மகதை	0 5	மகேமரலை	0 2
வேதாந்த முண்டிமம் - (வேதாந்தப் பேரிகை)	0 4	நாரதாசலம்	1 8
முண்டிமம் பிராமணேயபிஷத் (ராஜ்யோக பாஷ்யம்)	0 4		
தாந்த சாஸ்திரம் அத்துவிதரச மஞ்சரியும்	0 6		
நாஜ்வலாதத்திரட்டு குறிப்புரைபுடன் 3-ம் பதிப்பு	0 4		
வதாந்த சித்தாந்த தாரசங்கிரகம்	0 8		
வியாச போதினி - 2 ம் பாகம்	0 4		

வேதாந்த கால்திராந்தாவலி.

இதில் காண்பது வாதக் கட்டலை, தோசாத் தாலாட்டு, சிவன் போதம், மஹாராஜா துறவு, வைபவச் சதகம், வைபவச் சதகம், இலக்கண விர்த்தி, வேதாந்த குடாமணி, சைவ வல்லிய வலந்தம் ஆக ஒன்பது புத்தகங்களைக் கி. யிருக்கின்றன. இது ராயல் 32 பேஜில் 50 - பவுண்டி கிளேஸ் கடிதத்தி. வசதி டப்பட்டுள்ளது. (பாக்டேட் கைஸ்) ரூபாய் ஒன்று.

யுகிமுனிவர் அருளிச்செய்த பூரணம்—100, துமி 1000-க்குதிறவுகோல்—100, வாத உலா—1000, இம்முன்று நூல்களும் சேர்ந்த ஒரே கட்டடம் ரூபாய் 1—8—0.

தேரையர் கரிசலை, யுகிமுனி கரிசலை, கவ்நண்டு	
குத்திரம் சேர்ந்த ஒரே கட்டடம் விலை	0—12—0
விவேகானந்தர் ஞானத்திராட்டு 2 - பாகமும	1—0—0
ஞான தரிசினி	0—10—0
சத்தவசரிசினி	0—10—0
மஹாராஜா துறவு - வசனம் (செய்யுளுடன்)	0—8—0
புத்தகவகத்தோ பி. திபத உலா தாத்தபர்ய	1—0—0
பாஷ்யதாய வாரம்	

மேய்ஞ்ஞான போதம்.

1911 - வது வருஷத்திலே கோமளேசுவரரின் முதற்பத்தித் துப் பிரகாரம் வெளியான பூரணப் பெயருடன் புத்தக ரூபமாய் அட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதில் 52 வேதாந்த விஷயங்களுக்குள்ளிருக்கின்றன. இது முதல் பத்திகொண்ட 23 - பாரதிவ் முடிவு பெற்றிருக்கின்றது. வேதாந்த விசாரஞ்செய் பவர்க்கு இது பிஷவும் பயன்பட்டதாய் விலை அனு 12—0

அழ்மூலிலாச புத்தககாலி

கோமளேசுவரன் பட்டாடை, சென்னை

இது கி. யு. பி. புத்தககாலியில் எஸ் லாச் சாஸ்திரங்களுக்கும், காவல் துறையுக்கும் கிடைக்கும்